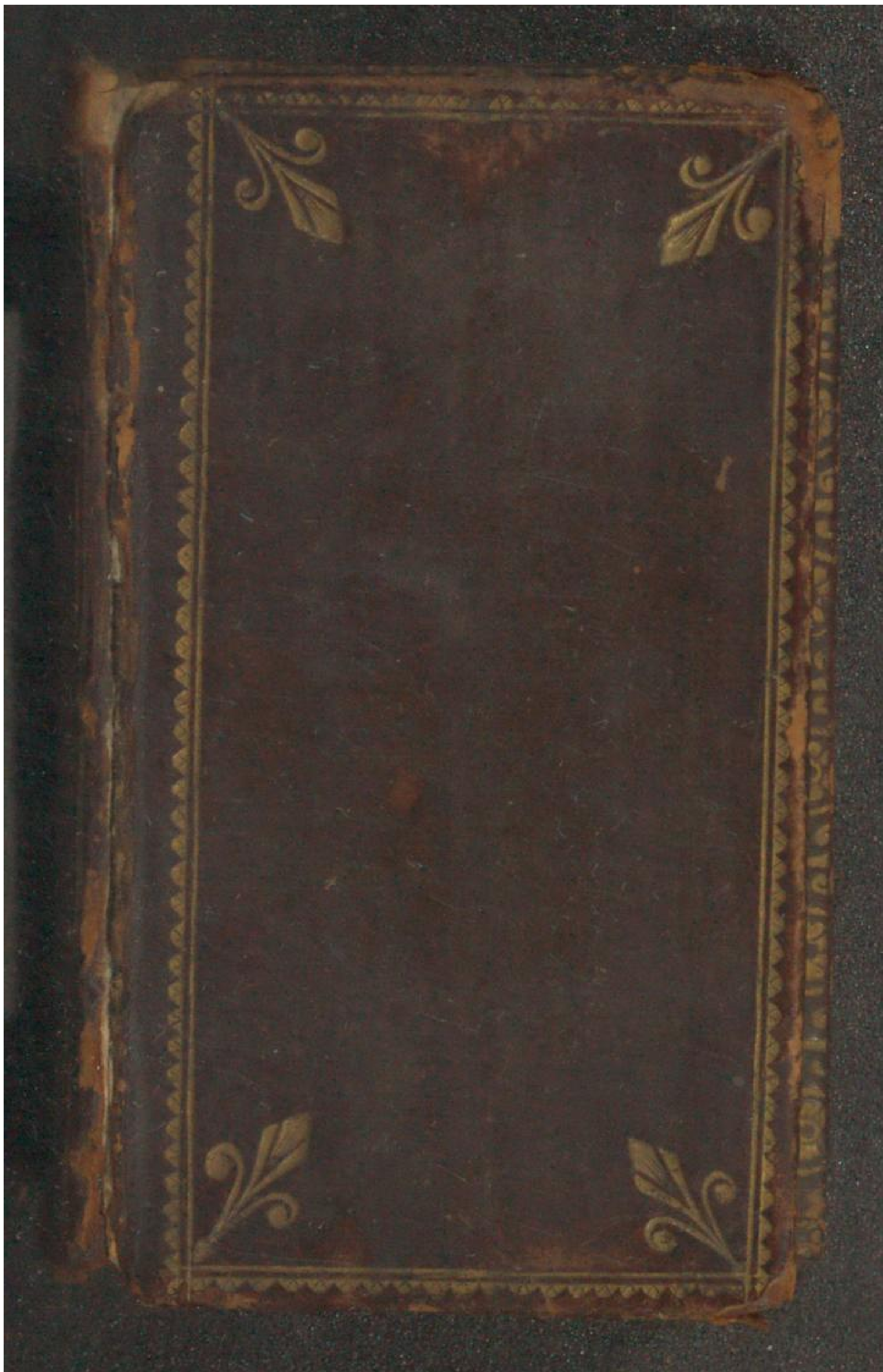
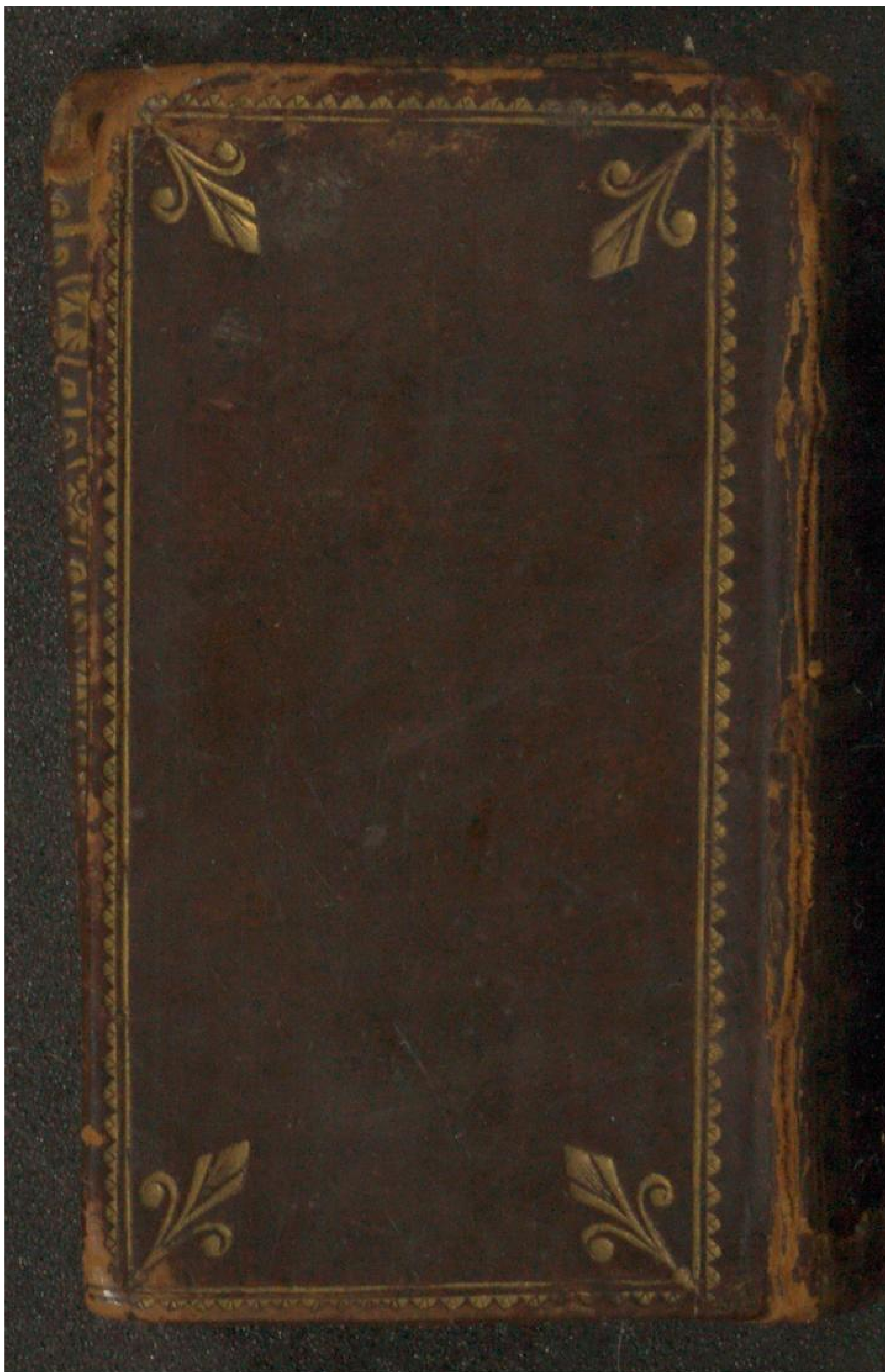

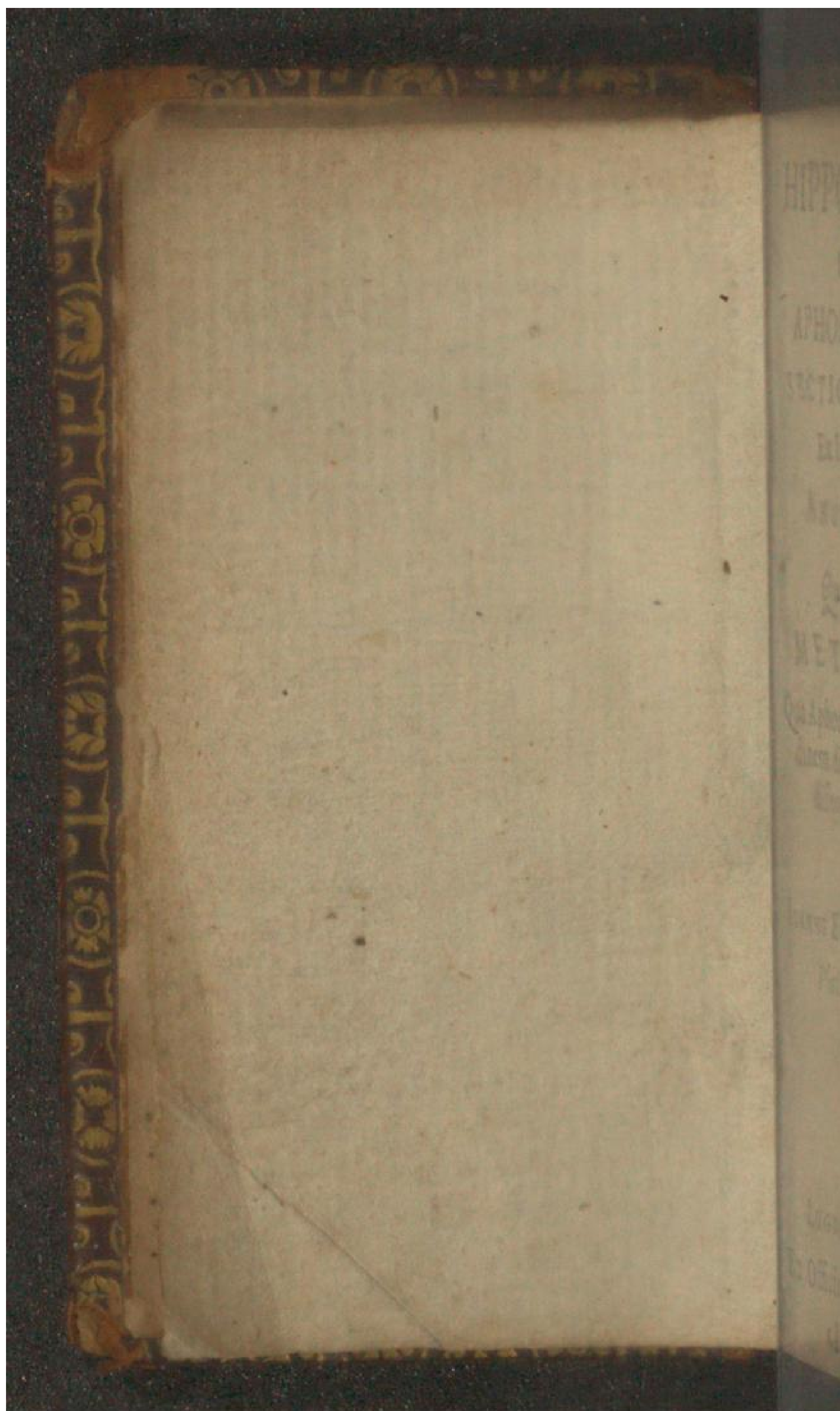

A.X.01

15th Janice

(5)

3222/A

HIPPOCRATIS COI APHORISMORUM SECTIONES OCTO;

Ex Interpretatione

ANUTII FOESII

Quibus accessit

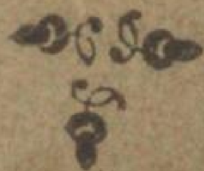
METHODUS,

Qua Aphorismi, in certum ordinem digesti, & accurate dispositi, exhibentur

A

IOANNE ERNESTO SCHEFFLER,

Phil. & Med. Doct.

LUGDUNI BATAVORUM,

Ex Officinâ IOANNIS MAIRE.

cIↃ IↃ C XXXIII.

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

Lectori benevolo

IOANNES ERNESTUS SCHEFFLER

S. P.

ANTA eſt exigui hujus voluminis, rebus uſui medico neceſſariis inſtructi, gravitas, tanta præſtantia, atq; utilitas, ut ab omnibus, qui arti medicæ operã ſuam addixerunt, continenter circũgeſtari, manibusq; verſari mereatur. Eo enim ceu

compendio quodam, Medicinæ parens, universam medicinam, factivam puta, complexus est; brevissimo quidem, & succincte, ita tamen obscure, & confuse ut non Galeni modo, sed aliorum illustrium medicorum, Leoniceni, Heurnii, Foësii, Hollerii, &c. interpretationibus, & clarissimis commentariis opus habuerit: unde tandem tantum ei lumen accessit, ut nullus obscuritati amplius locus videatur esse relictus. Atque hoc nomine, magnis illis, & de re medica optime meritis Heroibus magnæ debentur

tur

tur gratiæ, majoresque debentur, si gravissimis negotiis non distenti, confusioni etiam, & fortuito Aphorismorum ordini, obviam aliquo modo ivissent, illosque ut perspicuitate, ita & methodo, quæ omnis bonæ disciplinæ anima, donassent, cum hanc non minus, quam illam exigere videantur. Nam stante hac confusione, sæpissime medicinæ sacratis, Aphorismum aliquem, certæ alicui materiæ medicæ accommodatum, quærentibus evenit, ut Aphorismorum libellum, diu, multumque vol-

vant, ac revolvant, nec tamen deſiderii ſui compotes fiant: quod cum non minus tędioſum, quam laborioſum ſit, huic malo occurrere, & Aphoriſmos in certam aliquam ſeriem, ac ordinem redigere, operæ pretium, imo neceſſarium arbitrabar; quo præcipua theoremata, quæ pro oraculis citari merentur, de quavis artis materia ſeparatim, ac ſeriatim in promptu haberi queant. Et certe debebatur huic opuſculo hic labor, quo egregium, ſolidumque corpus partibus omnibus compleretur. Habes igitur,

tur, Lector benevole, in parvo hoc codicillo (quod grãde alioquin volumen eſt, ſi rerum pondera ſpectes) Aphoriſmos, imprimis ſui nativo, h. e. fortuito, ordine diſpoſitos, textumque tam Græcum, quã Latinum emendatiſſimum, terſiſſimum, & accurate recognitum. Habes præterea in calce libelli, ſeriem, ac methodum, veluti animulam Aphoriſmorum, informi ac indigeſto corpuſculo applicatam, & adjunctam; qua prædictos Aphoriſmos, pro variis Medici operationibus, univerſoſ-

que corporis affectus, in certas classes dispositos, digestos, & ordinatos exhibui. Hoc contendens, aliorum me vestigiis magnam partem institisse lubens fateor: quare vix aliud in hac opella mihi vendico præter studium & laborem, quem tibi, tuisque commodis, ac totius rei medicæ utilitati offerendum duxi. Tuum erit à Zoili insultibus eum defendere, conatibus meis favere, atque hæc exigua æqui bonique consulere.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ἈΦΟΡΙΣΜΟΊ

APHORISMI HIPPOCRATIS.

Ἱπποκράτους

Ἀφορισμῶν

Τμῆμα πρῶτον.

Α΄.

Ὁ Βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, ὁ δὲ καιρὸς ὀξὺς, ἡ δὲ πεῖρα σφαλερὴ, ἡ δὲ κρίσις χαλεπή. δεῖ δὲ οὐ μόνον ἑωυτὸν παρέχειν τὰ δέοντα ποιέοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν νοσέοντα, καὶ τοὺς παρεόντας, καὶ τὰ ἔξωθεν.

Β΄. Ἐν τῇσι ταραχῇσι τῆς κοιλίης, καὶ τοῖσιν ἐμέτοισι, τοῖσιν αὐτομάτως γινομένοισιν, ἢν μὲν οἷα δεῖ καθαίρεσθαι καθαίρωνται, ξυμφέρει

φέρει

HIPPOCRATIS APHORISMORUM

SECTIO PRIMA.

I.

VITA brevis, ars longa, occaſio præceps, experientia fallax, judicium difficile. Neque vero ſatis eſt, ad ea quæ facto opus ſunt præſto eſſe, ſed & ægrum, & eos qui præſentes ſunt, & res externas, ad id probe comparatas eſſe oportet.

2. In alvi perturbationibus, & vomitionibus quæ ſponte eveniunt, ſi qualia oportet, purgentur, conducit, &

φέρει τε, καὶ εὐφόρως φέρουσιν· ἢν δὲ μὴ, τοὐναντίον. Οὕτω δὲ καὶ ἡ κενεαγγείη, ἢν μὲν οἵην δεῖ γίνεσθαι γίνηται, ξυμφέρει τε, καὶ εὐφόρως φέρουσιν· ἢν δὲ μὴ, τοὐναντίον. Ἐπιβλέπειν οὖν δεῖ καὶ χώρην, καὶ ὥρην, καὶ ἡλικίην, καὶ νούσους ἐν ᾗσι δεῖ, ἢ οὔ.

γ΄. Ἐν τοῖσι γυμναστικοῖσιν αἱ ἐπ' ἄκρον εὐεξίαι σφαλεραὶ, ἢν ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἔωσιν· οὐ γὰρ δύνανται μένειν ἐν τῷ αὐτέῳ, οὐδὲ ἀτρεμέειν. Ἐπεὶ δ' οὐκ ἀτρεμέουσιν, οὐδέ τι δύνανται ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδιδόναι, λείπεται ἐπὶ τὸ χεῖρον. Τουτέων οὖν εἵνεκα τὴν εὐεξίην

λύειν

c facile tolerant ; ſin minus, contra evenit. Itidem & vaſorum evacuatio, ſi qualis debet, fiat, conducit, & facile tolerant; ſin minus, contra fit. Adhibenda igitur conſideratio & loci, & tempeſtatis anni, & ætatis, & morborum in quibus hæc fieri debent, necne.

3. Bene habita athletarum valetudo ad ſummum progreſſa, ubi ad plenitudinis extremum pervenerit, lubrica eſt, cum non poſſit eodem ſtatu permanere, neque quieſcere. Quandoquidem vero non quieſcit, neque jam poteſt in melius progredi, reliquum eſt, ut in deterius labatur. His igitur de

cauſis

λύειν ξυμφέρει μὴ βραδέως, ἵνα πάλιν ἀρχὴν ἀναθρέψιος λάβῃ τὸ σῶμα, μηδὲ τὰς ξυμπτώσιας εἰς τὸ ἔσχατον ἄγειν· σφαλερὸν γάρ. ἀλλ' ὁκοίη ἐὰν ἡ φύσις ᾖ τοῦ μέλλοντος ὑπομένειν, ἐς τοῦτο ἄγειν. ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ κενώσιες αἱ εἰς τὸ ἔσχατον ἄγουσαι, σφαλεραί. καὶ πάλιν αἱ ἀναθρέψιες, αἱ ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἐοῦσαι, σφαλεραί.

δ'. Αἱ λεπταὶ καὶ ἀκριβέες δίαιται, καὶ ἐν τοῖσι μακροῖσιν αἰεὶ πάθεσι, καὶ ἐν τοῖσιν ὀξέσιν, οὗ μὴ ἐπιδέχεται, σφαλεραί. καὶ πάλιν αἱ ἐς τὸ ἔσχατον λεπτότητος ἀφιγμέναι δίαιται, χαλεπαί. καὶ γὰρ αἱ πληρώσιες αἱ

ἐς

aufis pleniorem illum córporis habitum haud cunctanter olvere expedit, quo corpus alerius nutricationis initium ſunat. Neque tamen eo deveiendum, ut vaſa extreme conidant;(periculoſum enim:) ſed ualis fuerit ejus qui ſuſtinere ebet natura, eouſque progreiendum. Eadem vero ratione vacuationes ad extremum deuctæ, periculoſæ; contraque efectiones ad ſummum proreſſæ, periculoſæ.

4. Tenuis, & exacta victus atio, cum in morbis longis ſemer, tum in acutis ubi non adnittitur, parum tuta eſt. Ac rurus victus, qui ad ſummam perenit tenuitatem, gravis. ſi quidē ad

ἐς τὸ ἔσχατον ἀφιγμέναι, χαλεπαί.

ε'. Ἐν τῇσι λεπτῇσι διαίτῃσιν ἁμαρτάνουσιν οἱ νοσέοντες, διὸ μᾶλλον βλάπτονται. Πᾶν γὰρ τὸ ἁμάρτημα ὃ ἂν γίνηται, μέγα γίνεται μᾶλλον ἐν τῇσι λεπτῇσι, ἢ ἐν τῇσιν ὀλίγον ἁδροτέρῃσι διαίτῃσι. Διὰ τοῦτο καὶ τοῖσιν ὑγιαίνουσι σφαλεραὶ αἱ πάνυ λεπταὶ καὶ καθεστηκυῖαι καὶ ἀκριβέες δίαιται, ὅτι τὰ ἁμαρτανόμενα χαλεπώτερον φέρουσι. Διὰ τοῦτο οὖν αἱ λεπταὶ καὶ ἀκριβέες δίαιται σφαλεραὶ ἐς τὰ πλεῖστα τῆς σμικρὸν ἁδροτέρης.

ϛ'. Ἐς δὲ τὰ ἔσχατα νοσήματα αἱ ἔσχαται θεραπεῖαι ἐς ἀκριβείην κράτισται.

ζ'. Ὅκου μὲν οὖν κάτοξυ τὸ

νόση-

ad extremum perductæ plenitudines, graves sunt.

5. In tenui victus ratione, delinquunt ægri, ob quod magis læduntur. Quodcunque enim peccatum, in tenui quam in paulo pleniore victus ratione gravius esse solet. Iccirco etiam sanis parum tuta est tenuis, & certo præscripta, ac accurata victus ratio, quoniam errata gravius ferunt. Eam igitur ob causam tenuis, & accuratus victus paulo pleniore maxima ex parte periculosior est.

6. Ad summos morbos, summæ ad unguem curationes adhibitæ, optime valent.

7. Cũ ergo morbus est peracu-

νόσημα, αὐτίκα καὶ τοὺς ἐσχάτως πόνους ἔχει, καὶ τῇ ἐσχάτως λεπτοτάτῃ διαίτῃ ἀναγκαῖον χρέεσθαι· ὅκου δὲ μή, ἀλλ' ἐνδέχεται ἁδροτέρως διαιτᾶν, τοσοῦτον ὑποκαταβαίνειν, ὁκόσον ἂν ἡ νοῦσος μαλθακωτέρη τῶν ἐσχάτων ᾖ.

η'. Ὁκόταν δὲ ἀκμάζῃ τὸ νόσημα, τότε καὶ τῇ λεπτοτάτῃ διαίτῃ ἀναγκαῖον χρέεσθαι.

θ'. Συντεκμαίρεσθαι δὲ χρὴ καὶ τὸν νοσέοντα, εἰ ἐξαρκέσει τῇ διαίτῃ πρὸς τὴν ἀκμὴν τῆς νόσου, καὶ πότερον ἐκεῖνος ἀπαυδήσει πρότερον, καὶ οὐκ ἐξαρκέσει τῇ διαίτῃ, ἢ ἡ νοῦσος πρότερον ἀπαυδήσει, καὶ ἀμβλυνεῖται.

ι'. Ὁκόσοισι μὲν οὖν αὐτί-

κα

tus, extremos protinus obtinet labores, & extreme tenuissima victus ratione necessario utendum. Cum vero non est, sed pleniorem victum adhibere concessum est, tam à tenui victu se subducere oportet, quam morbus ab extremis recesserit.

8. Cum morbi summa est vehementia, tum vel tenuissimo victu uti necesse est.

9. At conjectura etiam ex ægro facienda, an cum eo victu satis esse possit ad morbi vigorem usque, an non prius ille deficiat, neque cum tali victu satis esse possit, vel prior morbus deficiat, & obtundatur.

10. Quibus igitur statim

καὶ ἡ ἀκμὴ, αὐτίκα λεπτῶς διαιτᾷν· ὁκόσοισι δὲ ἐς ὕστερον ἡ ἀκμὴ, ἐς ἐκεῖνο καὶ πρὸ ἐκείνου μικρὸν ἀφαιρετέον. ἔμπροσθεν δὲ πιοτέρως διαιτᾷν, ὡς ἂν ἐξαρκέσῃ ὁ νοσέων.

ια. Ἐν τοῖσι παροξυσμοῖσιν ὑποστέλλεσθαι χρή· τὸ προστιθέναι γὰρ βλάπτει· καὶ ὁκόσα κατὰ περιόδους παροξύνεται, ἐν τοῖσι παροξυσμοῖσιν ὑποστέλλεσθαι χρή.

ιβ'. Τοὺς δὲ παροξυσμοὺς καὶ τὰς καταστάσιας δηλώσουσιν αἱ νοῦσοι, καὶ αἱ ὧραι τοῦ ἔτεος, καὶ αἱ τῶν περιόδων πρὸς ἀλλήλας ἐπιδόσιες, ἤν τε καθ' ἡμέρην, ἤν τε παρ' ἡμέρην, ἤν τε καὶ διὰ πλείονος χρόνου γίγνωνται.

vigor adest, iis protinus victus tenuis exhibendus. Quibus vero postea vigor futurus est, iis sub ipsum vigoris tempus, & paulo ante cibus subtrahendus. Antea vero uberior cibus exhibendus, quo æger satis esse possit.

11. In exacerbationibus cibum refugere oportet: exhibere enim noxium. Et quæcunque per circuitus ingravescunt, in ipsis accessionibus reformidare oportet.

12. Morbi, & anni tempestates, & circuituum collatæ inter se vicissitudines, sive quotidie, sive altero quoque die, sive etiam per majora intervalla fiant, accessiones, & morborum conditiones, indi-

γίγνονται. ἀτὰρ καὶ τοῖσιν ἐπιφαινομένοισιν, οἷον ἐν πλευριτικοῖσι πτύελον, ἢν αὐτίκα ἐπιφαίνηται ἀρχομένου, βραχύνει· ἢν δ' ὕστερον ἐπιφαίνηται, μηκύνει. καὶ οὖρα, καὶ ὑποχωρήματα, καὶ ἱδρῶτες, καὶ εὔκριτα καὶ δύσκριτα, καὶ βραχέα, καὶ μακρὰ τὰ νοσήματα, ἐπιφαινόμενα δηλοῖ.

ιγ'. Γέροντες εὐφορώτατα νηστείην φέρουσι, δεύτερον οἱ καθεστηκότες, ἥκιστα μειράκια, πάντων δὲ μάλιστα παιδία. τουτέων δὲ αὐτέων ἅ ἂν τύχῃ αὐτὰ ἑωυτῶν προθυμότερα ἐόντα.

ιδ'. Τὰ αὐξανόμενα πλεῖ-

cabunt. Quinetiam & per ea, quæ mox apparent, eadem indicantur. quale quid in morbo laterali laborantibus ſputum, ſi ſtatim circa initia ſubappareat, morbum brevem; ſi vero poſterius videatur, longum futurum denuntiat. Urinæ quoque, & alvi excrementa, & ſudores, ubi apparuerint, judicatu faciles, vel difficiles, & breves, vel longos fore morbos, indicant.

13. Senes facillime jejunium tolerant; ſecundum eos, qui conſtantem ætatem degunt; minimum adoleſcentes; ex omnibus vero præcipue pueri; atque inter ipſos, qui ad actiones obeundas promptiores exiſtunt.

14. Quæ increſcunt plurimum

ςον ἔχει τὸ ἔμφυτον θερμὸν, πλείστης οὖν δεῖται τροφῆς· εἰ δὲ μὴ, τὸ σῶμα ἀναλίσκεται. Γέρουσι δὲ ὀλίγον τὸ θερμὸν, διὰ τοῦτο ἄρα ὀλίγων ὑπεκκαυμάτων δέονται· ὑπὸ πολλῶν γὰρ ἀποσβέννυται· διὰ τοῦτο καὶ οἱ πυρετοὶ τοῖσι γέρουσιν οὐχ ὁμοίως ὀξέες· ψυχρὸν γὰρ τὸ σῶμα.

ιε΄. Αἱ κοιλίαι χειμῶνος καὶ ἦρος θερμόταται φύσει, καὶ ὕπνοι μακρότατοι. ἐν ταύτῃσιν οὖν τῇσιν ὥρῃσι καὶ τὰ προσάρματα πλείω δοτέον· καὶ γὰρ τὸ ἔμφυτον θερμὸν πλεῖον ἔχουσι, τροφῆς οὖν πλείονος δέονται. σημεῖον αἱ ἡλικίαι, καὶ οἱ ἀθληταί.

ium calorem innatum obti-
ent, plurimo igitur indigent
imento, alioqui corpus absu-
nitur. In senibus vero cum
aucus calor insit, iccirco sane
aucis fomitibus indigent, à
nultis namque extinguuntur.
Eandem etiam ob causam ne-
que senibus, quod eorum cor-
pus sit frigidum, febres perinde
acutæ contingunt.

15. Per hyemem, & ver
ventres natura calidissimi, som-
nique longissimi. Per ea igitur
tempora copiosiora cibaria ex-
hibenda, siquidem plurimus est
calor nativus, ideoque copio-
siore indigent alimento. Quod
indicant ætates, & athletæ.

ιϛ΄ Αἱ ὑγραὶ δίαιται πᾶσι τοῖσι πυρεταίνουσι ξυμφέρουσι, μάλιστα δὲ παιδίοισι, καὶ τοῖσιν ἄλλοισι τοῖσιν οὕτως εἰθισμένοισι διαιτᾶσθαι.

ιζ΄. Καὶ οἷσιν ἅπαξ, ἢ δὶς, καὶ πλείω, ἢ ἐλάσσω, καὶ κατὰ μέρος. δοτέον δέ τι καὶ τῇ ὥρῃ, καὶ τῇ χώρῃ, καὶ τῇ ἡλικίῃ, καὶ τῷ ἔθει.

ιη΄. Θέρεος καὶ φθινοπώρου σιτία δυσφορώτατα φέρουσι, χειμῶνος ῥήιστα, ἦρος δεύτερον.

ιθ΄. Τοῖσιν ἐν τῇσι περιόδοισι παροξυνομένοισι μηδὲν διδόναι, μηδ᾽ ἀναγκάζειν, ἀλλ᾽ ἀφαιρέειν τῶν προσθεσίων πρὸ τῶν κρισίων.

16. Victus ratio humida, um febricitantibus omnibus, um pueris maxime atque aliis, ui ejusmodi victu uti consue- erunt,confert.

17. Animadvertendi sunt tiam quibus semel, aut bis, & uibus copiosior, aut paucior, ut per partes cibus offerendus st. Aliquid autem tempori, re- ioni, ætati, & consuetudini oncedendum.

18. Per æstatem, & autu- mnum, cibos gravissime ferunt, per hyemem facillime. Ver post hyemem secundum locum ob- tinet.

19. Quibus per circuitus accessiones contingunt, nihil dato, neque cogito, sed de cibo- rum accessione ante judicatio- nes detrahito.

κ΄. Τὰ κρινόμενα καὶ τὰ κεκριμένα ἀρτίως, μὴ κινέειν, μηδὲ νεωτεροποιέειν, μήτε φαρμακείῃσι, μήτ' ἄλλοισιν ἐρεθισμοῖσιν, ἀλλ' ἐᾶν.

κα΄. Ἃ δεῖ ἄγειν, ὅκου ἂν μάλιστα ῥέπῃ, ταύτῃ ἄγειν, διὰ τῶν ξυμφερόντων χωρίων.

κβ΄. Πέπονα φαρμακεύειν καὶ κινέειν, μὴ ὠμά, μηδὲ ἐν ἀρχῇσιν, ἢν μὴ ὀργᾷ· τὰ δὲ πλεῖστα οὐκ ὀργᾷ.

κγ΄. Τὰ χωρέοντα μὴ τῷ πλήθει τεκμαίρεσθαι, ἀλλ' ὡς ἂν χωρέῃ οἷα δεῖ, καὶ φέρει εὐφόρως. καὶ ὅκου δεῖ μέχρι λειποθυμίης ἄγειν, καὶ τοῦτο ποιέειν, ἢν ἐξαρκέσῃ ὁ νοσέων.

20. Quæ indicationem
beunt, aut jam perfectè ſubie-
int, ea neque moveto, neque
edicamentis, neque aliis irri-
mentis innovato, ſed finito.

21. Quæ educere oportet,
uo maximè vergunt, eo duci-
, per loca convenientia.

22. Cocta medicamento
urgante educito, ac moveto,
ninime cruda, neque per initia,
iſi ſuopte impetu ad excretio-
em ferantur, quod ferè non
ccidit.

23. Quæ prodeunt copia
ninime æſtimanda, ſed ut
ualia expedit, prodeant, & æ-
er facilè ferat. Atque ubi ad
nimi defectionem uſque edu-
ere oportet, id etiam facien-
um, ſi æger ſufficere queat.

24. In

κδ΄. Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πάθ-
σιν ὀλιγάκις, καὶ ἐν ἀρχῇσι, τῇ-
φαρμακείῃσι χρέεσθαι, καὶ τοῦτο πρ-
οεξευκρινήσαντας ποιέειν.

κε΄. Ἢν οἷα δεῖ καθαίρεσθ-
καθαίρωνται, ξυμφέρει τε, καὶ ε-
φόρως φέρουσι· τὰ δ᾽ ἐναντί-
δυσχερῶς.

Τμῆμα δεύτερον.

Α.

Ἐν ᾧ νοσήματι ὕπνος πό-
νον ποιέει, θανάσιμον. ἢ-
δὲ ὠφελέῃ, οὐ θανάσι-
μον.

β΄. Ὅκου παραφροσύνην ὕ-
πνος παύῃ, ἀγαθόν.

γ΄. Ὕπνο

2. In morbis acutis raro, per initia, medicamentis pur- ntibus utendum, idque dili- nti ante adhibita circumſpe- ione faciendum.

25. Cum purgantur, quæ rgari decet, confert, & facile lerant; ubi contra accidit, fficulter.

Sectio Secunda.

I.

Quo in morbo ſomnus laborem facit, lethale; quod ſi juvet ſomnus, ninime lethale.

2. Ubi delirium ſomnus ſe- averit, bonum.

3. Som-

γ′. Ὕπνος, ἀγρυπνίη, ἀμ
φότερα τοῦ μετρίου μᾶλλον γιν
μενα, κακόν.

δ′. Οὐ πλησμονή, οὐ λιμὸς
οὐδ᾽ ἄλλο οὐδὲν ἀγαθόν, ὅ τι ἂ
μᾶλλον τῆς φύσιος ᾖ.

ε′. Κόποι αὐτόματοι φράζου
σι νούσους.

ϛ′. Ὁκόσοι πονέοντές τι τ
σώματος, τὰ πολλὰ τῶν πόνων οὐ
αἰσθάνονται, τουτέοισιν ἡ γνώμ
νοσέει.

ζ′. Τὰ ἐν πολλῷ χρόνῳ λε
πτυνόμενα σώματα, νωθρῶς ἐπα
νατρέφειν δεῖ· τὰ δὲ ἐν ὀλίγῳ ὀλί
γως.

η′. Ἢν ἐκ νούσου τροφὴν
λαμβάνων τις μὴ ἰσχύῃ, ση-
μαίνει ὅτι πλείονι τροφῇ τ

σῶμα

3. Somnus, vigilia, utra-
que modum excedentia, ma-
um denunciant.

4. Neque ſatietas, neque
ames, neque aliud quippiam
onum, quod ſupra naturæ
nodum fuerit.

5. Laſſitudines ſponte ob-
rtæ, morbos prænunciant.

6. Quibus pars aliqua cor-
oris dolet, neque fere dolo-
em ſentiunt, iis mens ægro-
at.

7. Attenuata longo tempo-
s intervallo corpora, lentere-
cere oportet, at quæ brevi, ce-
riter.

8. Si quis ex morbo ci-
um capiens, vires non reci-
iat, copioſiore alimento
C cor-

σῶμα χρέεται. ἢν δὲ προφὴν μ
λαμβάνοντος τοῦτο γίγνηται, χρ
εἰδέναι ὅτι κενώσιος δεῖται.

θʹ. Τὰ σώματα χρὴ, ὅκου ἄ
τις βούληται καθαίρειν, εὔροα ποι
έειν.

ιʹ. Τὰ μὴ καθαρὰ τῶν σωμά
των ὁκόσον ἂν θρέψῃς, μᾶλλον βλά
ψεις.

ιαʹ Ῥᾷον πληροῦσθαι ποτοῦ,
σιτίου.

ιβʹ. Τὰ ἐγκαταλιμπανόμενα
ἐν τῇσι νούσοισι μετὰ κρίσιν, ὑπο
στροφὰς ποιέειν εἴωθεν.

ιγʹ. Ὁκόσοισι κρίσις γίνεται
τουτέοισιν ἡ νὺξ δύσφορος ἡ πρὸ τ
παροξυσμοῦ· ἡ δὲ ἐπιοῦσα εὐφορω
τέρη ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

corpus uti significat. Quod si cibum minime capiente istud contingat, evacuatione indigere sciendum est.

9. Cum quis corpora purgare volet, ea ad fluxum bene comparata faciat oportet.

10. Impura corpora quo plus nutrias, eo magis lædas.

11. Potu, quam cibo, refici, proclivius est.

12. Quæ per morbos post judicationem intus relinquuntur, morborum reversiones facere consueverunt.

13. Quibus judicatio contingit, iis nox, accessionem præcedens, gravis; quæ vero sequitur, plerumque levior esse solet.

ιδ'. Ἐν τῇσι τῆς κοιλίης ῥύσεσιν αἱ μεταβολαὶ τῶν διαχωρημάτων ὠφελέουσι, ἢν μὴ ἐς τὰ πονηρὰ μεταβάλλῃ.

ιε'. Ὅκου φάρυγξ νοσέῃ, ἢ φύματα ἐν τῷ σώματι ἐκφύεται, σκέπτεσθαι χρὴ τὰς ἐκκρίσιας. ἢν γὰρ χολώδεες ἔωσι, τὸ σῶμα ξυννοσέῃ· ἢν δὲ ὅμοιαι τοῖσιν ὑγιαίνουσι γίγνωνται, ἀσφαλὲς τὸ σῶμα τρέφειν.

ις'. Ὅκου λιμὸς, οὐ δεῖ πονέειν.

ιζ'. Ὅκου ἂν τροφὴ παρὰ φύσιν πλείων ἐσέλθῃ, τοῦτο νοῦσον ποιέει· δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ἴησις.

ιη'. Τῶν τρεφόντων ἀθρόως καὶ ταχέως, ταχεῖαι

καὶ

14. In alvi fluxionibus dejectionum mutationes, nisi ad pravas commutentur, juvant.

15. Cum fauces ægrotant, aut tubercula in corpore exoriuntur, excretiones in considerationem adhibendæ. Si nanque biliosæ sint, corpus simul ægrotat. At si sanorum similes extiterint, secure corpus nutrias.

16. Cum inedia premit, laborare minime convenit.

17. Ubi copiosior præter naturam cibus ingestus fuerit, id morbum creat.

18. Eorum quæ universim, & celeriter alunt, celeres

καὶ αἱ διαχωρήσιες γίγνονται.

ιθ′. Τῶν ὀξέων νοσημάτων οὐ πάμπαν ἀσφαλέες αἱ προδιαγορεύσιες, οὔτε τοῦ θανάτου, οὔτε τῆς ὑγιείης.

κ′. Ὁκόσοισι νέοισιν ἐοῦσιν αἱ κοιλίαι ὑγραί εἰσι, τουτέοισιν ἀπογηράσκουσιν ξηραίνονται· ὁκόσοισι δὲ νέοισιν ἐοῦσιν αἱ κοιλίαι ξηραί εἰσι, τουτέοισι πρεσβυτέροισι γινομένοισιν ὑγραίνονται.

κα′. Λιμὸν θώρηξις λύει.

κβ. Ἀπὸ πλησμονῆς ὁκόσα ἂν νοσήματα γένηται, κένωσις ἰῆται. καὶ ὁκόσα ἀπὸ κενώσιος, πλησμονή· καὶ τῶν ἄλλων ἡ ὑπεναντίωσις.

κγ′. Τὰ ὀξέα τῶν νοσημάτων κρίνε-

quoque excretiones esse solent.

19. Morborum acutorum non in totum certæ sunt prænuntiationes, neque salutis, neque mortis.

20. Quibus per juventutem alvi sunt humidæ, iis senescentibus exiccantur: quibus vero in juventute alvi siccæ sunt, iis, cum senes evadunt, humectantur.

21. Famem vini potio solvit.

22. Morbos ex repletione ut curat evacuatio, sic eos, qui ex vacuatione fiunt, repletio: & in cæteris contrarietas, remedio est.

23. Morbi acuti intra dies

κρίνεται ἐν τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρῃσι.

κδ'. Τῶν ἑπτὰ ἡ τετάρτη ἐπίδηλος. ἑτέρης ἑβδομάδος ἡ ὀγδόη ἀρχή. θεωρητὴ δὲ ἡ ἑνδεκάτη· αὕτη γάρ ἐστι τετάρτη τῆς ἑτέρης ἑβδομάδος. θεωρητὴ δὲ πάλιν ἡ ἑπτακαιδεκάτη. αὕτη γάρ ἐστι τετάρτη μὲν ἀπὸ τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης, ἑβδόμη δὲ ἀπὸ ἑνδεκάτης.

κε'. Οἱ θερινοὶ τεταρταῖοι τὰ πολλὰ γίνονται βραχέες· οἱ δὲ φθινοπωρινοὶ μακροὶ, καὶ μάλιστα οἱ πρὸς τὸν χειμῶνα συνάπτοντες.

κϛ'. Πυρετὸν ἐπὶ σπασμῷ βέλτιον γενέσθαι, ἢ σπασμὸν ἐπὶ πυρετῷ.

κζ'. Τοῖ-

quatuordecim judicatione terminantur.

24. Quartus ſeptenariorum index eſt : Octavus alterius ſeptimanæ principium: Undecimus etiam ſpectandus dies, ſiquidem alterius ſeptimanæ quartus eſt. Rurſus quoque ſpectandus decimusſeptimus. is ſiquidem à decimoquarto quartus eſt, & ab undecimo ſeptimus.

25. Quartanæ æſtivæ fere breves exiſtunt, autumnales vero longæ, præſertim quæ ad hyemem pertingunt.

26. Convulſioni febrem advenire præſtat, quam convulſionem febri.

κζ'. Τοῖσι μὴ κατὰ λόγον κουφίζουσιν οὐ δεῖ πιστεύειν, οὐδὲ φοβεῖσθαι λίην τὰ μοχθηρὰ γινόμενα παραλόγως. τὰ γὰρ πολλὰ τῶν τοιουτέων ἐστὶν ἀβέβαια, καὶ οὐ πάνυ τι διαμένειν οὐδὲ χρονίζειν εἴωθε.

κη'. Τῶν πυρεσσόντων μὴ παντάπασιν ἐπιπολαίως, τὸ διαμένειν καὶ μηδὲν ἐκδιδόναι τὸ σῶμα, ἢ καὶ συντήκεσθαι μᾶλλον τοῦ κατὰ λόγον, μοχθηρόν· τὸ μὲν γὰρ μῆκος νόσου σημαίνει, τὸ δὲ ἀσθένειαν.

κθ'. Ἀρχομένων τῶν νόσων, ἤν τι δοκέῃ κινέειν, κίνει· ἀκμαζουσῶν δὲ, ἡσυχίην ἔχειν, βέλτιόν ἐστιν.

λ'. Πε-

27. Si quæ non pro ratione levant, iis non oportet fidere, neque admodum metuere mala, quæ præter rationem eveniunt. Ex his enim multa incerta eſſe, neque multum perdurare, neque diutius perſeverare, conſueverunt.

28. Corpus eorum qui non omnino leviter febricitant, in eodem conſiſtere, & nihil concidere, vel etiam magis, quam ratio poſtulat, extenuari, malum. Illud ſiquidem morbi diuturnitatem, hoc vero imbecillitatem ſignificat.

29. Per morborum initia, ſi quid movendum videtur, moveto. Cum vero vigent, quieſcere præſtat.

30. Cir-

λ'. Περὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ τέλη, πάντα ἀσθενέστερα· περὶ δὲ τὰς ἀκμὰς, ἰσχυρότερα.

λα'. Τῷ ἐξ ἀῤῥωστίης εὐσιτέοντι μηδὲν ἐπιδιδόναι τὸ σῶμα, μοχθηρόν.

λβ'. Ὡς τὰ πολλὰ πάντες οἱ φαύλως ἔχοντες, κατ' ἀρχὰς μὲν εὐσιτέοντες, καὶ μηδὲν ἐπιδιδόντες πρὸς τῷ τέλει πάλιν ἀσιτέουσιν. οἱ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀσιτέοντες ἰσχυρῶς, ὕστερον δὲ εὐσιτέοντες, βέλτιον ἀπαλλάσσουσιν.

λγ'. Ἐν πάσῃ νόσῳ τὸ ἐῤῥῶσθαι τὴν διάνοιαν, καὶ εὖ ἔχειν πρὸς τὰς προσφορὰς, ἀγα-

ἀγα.

30. Circa initia, & fines omnia sunt levissima, at circa rigores, vehementissima.

31. Si cui ex morbo cibum probe sumenti corpus nihil proficit, malum.

32. Ut plurimum omnes male habentes, circa initia quidem cibum bene sumentes, neque quicquam proficientes, ii tandem rursus cibum aversantur. At qui circa initia quidem vehementer cibos fastidiunt, postea vero eos probe assumunt, ii melius degunt.

33. Mente constare, & bene habere ad ea quæ offeruntur,

quovis

ἀγαθόν· τὸ δὲ ἐναντίον, κακόν.

λδ΄. Ἐν τῇσι νούσοισιν ἧσσον κινδυνεύουσιν οἷσιν ἂν οἰκείη τῆς φύσιος, καὶ τῆς ἡλικίης, καὶ τῆς ἕξιος, καὶ τῆς ὥρης ἡ νοῦσος ᾖ μᾶλλον, ἢ οἷσιν ἂν μὴ οἰκείη κατά τι τουτέων.

λε΄. Ἐν πάσῃσι τῇσι νούσοισι τὰ περὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὸ ἦτρον πάχος ἔχειν, βέλτιόν ἐστι· τὸ δὲ σφόδρα λεπτὸν καὶ ἐκτετηκὸς, μοχθηρόν. ἐπισφαλὲς δὲ τὸ τοιοῦτο καὶ πρὸς τὰς κάτω καθάρσιας.

λϛ΄. Οἱ ὑγιεινῶς ἔχοντες τὰ σώματα, ἐν τῇσι φαρμακείῃσι καθαιρόμενοι, ἐκλύ-

uovis in morbo bonum: con-
a vero, malum.

34. Per morbos minore
unt periculo, quorum naturæ,
 ætati, & habitui, & anni
empestati morbus magis co-
natus fuerit, quam quibus in
orum aliquo minime cogna-
us fuerit.

35. Quovis in morbo par-
es quæ sunt ad umbilicum, &
mum ventrem, crassitudinem
abere præstat: valde autem te-
ues esse, & tabefactas, 'pra-
um. Ad inferiores autem pur-
ationes hoc etiam parum tu-
um.

3. Qui inculpata sunt cor-
oris sanitate dum per medi-
amenta purgantia repurgan-
tur.

ονται ταχέως, καὶ οἱ πονηρῇ τροφῇ χρεόμενοι.

λζ'. Οἱ εὖ τὰ σώματα ἔχοντες, φαρμακεύεσθαι ἐργώδεες.

λη'. Τὸ σμικρῷ χεῖρον καὶ πόμα καὶ σιτίον, ἥδιον δὲ, τῶν βελτιόνων μὲν, ἀηδεστέρων δὲ, μᾶλλον αἱρετέον.

λθ'. Οἱ πρεσβῦται τῶν νέων τὰ μὲν πολλὰ νοσέουσιν ἧσσον. ὅσα δ' ἂν αὐτέοισι χρόνια νοσήματα γένηται, τὰ πολλὰ ξυναποθνήσκει.

μ'. Βράγχοι καὶ κόρυζαι τοῖσι σφόδρα πρεσβύτῃσιν οὐ πεπαίνονται.

μα'. Οἱ ἐκλυόμενοι πολλάκις καὶ ἰσχυρῶς ἄνευ φανερῆς προφάσιος,

ur, cito exolvuntur, & qui pra-
o utuntur cibo.

37. Qui bene habito sunt
orpore, ad medicationes mo-
este habent.

38. Cibus, & potus pau-
o pejor, suavior tamen, melio-
ibus quidem, sed minus gra-
s, anteponendus.

39. Ut plurimum quidem,
enes juvenibus ægrotant mi-
us. At qui ipsis morbi diu-
urni contingunt, eos fere ad
nortem comitari solent.

40. Raucedines, & grave-
ines in valde senibus non co-
uuntur.

41. Qui crebro, &
ehementer citra manife-
tam causam animo linquun-

φάσιος, ἐξαπίνης τελευτῶσι.

μβ΄. Λύειν ἀποπληξίην ἰσχυρὴν μὲν ἀδύνατον, ἀσθενέα δὲ οὐ ῥηΐδιον.

μγ΄. Τῶν ἀπαγχομένων καὶ καταλυομένων, μηδέπω δὲ τεθνηκότων, οὐκ ἀναφέρουσιν οἷσιν ἂν ἀφρὸς ᾖ περὶ τὸ στόμα.

μδ΄. Οἱ παχέες σφόδρα κατὰ φύσιν, ταχυθάνατοι γίγνονται μᾶλλον τῶν ἰσχνῶν.

με΄ Τῶν ἐπιληπτικῶν τοῖσι νέοισιν ἀπαλλαγὴν αἱ μεταβολαὶ μάλιστα τῆς ἡλικίης, καὶ τῶν τόπων, καὶ τῶν βίων ποιέουσι.

μς΄. Δύο πόνων ἅμα γινομένων μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον, ὁ σφο-

tur, repente moriuntur.

42. Valida quidem apoplexia nullo modo ſanatur, levis vero non facile.

43. Ex ſtrangulatis, & diſſolutis, nec dum mortuis, ii minime ad vitam redeunt, quibus ſpuma circa os collecta fuerit.

44. Natura admodum craſſi, celerius intereunt, quam graciles.

45. Ex comitialibus, juvenes mutatione potiſſimum ætatis, & regionum, & victuum, liberationem accipiunt.

46. Cum duo dolores ſimul minime eundem locum occupant, vehemen-

σφοδρότερος ἀμαυροῖ τὸν ἕτερον.

μζ'. Περὶ τὰς γενέσιας τοῦ πύου, οἱ πόνοι καὶ οἱ πυρετοὶ συμβαίνουσι μᾶλλον, ἢ γενομένου.

μη'. Ἐν πάσῃ κινήσει τοῦ σώματος, ὁκόταν ἄρχηται πονέειν, τὸ διαναπαύειν εὐθὺς ἄκοπον.

μθ'. Οἱ εἰθισμένοι τοὺς συνήθεας πόνους φέρειν κἂν ὦσιν ἀσθενέες ἢ γέροντες, τῶν ἀσυνήθων, ἰσχυρῶν τε καὶ νέων, ῥᾷον φέρουσι.

ν'. Τὰ ἐκ πολλοῦ χρόνου συνήθεα, κἂν ᾖ χείρω, τῶν ἀσυνήθων ἧσσον ἐνοχλεῖν εἴωθε. δεῖ οὖν καὶ ἐς τὰ ἀσυνήθεα μεταβάλλειν.

να'. Τὸ κατὰ πολὺ καὶ ἐξαπίνης

κενοῦν

ter alterum obſcurat.

47. Dolores, & febres contingunt magis circa puris generationem, quam eo confecto.

48. Quovis in corporis motu ſimul ac laborare cæperit, quies confeſtim laſſitudinis eſt remedium.

49. Qui ſolitos labores ferre conſueverunt, etiamſi invalidi ſunt, aut ſenes, eos facilius ferunt, quam qui non aſſueti, quamvis robuſti, & juvenes.

50. Quæ ex longo temporis intervallo aſſueta ſunt, quamvis deteriora, inſuetis minus moleſta eſſe ſolent. Quare ad inſolita etiam facienda mutatio.

51. Confertim, & repente

κενοῦν, ἢ πληροῦν, ἢ θερμαίνειν, ἢ ψύχειν, ἢ ἄλλως ὁκωσοῦν τὸ σῶμα κινέειν, σφαλερόν. καὶ γὰρ πᾶν τὸ πολὺ τῇ φύσει πολέμιον. τὸ δὲ κατ' ὀλίγον, ἀσφαλὲς, καὶ ἄλλως ἢν καί τις ἐξ ἑτέρου ἐφ' ἕτερον μεταβαίνῃ.

νβ'. Πάντα κατὰ λόγον ποιέοντι, καὶ μὴ γινομένων τῶν κατὰ λόγον, μὴ μεταβαίνειν ἐφ' ἕτερον, μένοντος τοῦ δόξαντος ἐξ ἀρχῆς.

νγ'. Ὁκόσοι τὰς κοιλίας ὑγρὰς ἔχουσι, νέοι μὲν ὄντες, βέλτιον ἀπαλλάσσουσι τῶν τὰς ξηρὰς ἐχόντων. ἐς δὲ τὸ γῆρας, χεῖρον ἀπαλλάσσουσι. ξηραίνονται γὰρ ὡς ἐπὶ

τὸ

acuare, vel implere, vel calefacere, vel refrigerare, vel utcunque aliter corpus movere, periculosum: omne siquidem nimium naturæ inimicum. Verum quod paulatim fit, securum est, tum vel maxime, si quis ab uno ad alterum transierit.

52. Cum quis omnia recta ratione facit, neque tamen pro ratione succedit, non est ad aliud progrediendum, si manet quod ab initio visum est.

53. Quicunque alvos habent humidas, ii quidem, si juvenes sunt, melius degunt, quam qui siccas habent. At in senectute pejus degunt, cũ ipsis

τὸ πολὺ τοῖσιν ἀπογηράσκουσι.

νδ'. Μεγέθει δὲ σώματος ἐννεάσαι μὲν, ἐλευθέριον καὶ οὐκ ἀηδές. ἐγγηρᾶσαι δὲ, δύσχρηστον, καὶ χεῖρον τῶν ἐλασσόνων.

Τμῆμα τρίτον.

α'.

Αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων μάλιστα τίκτουσι νοσήματα. καὶ ἐν τῇσιν ὥρῃσιν αἱ μεγάλαι μεταλλαγαὶ ἢ ψύξιος, ἢ θάλψιος, καὶ τ' ἄλλα κατὰ λόγον οὕτως.

β'. Τῶν φυσίων αἱ μὲν πρὸς θέρος, αἱ δὲ πρὸς χειμῶνα εὖ ἢ κακῶς πεφύκασι.

senescentibus fere resiccentur.

54. Longa corporis statura in juventute quidem degenda liberalis, nec indecora, in senestute vero inutilis, & brevitate deterior.

Sectio Tertia.

I.

TEMPESTATUM anni mutationes potissimum morbos pariunt, & in ipsis anni tempestatibus magnæ mutationes frigoris, & caloris, aliaque pro ratione ad hunc modum.

2. Naturæ hæ quidem ad æstatem, aliæ vero ad hyemem bene, vel male habere consuevêre.

γ'. Τῶν νούσων ἄλλαι πρὸς ἄλλας εὖ ἢ κακῶς πεφύκασι· καὶ ἡλικίαι τινὲς πρὸς ὥρας, καὶ χώρας, καὶ διαίτας.

δ'. Ἐν τῇσιν ὥρῃσιν, ὅταν τῆς αὐτῆς ἡμέρης, ὁτὲ μὲν θάλπος, ὁτὲ δὲ ψῦχος γίγνηται, φθινοπωρινὰ τὰ νουσήματα προσδέχεσθαι χρή.

ε'. Νότοι βαρυήκοοι, ἀχλυώδεες, καρηβαρικοὶ, νωθροὶ, διαλυτικοί, ὁκόταν οὗτος δυναστεύῃ, τοιαῦτα ἐν τῇσιν ἀῤῥωστίῃσι πάσχουσιν· ἢν δὲ βόρειον ᾖ, βῆχες, φάρυγγες, κοιλίαι σκληραὶ, δυσουρίαι, φρικώδεες, ὀδύναι πλευρέων, στηθέων. ὁκόταν

οὗτος

3. Morbi alii ad alias anni mpeſtates bene, vel male ha-re conſuevere, & ætates quæ-m ad anni tempeſtates, & lo-, & victus rationes.

4. Per anni tempeſtates, uando eodem die modo ca-or, modo frigus fit, autum-ales morbos expectare con-enit.

5. Auſtri auditionis hebe-udinem, & viſionis caliginem nducunt, & capitis gravita-em, corpus torpidum, & lan-uidum reddunt, cum ſic inva-uerint, iſta in morbis patiun-ur. Sin Aquilonia tempeſtas fuerit, tuſſes movet, fauces ex-aſperat, alvos indurat, uri-nam ſupprimit, horrores ex-citat, laterum, & pecto-ris dolores. Cum ſic inva-luerit,

ἔτος διαμαστεύῃ, τοιαῦτα ἐν τῇσιν ἀῤῥωστίῃσι προσδέχεσθαι χρή.

ϛ΄. Ὁκόταν θέρος γένηται ἦρι ὅμοιον, ἱδρῶντας ἐν τοῖσι πυρετοῖσι πολλοὺς προσδέχεσθαι χρή.

ζ΄. Ἐν τοῖσιν αὐχμοῖσι πυρετοὶ ὀξέες γίνονται. καὶ ἢν μὲν ἐπὶ πλέον ἦ τὸ ἔτος τοιοῦτον ἐὸν, οἵην τὴν κατάστασιν ἐποίησεν, ὡς ἐπιτοπολὺ καὶ τὰ νοσήματα τοιαῦτα δεῖ προσδέχεσθαι.

η΄. Ἐν τοῖσι καθεστεῶσι καιροῖσιν, ἢν ὡραίως τὰ ὡραῖα ἀποδιδῶσιν, εὐσταθέες καὶ εὐκρινέες αἱ νοῦσοι γίνονται. ἐν δὲ τοῖσιν ἀκαταστάτοισι ἀκατάστατοι καὶ δύσκριτοι.

ærit, ejuſmodi in morbis ex-
ſpectanda ſunt.

6. Cum æſtas veri ſimilis
erit, in febribus copioſos ſu-
dores expectare oportet.

7. Per ſqualores febres acu-
tæ fiunt, & ſi quidem annus
magna ex parte talis extiterit,
qualem temporis conditionem,
effecerit, tales fere quoque mor-
bos expectare oportet.

8. Temporibus bene, & or-
dine conſtitutis, & tempeſti-
vam tempeſtivitatem ſervanti-
bus, morbi, qui facile conſi-
ſtant, & ſolvantur, fiunt. In
male vero conſtitutis, qui ne-
que facile conſiſtunt, neque fa-
cile ſolvuntur.

9. Per

θ'. Ἐν φθινοπώρῳ ὀξύταται αἱ νοῦσοι, καὶ θανατωδέσταται τὸ ἐπίπαν. ἦρ δὲ ὑγιεινότατον, καὶ ἥκιστα θανατῶδες.

ι'. Τὸ φθινόπωρον τοῖς φθίνουσι κακόν.

ια'. Περὶ δὲ τῶν ὡρέων, ἢν μὲν ὁ χειμὼν αὐχμηρὸς καὶ βόρειος γένηται, τὸ δὲ ἔαρ ἔπομβρον καὶ νότιον, ἀνάγκη τοῦ θέρεος πυρετοὺς ὀξέας, καὶ ὀφθαλμίας, καὶ δυσεντερίας γίνεσθαι, μάλιστα δὲ τῇσι γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσι τοῖσιν ὑγροτέροισι τὰς φύσιας.

ιβ'. Ἢν δὲ νότιος ὁ χειμὼν, καὶ ἔπομβρος, καὶ εὔδιος γένηται, τὸ δὲ ἔαρ αὐχμηρὸν καὶ βόρειον, αἱ μὲν γυναῖκες ἦσιν

οἱ τό-

9. Per autumnum omnino morbi acutiſſimi, & maxime exitiales. Ver autem ſaluberrimum, & minime exitiale.

10. Autumnus tabidis malus.

11. Quod autem ad anni tempeſtates attinet, ſiquidem hyems plus æquo ſicca, & aquilonia fuerit, ver autem valde pluvium, & auſtrinum, febres acutas, & lippitudines, & inteſtinorum difficultates ad æſtatem oriri neceſſe eſt, præcipue vero in mulieribus, & viris natura humidioribus.

12. At ſi hyems auſtrina, & valde pluvia, & placida fuerit, ver autem plus juſto ſiccum, & aquilonium, mulieres quidem quibus partus

οἱ τόκοι πρὸς τὸ ἦρ, ἐκ πάσης προφάσιος ἐκτιτρώσκουσιν. αἳ δ' ἂν τέκωσιν, ἀκρατέα καὶ νοσώδεα τὰ παιδία τίκτουσιν, ὥστε ἢ παραυτίκα ἀπόλλυσθαι, ἢ λεπτὰ καὶ νοσώδεα ζῆν ἐόντα. τοῖσι δὲ ἄλλοισι βροτοῖσι δυσεντερίαι, καὶ ὀφθαλμίαι ξηραὶ γίνονται. τοῖσι δὲ πρεσβυτέροισι κατάῤῥοι συντόμως ἀπολλυῶτες.

ιγ'. Ἢν δὲ τὸ θέρος αὐχμηρὸν καὶ βόρειον γένηται, τὸ δὲ φθινόπωρον ἔπομβρον, καὶ νότιον, κεφαλαλγίαι ἐς τὸν χειμῶνα γίνονται, καὶ βῆχες, καὶ βράγχοι, καὶ κόρυζαι, ἐνίοισι δὲ καὶ φθίσιες.

ιδ'. Ἢν δὲ βόρειον ᾖ καὶ ἄνυδρον,

τοῖσι

tus ad ver imminet, ex quavis causa abortiunt. Quæ vero pepererint, imbecillos, & morbosos infantes edunt, ita ut vel statim intereant, vel tenues, & valetudinarii vivant. Cæteris autem mortalibus difficultates intestinorum, & lippitudines aridæ oriuntur, senioribus vero defluxiones brevi interficientes.

13. Si vero æstas plus æquo sicca, & aquilonia, autumnus vero admodum pluvius, & austrinus fuerit, capitis dolores ad hyemem oriuntur, & tusses, & raucitates, & gravedines, nonnullis etiam & tabes.

14. Si vero aquilonius sit, & sine

τοῖσι μὲν ὑγροῖσιν ἐοῦσι τὰς φύσιας, καὶ τῇσι γυναιξὶ ξύμφορον· τοῖσι δὲ λοιποῖσιν ὀφθαλμίαι ἔσονται ξηραὶ, καὶ πυρετοὶ ὀξέες, καὶ κόρυζαι χρόνιαι, ἐνίοισι δὲ καὶ μελαγχολίαι.

ιε΄. Τῶν δὲ καταστασίων τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὸ μὲν ὅλον οἱ αὐχμοὶ τῶν ἐπομβρίων εἰσὶν ὑγιεινότεροι, καὶ ἧσσον θανατώδεες.

ις΄. Νοσήματα δὲ ἐν μὲν τῇσιν ἐπομβρίῃσιν ὡς τὰ πολλὰ γίνεται πυρετοί τε μακροὶ, καὶ κοιλίης ῥύσιες, καὶ σηπεδόνες, καὶ ἐπίληπτοι, καὶ ἀπόπληκτοι, καὶ κυνάγχαι. ἐν δὲ τοῖσιν αὐχμοῖσι, φθινάδες, ὀφθαλμίαι, ἀρθρίτιδες, στραγγουρίαι, καὶ δυσεντερίαι.

pluviis, iis quidem, qui natura ſunt humidiore, & mulieribus commodus, reliquis autem lippitudines erunt ſiccæ, & febres acutæ, & diuturnæ, nonnullis vero etiam melancholiæ.

15. Ex anni autem conditionibus, in totum magnæ ſiccitates aſſiduis imbribus ſunt ſalubriores, minusque lethales.

16. Per aſſiduos imbres morbi magna ex parte oriuntur, cum febres longæ, tum alvi fluxiones, putredines, comitiales, apoplexiæ, & anginæ. Per magnas autem ſiccitates tabitudines, lippitudines, articulorum dolores, urinæ ſtillicidia, & inteſtinorum difficultates.

ιζ'. Αἱ δὲ καθ' ἡμέρην καταστάσιες, αἱ μὲν βόρειοι τά τε σώματα ξυνιστῶσι, καὶ εὔτονα, καὶ εὐκίνητα, καὶ εὔχροα, καὶ εὐηκοώτερα ποιέουσι, καὶ τὰς κοιλίας ξηραίνουσι, καὶ τὰ ὄμματα δάκνουσι, καὶ περὶ τὸν θώρηκα ἄλγημα, ἤν τι προϋπάρχῃ, μᾶλλον πονέουσιν. αἱ δὲ νότιοι διαλύουσι τὰ σώματα καὶ ὑγραίνουσι, καὶ βαρυηκοΐας, καὶ καρηβαρίας ποιέουσιν, καὶ ἰλίγγους ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖσι, καὶ τοῖσι σώμασι δυσκινησίην, καὶ τὰς κοιλίας ὑγραίνουσι.

ιη'. Κατὰ δὲ τὰς ὥρας, τοῦ μὲν ἦρος καὶ ἄκρου τοῦ θέρεος, οἱ παῖδες, καὶ οἱ τουτέων ἐχόμενοι τῇσιν ἡλικίῃσιν, ἄριστά τε διάγουσι, καὶ ὑγιαίνουσι μάλιστα, τοῦ δὲ θέρεος

17. At ſtatus temporum quotidiani, aquilonii quidem corpora denſant, valentiora, expeditiora, bene colorata, & melius audientia reddunt, alvos exſiccant, oculos mordent, & ſi thoracem dolor aliquis prius habuerit, eum magis irritant. Auſtrini autem corpora exolvunt, & humectant, gravem auditum, & capitis gravitatem, & vertigines afferunt, oculis, & corporibus difficilem motionem inducunt, & alvos humectant.

18. Quod autem ad anni tempora attinet, vere quidem, & prima æſtate pueri, & his ætate proximi optime degunt, & maxime valent, æſtate

θέρεος καὶ τοῦ φθινοπώρου μέχρι μὲν τινος οἱ γέροντες. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ φθινοπώρου καὶ τοῦ χειμῶνος, οἱ μέσοι τῇσιν ἡλικίῃσι.

ιθ'. Νοσήματα δὲ πάντα ἐν πάσῃσι τῇσιν ὥρῃσι γίνεται, μᾶλλον δ' ἔνια κατ' ἐνίας αὐτέων καὶ γίνεται καὶ παροξύνεται.

κ'. Τοῦ μὲν γὰρ ἦρος τὰ μανικὰ, καὶ τὰ μελαγχολικὰ, καὶ τὰ ἐπιληπτικὰ, καὶ αἵματος ῥύσιες, καὶ κυνάγχαι, καὶ κόρυζαι, καὶ βράγχοι, καὶ βῆχες, καὶ λέπραι, καὶ λειχῆνες, καὶ ἀλφοὶ, καὶ ἐξανθήσιες ἑλκώδεες πλεῖσται, καὶ φύματα, καὶ ἀρθριτικά.

κα'. Τοῦ δὲ θέρεος ἔνιά τε τουτέων, καὶ πυρετοὶ ξυνεχέες, καὶ καῦσοι, καὶ τεταρταῖοι πλεῖ-

vero, & quadantenus autumno ſenes. Reliqua autumni, & hyemis parte, qui inter has ætates ſunt medii.

19. In quibuſvis anni temporibus omnis generis morbi oriuntur, nonnulli tamen in quibuſdam tum fiunt, tum excitantur.

20. Vere quidem inſania, melancholiæ, comitiales, ſanguinis profuſiones, anginæ, gravedines, raucitates, tuſſes, lepræ, impetigines, vitiligines, & puſtulæ ulceroſæ plurimæ, & tubercula, & articulorum dolores.

21. Æſtate autem horum nonnulli, & febres aſſiduæ, & ardentes, & tertianæ

πλεῖςοι, καὶ τεταρταῖοι, ϗ ἔμετοι, ϗ διάῤῥοιαι, καὶ ὀφθαλμίαι, καὶ ὤτων πόνοι, καὶ ςομάτων ἑλκώσιες, ϗ σηπεδόνες αἰδοίων, ϗ ἱδρῶα.

κβ΄. Τοῦ δὲ φθινοπώρου, ϗ τῶν θερινῶν τὰ πολλὰ, ϗ πυρετοὶ τεταρταῖοι, ϗ πλάνητες, ϗ σπλῆνες, ϗ ὕδρωπες, ϗ φθίσιες, ϗ ςραγγουρίαι, ϗ λειεντερίαι, ϗ δυσεντερίαι ϗ ἰσχιάδες, ϗ κυνάγχαι, ϗ ἄσθματα, καὶ εἰλεοὶ, ϗ ἐπιληψίαι, ϗ τὰ μανικὰ, ϗ τὰ μελαγχολικά.

κγ΄. Τοῦ δὲ χειμῶνος πλευρίτιδες, περιπνευμονίαι, λήθαργοι, κόρυζαι, βράγχοι, βῆχες, πόνοι ςηθέων, ϗ πλευρέων, ϗ ὀσφύος, ϗ κεφαλαλγίαι

plurimæ, & quartanæ, vomitiones, alvi profluvia, lippitudines, aurium dolores, oris exulcerationes, genitalium putredines, & sudamina.

22. Autumno vero etiam æstivi multi, & quartanæ febres, atque erraticæ, lienes, aquæ inter cutem, tabes, urinæ stillicidia, intestinorum lævitates, & difficultates, coxendicum dolores, anginæ, crebri anhelitus, volvuli, comitiales, insaniæ, & melancholiæ.

23. Hyeme vero morbi laterales, pulmonum inflammationes, lethargi, gravedines, raucitates, tusses, dolores pectorum, laterum, & lumborum, capitis dolores,

γίαι, ἴλιγγοι, ἀποπληξίαι.

κδ΄. Ἐν δὲ τῇσιν ἡλικίῃσι τοιάδε συμβαίνει· τοῖσι μὲν σμικροῖσι καὶ νεογνοῖσι παιδίοισιν ἄφθαι, ἔμετοι, βῆχες, ἀγρυπνίαι, φόβοι, ὀμφαλοῦ φλεγμοναὶ, ὤτων ὑγρότητες.

κε΄. Πρὸς δὲ τὸ ὀδοντοφυεῖν προσάγουσιν οὔλων ὀδαξισμοὶ, πυρετοὶ, σπασμοὶ, διάρροιαι, καὶ μάλιστα ὅταν ἀνάγωσι τοὺς κυνόδοντας, καὶ τοῖσι παχυτάτοισι τῶν παιδίων, καὶ τοῖσι σκληρὰς τὰς κοιλίας ἔχουσι.

κς΄. Πρεσβυτέροισι δὲ γινομένοισι παρίσθμια, σπονδύλου τοῦ κατὰ τὸ ἰνίον εἴσω ὤσιες,

ἄσθμα-

vertigines, & apoplexiæ.

24. Per ætates hæc eveniunt parvis, & recens natis pueris, ſerpentia oris ulcera, aphthæ dictæ, vomitiones, tuſſes, vigiliæ, pavores, circa umbilicum inflammationes, aurium humiditates.

25. Ad dentitionem vero progreſſis, gingivarum ſtimulantes prurigines, febres, convulſiones, alvi profluvia, idque præcipue cum caninos dentes emittere cœperint, & iis, qui maxime craſſi ſunt, & alvos duras habent.

26. At iis paulum ætate progreſſis, tonſillarum inflammationem, vertebræ quæ ad occipitium eſt interiorem in partem impulſiones, crebræ anhe-

ἄσθματα, λιθιάσιες, ἕλμινθες στρογγύλαι, ἀσκαρίδες, ἀκροχορδόνες, σατυριασμοὶ, χοιράδες, καὶ τἆλλα φύματα, μάλιστα δὲ τὰ προειρημένα.

κζ'. Τοῖσι δὲ ἔτι πρεσβυτέροισι, καὶ πρὸς τὴν ἥβην προσάγουσι, τουτέων τε τὰ πολλὰ, καὶ πυρετοὶ χρόνιοι μᾶλλον, καὶ ἐκ ῥινῶν αἵματος ῥύσιες.

κη'. Τὰ δὲ πλεῖστα τοῖσι παιδίοισι πάθεα κρίνεται, τὰ μὲν ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρῃσι, τὰ δὲ ἐν ἑπτὰ μησὶ, τὰ δὲ ἐν ἑπτὰ ἔτεσι, τὰ δὲ πρὸς τὴν ἥβην προσάγουσιν. ὅσα δ' ἂν διαμείνῃ τοῖσι παιδίοισι, καὶ μὴ ἀπολυθῇ περὶ τὸ ἡβάσκειν,

ἢ τῇ-

anhelatione, calculi, lumbrici rotundi, alii tenues, & minuti, in recto intestino orti ascarides dicti, verrucæ Græcis ἀκροχορδόνες dictæ, satyriasmi, strumæ, & alia tubercula, præcipue vero prædicta.

27. Adhuc autem ætate provectioribus, & ad pubertatem progressis, ex iis multa, & febres diuturnæ magis, & sanguinis ex naribus profluvia.

28. At magna ex parte pueris morbi judicatione solvuntur, partim quidem intra quadraginta dies, partim vero intra septem menses, nonnullis intra annos septem, quidam etiam ad pubertatem progressis. Qui vero pueris perseverarint, neque circa pubertatem soluti

ἢ τῇσι θήλεσι περὶ τὰς τῶν καταμηνίων ῥήξιας, χρονίζειν εἴωθεν.

κθ'. Τοῖσι δὲ νεηνίσκοισιν αἵματος πτύσιες, φθίσιες, πυρετοὶ ὀξέες, ἐπιληψίαι καὶ τ' ἄλλα νοσήματα, μάλιστα δὲ τὰ προειρημένα.

λ. Τοῖσι δὲ ὑπὲρ τὴν ἡλικίην ταύτην ἄσθματα, πλευρίτιδες, περιπνευμονίαι, λήθαργοι, φρενίτιδες, καῦσοι, διάῤῥοιαι χρόνιαι, χολέραι, δυσεντερίαι, λειεντερίαι, αἱμοῤῥοΐδες.

λα'. Τοῖσι δὲ πρεσβύτῃσι δύσπνοιαι, κατάῤῥοι βηχώδεες, στραγγουρίαι, δυσουρίαι, ἄρθρων πόνοι, νεφρίτιδες, ἴλιγγοι, ἀπο-

πλη-

uti fuerint, aut fœminis circa menſium eruptionem, diu perſeverare conſueverunt.

29. Adoleſcentibus autem ſanguinis ſpuitiones, tabes, febres acutæ, comitiales, aliique morbi, præcipue tamen prædicti.

30. His vero qui hanc ætatem ſuperarunt, crebri anhelitus, morbi laterales, pulmonum inflammationes, lethargi, phrenitides, febres ardentes, diuturna alvi profluvia, choleræ, inteſtinorum difficultates, & lævitates, ſanguinis per ora venarum, quæ in ano ſunt, profuſio, αἱμοῤῥοΐδες Græcis dicta.

31. At ſenibus ſpirandi difficultates, deſtillationes tuſſim inferentes, ſtrãguriæ, urinæ difficultates, articulorum, & renum dolores, vertigines, apoplexiæ,

πληξίη, καχεξίαι, ξυσμοὶ τοῦ σώματος ὅλου, ἀγρυπνίαι, κοιλίης καὶ ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν ὑγρότητες, ἀμβλυωπίαι, γλαυκώσιες, βαρυηκοΐη.

Τμῆμα τέταρτον.

Α΄.

Τὰς κυούσας φαρμακεύειν ἢν ὀργᾷ, τετράμηνα, καὶ ἄχρι ἑπτὰ μηνῶν· ἧσσον δὲ ταύτας. τὰ δὲ νήπια καὶ πρεσβύτερα εὐλαβέεσθαι χρή.

Β΄. Ἐν τῇσι φαρμακείῃσι τοιαῦτα ἄγειν ἐκ τοῦ σώματος, ὁκοῖα καὶ αὐτόματα-

τα

plexiæ, mali corporis habitus, totius corporis pruritus, vigiliæ, alvi, oculorum, & aurium humiditates, visus hebetudines, glaucedines, auditus graves.

Sectio Quarta.

I.

VTERUM gerentibus medicamenta purgantia sunt exhibenda, si humor impetu fertur ad excretionem, quarto mense, & ad septimum usque, his tamen minus. In minoribus autem, & grandioribus fœtibus subtimide se gerere oportet.

2. In medicamentorum purgantium usu, qualia etiam spō-

τα ἰόντα χρήσιμα· τὰ δ' ἐναν-
τίως ἰόντα, παύειν.

γ'. Ἢν μὲν οἷα δεῖ καθαίρεσθαι, καθαίρωνται, ξυμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέρουσι· τὰ δὲ ἐναντία, δυσχερῶς.

δ'. Φαρμακεύειν μὲν θέρεος μᾶλλον τὰς ἄνω· χειμῶνος δὲ τὰς κάτω.

ε'. Ὑπὸ κύνα καὶ πρὸ κυνὸς, ἐργώδεες αἱ φαρμακεῖαι.

ϛ'. Τοὺς ἰσχνοὺς καὶ εὐημέας ἄνω φαρμακεύειν, ὑποστελλομένους χειμῶνα.

ζ' Τοὺς δὲ δυσημέας, καὶ μέσως εὐσάρκους κάτω, ὑποστελλομένους θέρος.

η'. Τοὺς

te prodeuntia utilia ſunt, talia è corpore educere convenit, quæ vero contrario modo prodeunt, cohibere.

3. Si quæ purgari decet, purgentur, confert, & leviter ferunt, contra vero, graviter.

4. Æſtate quidem ſuperiores ventres potiùs medicamentis repurgato, hyeme vero inferiores.

5. Sub canis ortum, & ante canis ortum, moleſtæ ſunt per medicamenta purgationes.

6. Graciles, & facili vomitione utentes, medicamento per ſuperiorà purgare oportet, reformidantes hyemem.

7. At difficili vomitione utentes, & modice carnoſos, per inferiora, æſtatem reformidantes.

η'. Τοὺς δὲ φθινώδεας, ὑποστελλομένους τὰς ἄνω φαρμακείας.

θ'. Τοὺς δὲ μελαγχολικοὺς ἁδροτέρως τὰς κάτω, τῷ αὐτῷ λογισμῷ τἀναντία προστιθείς.

ι'. Φαρμακεύειν ἐν τοῖσι λίην ὀξέσιν, ἢν ὀργᾷ, αὐθημερόν. χρονίζειν γὰρ ἐν τοῖσι τοιούτοισι κακόν.

ια'. Ὁκόσοισι στρόφοι καὶ περὶ τὸν ὀμφαλὸν πόνοι, καὶ ὀσφύος ἄλγημα μὴ λυόμενον, μήτε ὑπὸ φαρμακείης, μήτ' ἄλλως, εἰς ὕδρωπα ξηρὸν ἱδρύεται.

ιβ'. Ὁκόσοισι κοιλίαι λειεν-

τεριώ-

8. Tabescentes vero, reformidantes per superiora purgationes.

9. Atra bile abundantes largius per inferiora, simili ratione adhibita contraria purgandi via.

10. In valde acutis si suopte impetu ad excretionem humor feratur, medicamento purgante eodem die utendum; siquidem in his cunctari malum.

11. Quibus intestina contorquentur, circa umbilicum labores, & lumborum dolor adest, qui neque medicamento purgante, neque alia ratione solvitur, in siccum hydropem confirmatur.

12. Quibus alvi intestinorum lævitate infestantur,

περιώδιας, χειμῶνος φαρμακεύειν ἄνω κακόν.

ιγ΄. Πρὸς τοὺς ἐλλεβόρους τοῖσι μὴ ῥηϊδίως ἄνω καθαιρομένοισι, πρὸ τῆς πόσιος προϋγραίνειν τὰ σώματα πλείονι τροφῇ καὶ ἀναπαύσει.

ιδ΄. Ἐπὴν πίῃ τις ἐλλέβορον, πρὸς μὲν τὰς κινήσιας τῶν σωμάτων μᾶλλον ἄγειν, πρὸς δὲ τοὺς ὕπνους καὶ μὴ κινήσιας ἧσσον. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ναυτιλίη ὅτι κίνησις τὰ σώματα ταράσσει.

ιε΄. Ἐπὴν βούλῃ μᾶλλον ἄγειν τὸν ἐλλέβορον, κίνει τὸ σῶμα. ἐπὴν δὲ παύσαι, ὕπνον ποίεε καὶ μὴ κίνει.

ις΄. Ἐλλέβορος ἐπικίνδυνος τοῖσι τὰς σάρκας ὑγιέας ἔχουσι· σπασμὸν γὰρ ἐμποιέει.

ιζ΄. Ἀπυ-

eos hyberno tempore per ſuperiora medicamento purgare, malum.

13. Qui veratro ſumpto non facile per ſuperiora purgantur, iis ante potionem corpora copioſiore cibo, & quiete præhumectato.

14. Ubi quis veratrum potione ſumpſerit, corporum quidem motiones magis quam ſomnum, & quietem inducito. Nam vel navigatio turbari motione corpora indicat.

15. Ubi veratrum magis ducere voles, corpus moveto, ubi vero ſiſtere, ſomnum conciliato, neque moveto.

16. Veratrum iis, qui ſano ſunt corpore periculoſum, convulſionem enim inducit.

ιζ'. Ἀπυρέτῳ ἐόντι, ἀποσιτίη, καὶ καρδιωγμὸς, καὶ σκοτόδινος, καὶ στόμα ἐκπικρούμενον, ἄνω φαρμακείης δεῖσθαι σημαίνει.

ιη'. Τὰ ὑπὲρ τῶν φρενῶν ὀδυνήματα, ὁκόσα καθάρσιος δέονται, ἄνω φαρμακείης δεῖσθαι σημαίνει· ὁκόσα δὲ κάτω, κάτω.

ιθ'. Ὁκόσοι ἐν τῇσι φαρμακοποσίῃσι μὴ διψῶσι καθαιρόμενοι, οὐ παύονται πρὶν ἢ διψήσωσιν.

κ'. Ἀπυρέτοισιν ἐοῦσιν ἢν γίνονται στρόφος, καὶ γουνάτων βάρος, καὶ, ὀσφύος ἄλγημα,

κάτω

17. Si cui ſine febre cibi faſtidium, oris ventriculi morſus, tenebricoſa vertigo contigerit, & os amarulentum fuerit, hæc neceſſariam eſſe per ſuperiora purgationem indicant.

18. Dolores ſupra ſeptum tranſverſum purgatione indigentes, medicamentum, quod per ſuperiora purget, neceſſarium eſſe indicant. At qui ſepto tranſverſo ſunt inferiores, per inferiora.

19. Qui ſumpta potione medica dum purgantur, non ſitiunt, ii purgandi finem non faciunt, donec ſitiverint.

20. Si dolor inteſtina torquens, & genuum gravitas, & lumborum dolor citra febrem adfuerint, medicamento quod

κάτω φαρμακείης δεῖσθαι σημαίνει.

κα΄. Ὑποχωρήματα μέλανα, ὁκοῖον αἷμα μέλαν, ἀπ' αὐτομάτου ἰόντα, καὶ ξὺν πυρετῷ, καὶ ἄνευ πυρετοῦ, κάκιστα. καὶ ὁκόσῳ ἂν τὰ χρώματα ὑποχωρημάτων πλείω πονηρότερα, ᾖ, μᾶλλον κάκιον. ξὺν φαρμάκῳ δὲ, ἄμεινον. καὶ ὁκόσῳ ἂν χρώματα πλείω ᾖ, οὐ πονηρόν.

κβ΄. Νοσημάτων ὁκόσων ἀρχομένων, ἢν χολὴ μέλαινα ἢ ἄνω, ἢ κάτω ἐπέλθῃ, θανάσιμον.

κγ΄. Ὁκόσοισιν ἐκ νοσημάτων ὀξέων, ἢ ἐκ πολυχρονίων, ἢ ἐκ τρωμάτων, ἢ ἄλλως πῶς λεπτυνομένοις χολὴ μέλαινα, ἢ

ὁκοῖον

per inferiora purgat, opus esse significant.

21. Nigræ dejectiones, qualis sanguis niger, sponte procedentes, & cum febre & citra febrem, pessime, eoque pejores quo plures earum colores deteriores fuerint. A medicamento autem melius, quoque plures colores fuerint non pravi.

22. Per quorumvis morborum initia, bilem atram supra, vel infra prodire, lethale.

23. Quibus per morbos acutos, aut diuturnos, aut vulnera, aut alium quemvis modum extenuatis, bilis atra, aut veluti

ὁκοῖσιν αἷμα μέλαν ὑπέλθῃ, τῇ ὑστεραίῃ ἀποθνήσκουσι.

κδ'. Δυσεντερίη, ἢν ἀπὸ χολῆς μελαίνης ἄρξηται, θανάσιμον.

κε'. Αἷμα ἄνω μὲν ὁκοῖον ἂν ᾖ, κακόν. κάτω δὲ, ἀγαθὸν μέλαν ὑποχωρέον.

κϛ'. Ἢν ὑπὸ δυσεντερίης ἐχομένῳ οἷον σάρκες ὑποχωρήσωσι, θανάσιμον.

κζ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν αἱμοῤῥαγέει πλῆθος ὁκοθενοῦν, ἐν τῇσιν ἀναλήψεσι, τουτέοισιν αἱ κοιλίαι καθυγραίνονται.

κη'. Ὁκόσοισι χολώδεα τὰ διαχωρήματα, κωφώσιος ἐπιγινομένης παύεται· καὶ ὁκόσοισι κώφωσις, χολώδεων

ti ſanguis niger ſubierit, ii
ſtridie moriuntur.

24. Inteſtinorum difficul-
s, ſi ab atra bile ortum duxe-
t, lethalis.

25. Sanguis ſupra quidem,
ualiſcunque fuerit emiſſus,
alus: infra autem, ſi niger de-
ciatur, bonus.

26. Inteſtinorum difficul-
te vexato, ſi veluti carunculæ
jiciantur, lethale.

27. Quibus per febres ſan-
inis copia undecunque pro-
uxerit, iis cum reficiuntur, al-
humidiores evadunt.

28. Quibus bilioſæ ſunt
jectiones, hæ oborta ſurdi-
te ceſſant, & quibus adeſt
rditas, his exortis bilio-
ſis

δέων ἐπιγινομένων παύεται.

κθ΄. Ὁκόσοισι ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἑκταίοισιν ἐοῦσι ῥίγεα γίνεται, δύσκριτα.

λ΄. Ὁκόσοισι παροξυσμοὶ γίνονται, ἣν ἂν ὥρην ἀφῇ ὁ πυρετὸς, ἐς τὴν αὔριον τὴν αὐτὴν ὥρην ἢν λάβῃ, δύσκριτα.

λα΄. Τοῖσι κοπώδεσιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν, ἐς ἄρθρα καὶ παρὰ τὰς γνάθους μάλιστα αἱ ἀποστάσιες γίνονται.

λβ΄. Ὁκόσοισι δὲ ἀνισταμένοισιν ἐκ τῶν νούσων τι πονέσῃ, ἐνταῦθα αἱ ἀποστάσιες γίνονται.

λγ΄. Ἀτὰρ ἢν καὶ προπεπονηκός τι ᾖ πρὸ τοῦ νοσέειν, ἐνταῦθα στηρίζει ἡ νοῦσος.

λδ΄. Ἢν

s dejectionibus finitur.

29. In febribus si rigores ontingant sexto die, difficilem abent judicationem.

30. Quibus accessiones fiant, quanamcunque hora febris limiserit, si postero die, eadem, qua antea hora prehenderit, judicatio difficilis esse solet.

31. Quibus per febres lassitudinis sensus inest, iis ad articulos, potissimumque circa maxillas abscessus oriuntur.

32. Iis vero qui ex morbis convalescunt, si pars aliqua laboraverit, illic abscessus fiunt.

33. Sed & si pars quæpiam ante morbum laboraverit, in eam se morbus obfirmat.

34. Si

λδ΄. Ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ, οἰδήματος μὴ ἐόντος ἐν τῇ φάρυγγι, πνὶξ ἐξαίφνης ἐπιγίγνηται, θανάσιμον.

λε΄. Ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ ὁ τράχηλος ἐξαίφνης ἐπιστραφῇ, καὶ μόγις καταπίνειν δύνηται, οἰδήματος μὴ ἐόντος, θανάσιμον.

λϛ΄. Ἱδρῶτες, πυρεταίνουσιν ἢν ἄρξωνται, ἀγαθοὶ τριταῖοι, καὶ πεμπταῖοι, καὶ ἑβδομαῖοι, καὶ ἐναταῖοι, καὶ ἑνδεκαταῖοι, καὶ τεσσαρεσκαιδεκαταῖοι καὶ ἑπτακαιδεκαταῖοι, καὶ μιῇ καὶ εἰκοστῇ, καὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ, καὶ τριακοστῇ πρώτῃ, καὶ τριακοστῇ τετάρτῃ. οὗτοι γὰρ οἱ ἱδρῶτες νούσους κρίνουσιν· οἱ δὲ μὴ οὕτως γινόμενοι, πόνον σημαίνουσι, καὶ

34. Si febre vexato, nullo existente in faucibus tumore, repentina accidat ſtrangulatio, lethale.

35. In febre vexato, collum repente perverſum, ac vix deglutire poſſe, nullo exiſtente tumore, lethale.

36. Sudores febricitantibus boni, qui cœperint tertio die, quinto, ſeptimo, nono, undecimo, decimoquarto, decimoſeptimo, viceſimoprimo, viceſimoſeptimo, triceſimoprimo, & triceſimoquarto: ii enim ſudores morbos iudicant. Qui vero tales non ſunt, laborem & morbi lon-

 gitu-

σι, καὶ μῆκος νούσου, καὶ ὑποτροπιασμούς.

λζʹ. Οἱ ψυχροὶ ἱδρῶτες ξὺν μὲν ὀξεῖ πυρετῷ γινόμενοι, θάνατον· ξὺν πρηϋτέρῳ δὲ, μῆκος νούσου σημαίνουσι.

ληʹ. Καὶ ὅκου ἔνι τοῦ σώματος ἱδρὼς, ἐνταῦθα φράζει τὴν νοῦσον.

λθʹ. Καὶ ὅκου ἔνι τοῦ σώματος θερμὸν ἢ ψυχρὸν, ἐνταῦθα ἡ νοῦσος.

μʹ. Καὶ ὅκου ἐν ὅλῳ τῷ σώματι μεταβολαὶ, καὶ ἢν τὸ σῶμα καταψύχηται, ἢ αὖθις θερμαίνηται, ἢ χρῶμα ἕτερον ἐξ ἑτέρου γίνηται, μῆκος νούσου σημαίνει.

μαʹ. Ἱδρὼς πολὺς ἐξ ὕπνου ἄνευ φανερῆς αἰτίης γινόμενος,

τὸ

gitudinem, ejuſdemque reverſionem ſignificant.

37. Sudores frigidi in febre quidem acuta oborti, mortem; in mitiori autem, morbi prolixitatem ſignificant.

38. Et ubi in corpore ſudor ineſt, ibi morbum eſſe enunciat.

39. Et qua corporis parte calor ineſt, aut frigus, ibi morbus eſt.

40. Et ubi toto corpore mutationes contingunt, ut ſi corpus refrigeretur, rurſumque caleſiat, vel color alius ex alio oriatur, morbi longitudinem ſignificat.

41. Sudor copioſus de ſomno citra manifeſtam cauſam obor-

τὸ σῶμα σημαίνει ὅτι πλείονι τροφῇ χρέεται· ἢν δὲ τροφὴν μὴ λαμβάνοντι τοῦτο γίγνηται, σημαίνει ὅτι κενώσιος δέεται.

μβ'. Ἱδρὼς πολὺς, ψυχρὸς ἢ θερμὸς ἀεὶ ῥέων, ὁ ψυχρὸς μείζω, ὁ δὲ θερμὸς ἐλάσσω νοῦσον σημαίνει.

μγ'. Οἱ πυρετοὶ ὁκόσοι μὴ διαλείποντες διὰ τρίτης ἰσχυρότεροι γίνονται, μᾶλλον ἐπικίνδυνοι· ὅτῳ δ' ἂν τρόπῳ διαλείπωσι, σημαίνει ὅτι ἀκίνδυνοι.

μδ'. Ὁκόσοισι πυρετοὶ μακροὶ, τουτέοισι φύματα ἐς τὰ ἄρθρα, ἢ πόνοι ἐγγίνονται.

με'. Ὁκόσοισι φύματα ἐς τὰ ἄρθρα, ἢ πόνοι ἐκ πυρετῶν

tus; corpus copiosiore uti cibo significat. Quod si cibum non assumenti istud contingat, quod evacuatione opus sit, indicat.

42. Sudor copiosus, calidus, aut frigidus semper fluens, frigidus majorem, calidus minorem morbum significat.

43. Febres quæ tertio quoque die vehementius affligunt, neque intermittunt, periculosiores. Quocunque autem modo intermiserint, extra periculum esse significant.

44. Quibus adsunt febres longæ, iis tubercula, vel ad articulos dolores innascuntur.

45. Quibus tubercula, aut ad articulos dolores post febres

τῶν μακρῶν γίνονται, οὗτοι σιτίοισι πλείοσι χρέονται.

μϛʹ. Ἢν ῥῖγος ἐμπίπτῃ πυρετῷ μὴ διαλείποντι, ἤδη ἀσθενεῖ ἐόντι, θανάσιμον.

μζʹ. Αἱ ἀποχρέμψιες αἱ ἐν τοῖσι πυρετοῖσι μὴ διαλείπουσιν πελιδναί, καὶ αἱματώδεες, καὶ δυσώδεες, καὶ χολώδεες, πᾶσαι κακαί· ἀποχωροῦσαι δὲ καλῶς, ἀγαθαί· καὶ κατὰ τὰς διαχωρήσιας, καὶ κατὰ τὰ οὖρα. ἢν δὲ μή τι τῶν συμφερόντων ἐκκρίνηται διὰ τῶν τόπων τούτων, κακόν.

μηʹ. Ἐν τοῖσι μὴ διαλείπουσι πυρετοῖσιν, ἢν τὰ μὲν ἔξω ψυχρὰ ᾖ, τὰ δὲ ἔνδον

καίη-

longas oriuntur, ii copiosioribus cibis utuntur.

46. Si febre non intermittente rigor frequenter incidat ægro jam debili, lethale est.

47. In febribus non intermittentibus excreationes lividæ, sanguineæ, graveolentes, & biliosæ, omnes malæ: bene autem si prodeant, bonæ, tum per alvi excretiones, tum per urinas. At si quid eorum quæ non juvant per hæc loca excernatur, malum.

48. In febribus non intermittentibus, si partes externæ sint frigidæ, internæ ve-

καίηται, καὶ δίψαν ἔχῃ, θανάσιμον.

μθʹ. Ἐν μὴ διαλείποντι πυρετῷ, ἢν χεῖλος, ἢ ὀφρὺς, ἢ ὀφθαλμὸς, ἢ ῥὶς διαστραφῇ, ἢν μὴ βλέπῃ, ἢν μὴ ἀκούῃ, ἤδη ἀσθενέος ἐόντος τοῦ σώματος, ὅ, τι ἂν τουτέων γένηται, ἐγγὺς ὁ θάνατος.

νʹ. Ὅκου ἂν τῷ πυρετῷ μὴ διαλείποντι δύσπνοια γίνηται καὶ παραφροσύνη, θανάσιμον.

ναʹ. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἀποστήματα μὴ λυόμενα πρὸς τὰς πρώτας κρίσιας, μῆκος νόσου σημαίνει.

νβʹ. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν, ἢ ἐν τῇσιν ἄλλῃσιν ἀῤῥωστίῃσι κατὰ προαίρεσιν

ὀφθαλ-

ro urantur, & siti vexentur, lethale est.

49. In febre non intermittente, si labrum, aut supercilium, aut oculus, aut nasus pervertatur, si non videat, si non audiat imbecillo jam corpore, quicquid ex his evenerit, in propinquo mors est.

50. Quando in febre non intermittente difficultas spirandi, & delirium contigerit, lethale est.

51. In febribus quæ abscedunt, si primis judicationibus non solvantur, morbi longitudinem significant.

52. Quibus in febribus, aut aliis morbis oculi ex volunta-

ὀφθαλμοὶ δακρύουσιν, οὐδὲν ἄτοπον. ὁκόσοισι δὲ μὴ κατὰ προαίρεσιν, ἀτοπώτερον.

νγ'. Ὁκόσοισι δὲ ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἐν τοῖσι πυρετοῖσι περιγλίσχρα γίνεται, ἰσχυρότεροι γίνονται οἱ πυρετοί.

νδ'. Ὁκόσοισιν ἐπὶ πολὺ βῆχες ξηραὶ, βραχέα ἐρεθίζουσαι, ἐν πυρετοῖσι καυσώδεσιν, οὐ πάνυ τι διψώδεές εἰσιν.

νε'. Οἱ ἐπὶ βουβῶσι πυρετοὶ πάντες κακοὶ πλὴν τῶν ἐφημέρων.

νϛ'. Πυρέσσοντι ἱδρὼς ἐπιγενόμενος, μὴ ἐκλείποντος τοῦ πυρετοῦ, κακόν. μηκύνει γὰρ ἡ νοῦσος, καὶ ὑγρασίην πλείω σημαίνει.

νζ'. Ὑπὸ

te illachrymant, nihil absurdi accedit. At quibus præter voluntatem, absurdius.

53. Quibus per febres ad dentes glutinosus humor obnascitur, iis vehementiores fiunt febres.

54. Quibus tusses siccæ leviter irritantes in febribus ardentibus diu perseverant, ii non multum siti vexantur.

55. Ex glandularum inflammationibus febres omnes malæ, præter diarias.

56. Febricitanti si sudor contingat non deficiente febre, malum; prorogatur enim morbus, multamque significat humiditatem.

57. Si

νζ'. Ὑπὸ σπασμοῦ ἢ τετάνου ἐνοχλουμένῳ πυρετὸς ἐπιγενόμενος, λύει τὸ νόσημα.

νη'. Ὑπὸ καύσου ἐχομένῳ ἐπιγενομένου ῥίγεος, λύσις γίνεται.

νθ'. Τριταῖος ἀκριβὴς κρίνεται ἐν ἑπτὰ περιόδοισι τὸ μακρότατον.

ξ'. Ὁκόσοισιν ἂν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τὰ ὦτα κωφωθῇ, αἷμα ἐκ ῥινῶν ῥυὲν, ἢ κοιλίη ἐκταραχθεῖσα, λύει τὸ νόσημα.

ξα'. Πυρέσσοντι ἢν μὴ ἐν περισσῇσιν ἡμέρῃσιν ἀφῇ ὁ πυρετὸς, ὑποστροφάζειν εἴωθεν.

ξβ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἴκτεροι ἐπιγίνον-

ται

57. Si cui convulsione, aut distentione nervorum detento, febris successerit, morbum solvit.

58. Febre ardente detento, si rigor successerit, solutio contingit.

59. Tertiana exquisita septem circuitibus, ut longissime, judicatur.

60. Quibus per febres aures obsurduerunt, sanguis ex naribus profluens, aut alvus exturbata, morbum solvit.

61. Febricitantem, nisi diebus imparibus febris dimiserit, reverti solet.

62. Quibus per febres morbus regius ante diem septimum

ται πρὸ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, κακόν.

ξγ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι καθ' ἡμέρην ῥίγεα γίνεται, καθ' ἡμέρην οἱ πυρετοὶ λύονται.

ξδ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τῇ ἑβδόμῃ, ἢ τῇ ἐννάτῃ, ἢ τῇ ἑνδεκάτῃ, ἢ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἴκτεροι ἐπιγίνονται, ἀγαθόν, ἢν μὴ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον σκληρὸν ᾖ· ἢν δὲ μή, οὐκ ἀγαθόν.

ξε'. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι περὶ τὴν κοιλίην καῦμα ἰσχυρὸν καὶ καρδιωγμός, κακόν.

ξς'. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσιν ὀξέσιν οἱ σπασμοὶ καὶ οἱ περὶ τὰ σπλάγχνα πόνοι ἰσχυροί, κακόν.

[...]ænum obortus fuerit, malum.

63. Quibus in febribus quotidie rigores, quotidie febres solvuntur.

64. Quibus per febres die septimo, aut nono, aut undecimo, aut decimoquarto, morbus regius obortus fuerit, bonum: nisi præcordia dextra dura fuerint: alioqui minime bonum.

65. In febribus circa ventriculum æstus vehemens, & oris ventriculi morsus, malo est.

66. In febribus acutis convulsiones, & circa viscera dolores vehementes, malum.

ξζ'. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν οἱ ἐκ τῶν ὕπνων φόβοι ἢ σπασμοὶ, κακόν.

ξη'. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τὸ πνεῦμα προσκόπτον, κακόν· σπασμὸν γὰρ σημαίνει.

ξθ'. Ὁκόσοισιν οὖρα παχέα, θρομβώδεα, ὀλίγα, οὐκ ἀπυρέτοισι, πλῆθος ἐπελθὸν ἐκ τουτέων λεπτὸν, ὠφελέει. μάλιστα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔρχεται, οἷσιν ἐξ ἀρχῆς, ἢ διὰ ταχέων ὑπόστασιν ἴσχει.

ο'. Ὁκόσοισι δὲ ἐν πυρετοῖσι τὰ οὖρα ἀνατεταραγμένα, οἷον ὑποζυγίου, τουτέοισι κεφαλαλγίαι ἢ πάρεισιν, ἢ παρέσονται.

οα'. Ὁκόσοισιν ἑβδομαῖα κρίνεται, τουτέοισιν ἐπινέφελον ἴσχει

τὸ

67. In febribus per somnos pavores, aut convulsiones, malo sunt.

68. In febribus spiritus offensans malo est, convulsionem namque indicat.

69. Quibus non sine febre urinæ sunt crassæ, grumosæ, & paucæ, si ab iis copiosæ, & tenues prodeant, juvant. Præcipue vero tales redduntur quibus ab initio, vel non multo post, sedimentum inest.

70. Quibus per febres urinæ sunt returbidæ, quales veterini generis, iis capitis dolor vel adest, vel aderit.

71. Quibus septimo die judicatio contingit, iis urina ru-

τὸ οὖρον τῇ τεταρταίῃ ἐρυθρὸν, καὶ τ' ἄλλα μετὰ λόγον.

οβ΄. Ὁκόσοισιν οὖρα διαφανέα λευκὰ, πονηρά· μάλιστα δὲ ἐν τοῖσι φρενιτικοῖσιν ἐπιφαίνεται.

ογ΄. Ὁκόσοισιν ὑποχόνδρια μετέωρα διαβορβορύζοντα, ὀσφύος ἀλγήματος ἐπιγινομένου, αἱ κοιλίαι τουτέοισι καθυγραίνονται, ἢν μὴ φῦσαι καταῤῥαγέωσιν, ἢ οὔρου πλῆθος ἐπέλθῃ. ἐν πυρετοῖσι δὲ ταῦτα.

οδ΄. Ὁκόσοισιν ἐλπὶς ἐς τὰ ἄρθρα ἀφίστασθαι, ῥύεται τῆς ἀποστάσιος οὖρον πολὺ, καὶ παχὺ, καὶ λευκὸν γενόμενον, οἷον ἐν τοῖσι κοπιώδεσι πυρετοῖσι

τεταρ-

bram die quarto nubeculam habet, aliaque pro ratione.

72. Quibus urinæ pellucidæ, albæ, malæ; præcipue vero in phreneticis apparet.

73. Quibus sublata præcordia murmurant, lumborum succedente dolore, iis alvi humectantur, nisi flatus deorsum erumpant, aut urinæ copia prodeat. Atque hæc in febribus contingunt.

74. Quibus speratur aliquid ad articulos abscessurum, urina copiosa, & crassa, & alba reddita, abscessu liberat, qualis in febribus cum lassi-

τεταρταίοισιν ἄρχεται ἐνίοισι γίνεσθαι. Ἢν δὲ καὶ ἐκ τῶν ῥινῶν αἱμορραγήσῃ, καὶ πάνυ ταχὺ λύεται.

οε'. Ἢν αἷμα ἢ πῦον οὐρέῃ, τῶν νεφρῶν, ἢ τῆς κύστιος ἕλκωσιν σημαίνει.

ος'. Ὁκόσοισιν ἐν τῷ οὔρῳ παχεῖ ἐόντι σαρκία μικρὰ, ἢ ὥσπερ τρίχες συνεξέρχονται, τουτέοισιν ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἐκκρίνεται.

οζ'. Ὁκόσοισιν ἐν τῷ οὔρῳ παχεῖ ἐόντι, πιτυρώδεα συνεξουρέεται, τουτέοισιν ἡ κύστις ψωριᾷ.

οη'. Ὁκόσοι ἀπὸ ταὐτομάτου αἷμα οὐρέουσι, τουτέοισιν ἀπὸ τῶν νεφρῶν φλεβίου ῥῆξιν σημαίνει.

οθ'. Ὁκό-

tudinis ſenſu quarto die quibuſdam ferri incipit. Quod ſi ex naribus etiam ſanguis effluxerit, tum brevi admodum ſolutio fit.

75. Si ſanguis, aut pus cum urina redditur, renum, aut veſicæ exulceratio ſignificatur.

76. Quibus cum urina craſſa exiguæ carunculæ, aut veluti capilli ſimul feruntur, iis à renibus excernuntur.

77. Quibus cum urina craſſa furfuri ſimilia quædam ſimul exeunt, iis veſica pſora laborat.

78. Qui ſponte ſanguinem cum urina effundunt, iis in renibus venulam ruptam eſſe ſignificat.

οθ'. Ὁκόσοισιν ἐν τῷ οὔρῳ ψαμμώδεα ὑφίσταται, τουτέοισιν ἡ κύστις λιθιᾷ.

π'. Ἢν αἷμα οὐρέῃ καὶ θρόμβους, καὶ στραγγουρίην ἔχῃ, καὶ ὀδύνη ἐμπίπτῃ ἐς τὸ ὑπογάστριον καὶ ἐς τὸ περίναιον, τὰ περὶ τὴν κύστιν πονεῖ.

πα'. Ἢν αἷμα καὶ πύον οὐρέῃ, καὶ λεπίδας, καὶ ὀσμὴ βαρεῖα ᾖ, τῆς κύστιος ἕλκωσιν σημαίνει.

πβ'. Ὁκόσοισιν ἐν τῇ οὐρήθρῃ φῦμα φύεται, τουτέοισι, διαπυήσαντος καὶ ἐκραγέντος, λύσις.

πγ'. Οὔρησις νύκτωρ πολλὴ

79. Quibus in urina arenoſæ ſunt ſubſidentiæ, iis veſica calculo laborat.

80. Si quis ſanguinem, & grumos cum urina fundat, & ſtranguriam habeat, dolorque in imum ventrem, & interfœmineum incidat, quæ ad veſicam attinent, laborant.

81. Si quis ſanguinem, & pus, & ſquamulas cum urina fundat, gravisque odor adſit, veſicæ exulcerationem ſignificat.

82. Quibus in urinæ fiſtula tuberculum innaſcitur, eo in pus verſo, & rupto, ſolutio contingit.

83. Urina copioſe de nocte red-

λὴ γενομένη, σμικρὴν τὴν ὑποχώρησιν σημαίνει.

Τμῆμα πέμπτον.

Α'.

ΣΠασμὸς ἐξ ἐλλεβόρου, θανάσιμον.

β'. Ἐπὶ τρώματι σπασμὸς ἐπιγενόμενος, θανάσιμον.

γ'. Αἵματος πολλοῦ ῥυέντος, σπασμὸς ἢ λυγμὸς ἐπιγενόμενος, κακόν.

δ'. Ἐπὶ ὑπερκαθάρσει σπασμὸς ἢ λυγμὸς ἐπιγενόμενος, κακόν.

ε'. Ἢν μεθύων ἐξαίφνης ἄφωνός τις γένηται, σπασθεὶς ἀποθνήσκει. ἢν μὴ πυρετὸς ἐπι-

cte reddita, paucam alvi dejectionem significat.

Sectio Quinta.

I.

Convulsio ex veratro, lethalis.

2. Convulsio quæ in vulnus incidit, lethalis.

3. Ex copioso sanguinis fluxu convulsio, aut singultus contingens, malum denunciat.

4. Ex profusa purgatione convulsio, aut singultus succedens, malum.

5. Si ebrium quempiam vox deficiat derepente, convulsus moritur, nisi eum febris pre-

ἐπιλάβῃ, ἢ ἐς τὴν ὥρην ἐλθὼν καθ' ἣν αἱ κραιπάλαι λύονται, φθέγξηται.

ϛ'. Ὁκόσοι ὑπὸ τετάνου ἁλίσκονται, ἐν τέσσαρσιν ἡμέρῃσιν ἀπόλλυνται. ἢν δὲ ταύτας διαφύγωσιν, ὑγιέες γίνονται.

ζ'. Τὰ ἐπιληπτικὰ ὁκόσοισι πρὸ τῆς ἥβης γίνεται, μετάστασιν ἴσχει. ὁκόσοισι δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτέων γίνεται, τουτέοισι τὰ πολλὰ ξυναποθνήσκει.

η'. Ὁκόσοι πλευριτικοὶ γενόμενοι οὐκ ἀνακαθαίρονται ἐν τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρῃσι, τουτέοισιν ἐς ἐμπύημα μεθίσταται.

θ'. Φθίσις γίνεται μάλιστα ἡλικίῃσι τῇσιν ἀπὸ ὀκτωκαί-

δεκα

hendat, aut qua hora crapula ſolvi ſolet, ad vocem redeat.

6. Qui nervorum diſtentione corripiuntur, intra quatuor dies pereunt, quos ſi effugerint, ſaneſcunt.

7. Comitiales quibus ante pubertatis annos contingunt, depoſitionem accipiunt. At quibus quintum & vigeſimum annum agentibus fiunt, eos fere ad mortem uſque comitantur.

8. Qui morbo laterali laborant, niſi intra dies quatuordecim repurgentur, iis in ſuppurationem deponitur.

9. Tabes præcique contingit ætatibus, quæ ſunt ab anno deci-

ὀλίγα ἐτέων μέχρι πέντε καὶ τριάκοντα.

ι'. Ὁκόσοισι κυνάγχην διαφεύγουσιν, ἐς τὸν πνεύμονα τρέπεται, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀποθνήσκουσιν· ἢν δὲ ταύτας διαφύγωσιν, ἔμπυοι γίνονται.

ια'. Τοῖσιν ὑπὸ τῶν φθισίων ὀχλουμένοισιν, ἢν τὸ πτύσμα ὅπερ ἂν ἀποβήσσωσι βαρὺ ὄζῃ ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας ἐπιχεόμενον, καὶ αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥέωσι, θανάσιμον.

ιβ'. Ὁκόσοισιν ἂν φθισιῶσιν αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥέωσιν, οὗτοι διαῤῥοίης ἐπιγενομένης ἀποθνήσκουσιν.

ιγ'. Ὁκόσοι αἷμα ἀφρῶδες ἀναπτύουσιν, τουτέοισιν ἐκ τοῦ πνεύμονος ἡ τοιαύτη ἀναγωγὴ γίνεται.

ιδ'. Ὑπὸ

decimo octavo ad trigesimum quintum.

10. Qui anginam effugiunt, iis in pulmonem vertitur, & intra dies septem intereunt, quos si evaserint, suppurati fiunt.

11. In tabe vexatis, si sputum quod tussi rejiciunt, carbonibus infusum gravem odorem emittat, & capilli è capite defluant, lethale est.

12. In tabidis si capilli è capite defluant, ii succedente alvi profluvio, moriuntur.

13. Qui spumantem sanguinem sputo rejiciunt, iis ex pulmone educitur.

14. Tabe

ιδ'. Ὑπὸ φθίσιος ἐχομένῳ διάῤῥοια ἐπιγινομένη, θανατῶδες.

ιε'. Ὁκόσοι ἐκ πλευρίτιδος ἔμπυοι γίνονται, ἢν ἀνακαθαρθῶσιν ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρησιν ἀφ' ἧς ἂν ἡ ῥῆξις γένηται, παύονται. ἢν δὲ μὴ, εἰς φθίσιν μεθίστανται.

ις'. Τὸ θερμὸν βλάπτει ταῦτα τοῖσι πλεονάκις χρεομένοισι· σαρκῶν ἐκθήλυνσιν, νεύρων ἀκράτειαν, γνώμης νάρκωσιν, αἱμοῤῥαγίας, λειποθυμίας· ταῦτα οἷσι θάνατος.

ιζ'. Τὸ δὲ ψυχρὸν σπασμοὺς, τετάνους, μελασμοὺς, καὶ ῥίγεα πυρετώδεα.

14. Tabe detento ſuccedens alvi profluvium, lethale.

15. Qui ex morbo laterali ſuppurati fiunt, ſi intra dies quadraginta, ex quo ruptio facta eſt, repurgentur, liberantur, alioqui in tabem tranſeunt.

16. Calidum eo frequentius utentibus has adfert noxas, carnium effœminationem, nervorum impotentiam, mentis ſtuporem, ſanguinis profluvia, animi defectiones, ad quæ mors ſequitur.

17. Frigidum vero convulſiones, nervorum diſtentiones, denigrationes, & rigores febriles.

18. Fri-

ιη'. Τὸ ψυχρὸν πολέμιον ὀστέοισιν, ὀδοῦσι, νεύροισι, ἐγκεφάλῳ, νωτιαίῳ μυελῷ. τὸ δὲ θερμὸν ὠφέλιμον.

ιθ'. Ὁκόσα κατέψυκται, ἐκθερμαίνειν δεῖ, πλὴν ὁκόσα αἱμοῤῥαγέει, ἢ μέλλει.

κ'. Ἕλκεσι τὸ μὲν ψυχρὸν δακνῶδες, δέρμα περισκληρύνει, ὀδύνην ἀνεκπύητον ποιέει, μελασμοὺς, ῥίγεα πυρετώδεα, σπασμοὺς, καὶ τετάνους.

κα'. Ἔστι δὲ ὅκου ἐπὶ τετάνου ἄνευ ἕλκεος νέῳ εὐσάρκῳ, θέρεος μέσου, ψυχροῦ πολλοῦ κατάχυσις ἐπανάκλησιν θέρμης ποιέεται· θέρμη δὲ ταῦτα ῥύεται.

κβ'. Τὸ

18. Frigidum offibus adverſum, dentibus, nervis, cerebro, dorſali medullæ : calidum vero utile.

19. Perfrigerata excalefacere oportet, præter ea, quæ ſanguinem effundunt, aut brevi effundent.

20. Frigidum ulcera mordet, cutem obdurat, dolorem inſuppurabilem facit, denigrationes, rigores febriles, convulſiones, nervorum diſtentiones.

21. Quandoque tamen in nervorum diſtentione abſque ulcere, in juvene quadrati corporis, æſtate media, frigidæ copioſa perfuſio caloris revocationem efficit : calor autem hæc ſanat.

κϐ΄. Τὸ θερμὸν ἐκπυητικὸν, οὐκ ἐπὶ παντὶ ἕλκει, μέγιστον σημεῖον ἐς ἀσφαλείην· δέρμα μαλάσσει, ἰσχναίνει, ἀνώδυνον, ῥιγέων, σπασμῶν, τετάνων παρηγορικόν. τὴν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ καρηβαρίην λύει. πλεῖστον δὲ διαφέρει ὀστέων κατήγμασι, μάλιστα δὲ τοῖσιν ἐψιλωμένοισι. τουτέων δὲ μάλιστα τοῖσιν ἐν κεφαλῇ ἕλκεα ἔχουσι· καὶ ὁκόσα ὑπὸ ψύξιος θνήσκει ἢ ἑλκοῦται. καὶ ἕρπησιν ἐσθιομένοισιν, ἕδρῃ, αἰδοίῳ, ὑστέρῃ, κύστει. τουτέοισι τὸ θερμὸν φίλον καὶ κρῖνον· τὸ δὲ ψυχρὸν πολέμιον καὶ κτεῖνον.

22. Calidum ſuppurationem movens, non in omni ulcere, maximum ſecuritatis indicium exhibet, cutem emollit, extenuat, dolorem tollit, rigores, convulſiones, nervorum diſtentiones mitigat, capitis gravitatem ſolvit, oſſium vero fracturis plurimum confert; ſed præcipue his, quæ carne nudata ſunt, iiſque maxime, qui in capite ulcera habent. His etiam quæ à frigore emoriuntur, aut exulcerantur, & herpetibus exedentibus, ſedi, pudendo, utero, veſicæ, iis omnibus calidum gratum, & indicationem faciens, frigidum vero inimicum, & interimens.

κγ'. Ἐν τουτέοισι δὲ δεῖ τῷ ψυχρῷ χρέεσθαι, ὁκόθεν αἱμοῤῥαγέει ἢ μέλλει, μὴ ἐπ' αὐτὰ, ἀλλὰ περὶ αὐτὰ ὁκόθεν ἐπιῤῥεῖ καὶ ὁκόσαι φλεγμοναὶ ἢ ἐπιφλογίσματα ἐς τὸ ἐρυθρὸν καὶ ὕφαιμον ῥέποντα νεαρῷ αἵματι, ἐπὶ ταῦτα· ἐπεὶ τά γε παλαιὰ μελαίνει· καὶ ἐρυσίπελας τὸ μὴ ἑλκούμενον ὠφελεῖ ἐπεὶ τό γε ἑλκούμενον βλάπτει.

κδ'. Τὰ ψυχρὰ, οἷον χιὼν, κρύσταλλος, τῷ στήθει πολέμια, βηχέων κινητικὰ, αἱμοῤῥοϊκὰ, καταῤῥοϊκά.

κε'. Τὰ δὲ ἐν ἄρθροισιν οἰδήματα

23. At frigido in his utendum unde ſanguis profluit, aut paulo poſt fluxurus eſt, non ſupra ipſas partes, ſed circa eas unde profluit, adhibito. Et ſi quæ inflammationes, aut incendioſa quædam ad rubrum, & ſubcruentum ex recenti ſanguine vergunt, ad ea admoto. Inveterata namque denigrat. Eryſipelas etiam non ulceratum juvat, ſiquidem exulceratum lædit.

24. Frigida, veluti nix, & glacies pectori ſunt adverſa, tuſſes movent, ſanguinis eruptiones, & deſtillationes efficiunt.

25. Articulorum tumores, & dolo-

ματα καὶ ἀλγήματα ἄτερ ἕλκεος, καὶ ποδαγρικὰ, καὶ σπάσματα, τουτέων τὰ πλεῖστα τὸ ψυχρὸν πολλὸν καταχεόμενον ῥηΐζει τε καὶ ἰσχναίνει, καὶ ὀδύνην λύει. νάρκη γὰρ μετρίη ὀδύνης λυτική.

κϛʹ. Ὕδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον, καὶ ταχέως ψυχόμενον, κουφότατον.

κζʹ. Ὁκόσοισι δὲ πιεῖν ὀρέξιες νύκτωρ, τοῖσι πάνυ διψῶσιν, ἢν ἐπικοιμηθῶσιν, ἀγαθόν.

κηʹ. Γυναικείων ἀγωγὸν ἡ ἐν ἀρώμασι πυρίη· πολλαχῆ δὲ καὶ εἰς ἄλλα χρησίμη ἂν ἦν, εἰ μὴ καρηβαρίας ἐνεποίει.

κθʹ. Τὰς κυούσας φαρμα-

κεύειν

dolores absque ulcere, & podagricas affectiones, & convulsa, hæc magna ex parte frigida large effusa levat, & minuit, doloremque solvit. Moderatus namque torpor dolorem solvendi facultatem habet.

26. Aqua quæ cito calescit, & cito refrigeratur, levissima.

27. Quibus bibendi de nocte appetentia est, iis admodum sitientibus, si obdormierint, bono est.

28. Odoramentorum suffitus muliebria educit, & ad alia plerumque utilis esset, nisi capitis gravitatem inferret.

29. Uterum gerentibus pur-

κεύειν, ἢν ὀργᾷ, τετράμηνα, καὶ ἄχρι ἑπτὰ μηνῶν, ἧσσον δὲ ταύτας. τὰ δὲ νήπια καὶ πρεσβύτερα εὐλαβέεσθαι χρή.

λ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ ὑπό τινος τῶν ὀξέων νοσημάτων ληφθῆναι, θανάσιμον.

λα'. Γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα φλεβοτομηθεῖσα ἐκτιτρώσκει, καὶ μᾶλλον εἰ μεῖζον εἴη τὸ ἔμβρυον.

λβ'. Γυναικὶ αἷμα ἐμεούσῃ, τῶν καταμηνίων ῥαγέντων, λύσις γίνεται.

λγ'. Γυναικὶ τῶν καταμηνίων ἐκλειπόντων, αἷμα ἐκ τῶν ῥινῶν ῥυῆναι, ἀγαθόν.

λδ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ ἢν ἡ κοιλίη πολλὰ ῥυῇ, κινδυ-

gantia medicamenta exhibenda sunt, si humor impetu feratur ad excretionem, quarto mense, & ad septimum usque, sed his minus. In majoribus autem, & grandioribus fœtibus subtimide se gerere oportet.

30. Mulierem utero gerentem, morbo quopiam acuto corripi, lethale.

31. Mulieri uterum gerenti vena secta abortionem facit, idque potissimum, si fœtus grandior fuerit.

32. Mulieri sanguinem vomitione rejicienti, menstruis erumpētibus solutio contingit.

33. Mulieri menstruis deficientibus sanguis ex naribus profluens, bono est.

34. Mulieri utero gerenti, si alvus multum profluat, abor-

κίνδυνος ἐκτρῶσαι.

λε'. Γυναικὶ ὑπὸ ὑστερικῶν ἐνοχλουμένῃ, ἢ δυστοκούσῃ, πταρμὸς ἐπιγενόμενος, ἀγαθόν.

λϛ'. Γυναικὶ τὰ καταμήνια ἄχροα, καὶ μὴ κατὰ τὰ αὐτὰ αἰεὶ γινόμενα, καθάρσιος δεῖσθαι σημαίνει.

λζ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ ἢν μαστοὶ ἐξαίφνης ἰσχνοὶ γένωνται, ἐκτιτρώσκει.

λη'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ ἢν ὁ ἕτερος μαστὸς ἰσχνὸς γένηται δίδυμα ἐχούσῃ, θάτερον ἐκτιτρώσκει· καὶ ἢν μὲν ὁ δεξιὸς ἰσχνὸς γένηται, τὸ ἄρσεν· ἢν δὲ ὁ ἀριστερὸς, τὸ θῆλυ.

abortionis periculum eſt.

35. Mulieri uteri ſtrangulatu vexatæ, aut difficultate partus laboranti ſternutatio ſuccedens, bono eſt.

36. Mulieri menſes decolores, neque ſemper eadem periodo procedentes, purgationem indicant eſſe neceſſariam.

37. Mulieri utero gerenti, ſi mammæ derepente gracileſcant, abortionis periculum eſt.

36. Mulieri utero gemellos gerenti, ſi altera mamma gracilis evadat, alterum abortu edit, & ſiquidem dextra mamma gracileſcat, marem: ſi vero ſiniſtra fœminam.

29. Si

λθ΄. Ἢν γυνὴ μὴ κυούσῃ, μηδὲ τετοκυῖα γάλα ἔχῃ, ταύτῃ τὰ καταμήνια ἐκλέλοιπε.

μ΄. Γυναιξὶν ὁκόσῃσιν ἐς τοὺς τιτθοὺς αἷμα συστρέφεται, μανίην σημαίνει.

μα΄. Γυναῖκα ἢν θέλῃς εἰδέναι εἰ κύει, ἐπὴν καθεύδειν μέλλῃ, μελίκρητον διδόναι πιεῖν, καὶ ἢν μὲν στρόφον ἔχῃ περὶ τὴν γαστέρα, κύει· ἢν δὲ μὴ, οὐ κύει.

μβ΄. Γυνὴ ἔγκυος, ἢν μὲν ἄρρεν κύῃ, εὔχρους ἐστίν· ἢν δὲ θῆλυ, δύσχρους.

μγ΄. Ἢν γυναικὶ κυούσῃ ἐρυσίπελας ἐν τῇ ὑστέρῃ γένηται, θανατῶδες.

μδ΄. Ὁκόσαι παρὰ φύσιν

λεπταὶ

39. Si mulier quæ neque gravida eſt, neque peperit, lac habet, ei menſtrua defecerunt.

40. Mulieribus quibus ad mammas ſanguis in tumorem colligitur, furor ſignificatur.

41. Si noſſe velis num mulier conceperit, ei dormituræ aquam mulſam propinato, & ſi ventris tormina eam corripuerint, concepit; ſin minus, non concepit.

42. Mulier prægnans, ſi marem geſtat, coloratior eſt: ſi fœminam, minus colorata.

43. Mulieri prægnanti eryſipelas in utero, lethale.

44. Quæ præter naturam

tenues

λεπταὶ ἐοῦσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσιν, ἐκτιτρώσκουσι πρὶν ἢ παχυνθῆναι.

με′. Ὁκόσαι δὲ μετρίως τὸ σῶμα ἔχουσαι ἐκτιτρώσκουσι δίμηνα καὶ τρίμηνα ἄτερ προφάσιος φανερῆς, ταύτῃσιν αἱ κοτυληδόνες μύξης μεσταί εἰσι, καὶ οὐ δύνανται κρατεῖν ὑπὸ τοῦ βάρεος τὸ ἔμβρυον, ἀλλ' ἀποῤῥήγνυνται.

μς′. Ὁκόσαι παρὰ φύσιν παχεῖαι ἐοῦσαι μὴ ξυλλαμβάνουσιν ἐν τῇ γαστρὶ, ταύτῃσι τὸ ἐπίπλοον τὸ στόμα τῶν ὑστερέων ἀποπιέζει, καὶ πρὶν ἢ λεπτυνθῶσιν, οὐ κύουσιν.

μζ′. Ἢν ὑστέρη ἐν τῷ ἰσχίῳ ἐγκειμένη διαπυήσῃ, ἀνάγκη ἔμμοτον γενέσθαι.

μη′. Ἐμ-

tenues utero gerunt, obortiunt donec pleniores evadant.

45. Quæ mediocri corporis habitu præditæ, fœtus bimestres, aut trimestres absque occasione manifesta abortione excludunt, iis uteri acetabula (Græci κοτυληδόνας vocant) mucoris plena sunt, neque præ pondere fœtum continere possunt, sed abrumpuntur.

46. Quæ præter naturam crassæ non concipiunt, iis omentum os uteri comprimit, neque prius quam extenuentur, prægnantes efficiuntur.

47. Si uterus, qua parte ad coxam incumbit, suppuratus fuerit, eum per linamenta medicamento convenienti illita curari est necesse.

μη'. Ἔμβρυα, τὰ μὲν ἄρσενα ἐν τοῖσι δεξιοῖσι, τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖσιν ἀριστεροῖσι μᾶλλον.

μθ'. Ἐν ὑστερέων ἐκπλώσιας πταρμικὸν ἐπιτιθεὶς, ἐπιλαμβάνειν τοὺς μυκτῆρας καὶ τὸ στόμα.

ν'. Γυναικὶ τὰ καταμήνια ἢν βούλῃ ἐπισχεῖν, σικύην ὡς μεγίστην πρὸς τοὺς τιτθοὺς πρόσβαλλε.

να'. Ὁκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσι. τουτέων τὸ στόμα τῶν ὑστερέων συμμέμυκεν.

νβ'. Ἢν γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ γάλα πολὺ ἐκ τῶν μαζῶν ῥυῇ, ἀσθενὲς τὸ ἔμβρυον σημαίνει. ἢν δὲ στερεοὶ οἱ μαζοὶ ἔωσιν, ὑγιεινότερον τὸ ἔμβρυον σημαίνει.

νγ'. Ὁκό-

48. Mares uteri dextra parte, fœminæ ſiniſtra magis geſtantur.

49. Ut ſecundæ excidant, ſternutatorio naribus appoſito, eas, & os comprimito.

50. Mulieri ſi voles menſtrua ſiſtere, cucurbitulam, quam maximam ad mammas appone.

51. Quæ utero gerunt, iis uteri os connivet.

52. Mulieri uterum gerenti, ſi lac copioſum è mammis effluat, fœtum imbecillum indicat: Quod ſi ſolidæ mammæ fuerint, valentiorem fœtum ſignificant.

νγ΄. Ὁκόσαι διαφθείρειν μέλλουσι τὰ ἔμβρυα, ταύτῃσιν οἱ τιτθοὶ ἰσχνοὶ γίνονται. ἢν δὲ πάλιν σκληροὶ γένωνται, ὀδύνη ἔσται ἢ ἐν τοῖσι τιτθοῖσιν, ἢ ἐν τοῖσιν ἰσχίοισιν, ἢ ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν, ἢ ἐν τοῖσι γούνασι, καὶ οὐ διαφθείρουσιν.

νδ΄. Ὁκόσῃσι τὸ στόμα τῶν ὑστερέων σκληρόν ἐστι, ταύτῃσιν ἀνάγκη τὸ στόμα τῶν ὑστερέων ξυμμύειν.

νε΄. Ὁκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσαι ὑπὸ πυρετῶν λαμβάνονται, καὶ ἰσχυρῶς ἰσχναίνονται ἄνευ προφάσιος φανερῆς, τίκτουσι χαλεπῶς καὶ ἐπικινδύνως, ἢ ἐκτιτρώσκουσαι κινδυνεύουσιν.

νϛ΄. Ἐπὶ ῥόῳ γυναικείῳ σπασμὸς καὶ λειποθυμίη ἢν ἐπιγένηται, κακόν.

ιζ΄. Κα-

53. Quæ fœtus corrupturæ ſunt, iis mammæ extenuantur. Quod ſi contra duræ evadant, dolor erit vel in mammis, vel in coxis, vel in oculis, vel in genibus, neque fœtum corrumpunt.

54. Quibus os uteri durum eſt, iis connivere os uteri neceſſe eſt.

55. Quæcunque utero gerentes febribus detinentur, & vehementer extenuantur citra manifeſtam cauſam, eæ difficulter, & cum periculo pariunt, aut in abortionis periculum incidunt.

56. In fluore muliebri ſi convulſio accedat, & animi defectio, malo eſt.

νζ'. Καταμηνίων γινομένω
πλειόνων νοῦσοι ξυμβαίνουσι· καὶ
μὴ γινομένων, ἀπὸ τῆς ὑστέρη
ξυμβαίνουσι νοῦσοι.

νη'. Ἐπὶ ἀρχῷ φλεγμαίνοντι,
καὶ ἐπὶ ὑστέρῃ φλεγμαινούσῃ, ἐπὶ
νεφροῖσιν ἐμπύοισι στραγγουρίη ἐπι-
γίνεται. ἐπὶ δὲ ἥπατι φλεγμαίνον
τι λὺγξ ἐπιγίνεται.

νθ' Γυνὴ ἢν μὴ λαμβάνῃ ἐ
γαστρὶ, βούλῃ δὲ εἰδέναι εἰ λήψε-
ται, περικαλύψας ἱματίοισι θυ-
μία κάτω· κἢν μὲν πορεύεσθα
σοι δοκέῃ ἡ ὀδμὴ διὰ τοῦ σώματο
ἐς τὰς ῥῖνας καὶ ἐς τὸ στόμα, γί-
νωσκε ὅτι αὐτὴ οὐ δι' ἑαυτὴν ἄγο-
νός ἐστιν.

ξ'. Ἢν γυναικὶ ἐν γ
στρὶ ἐχούσῃ αἱ καθάρσιες π
ρεύω

57. Menſibus copioſioribus profluentibus morbi contingunt, & non prodeuntibus ab utero morbi eveniunt.

58. Ad recti inteſtini, & uteri inflammationem, renesque purulentos ſtranguria ſuccedit. At jecore inflammatione laborante, ſuccedit ſingultus.

59. Si mulier non concipiat, ſcire autem expetit num conceptura ſit, veſtibus undique obvolutæ per inferna ſuffitum apponito, & ſi odor quidem ad nares, & os uſque per corpus tibi pervadere videatur, ipſam non ex ſeſe infœcundam eſſe ſcito.

60. Si mulieri utero gerenti purgationes eant, fœtus

ρεύωνται, ἀδύνατον τὸ ἔμβρυον ὑγιαίνειν.

ξα'. Ἢν γυναικὶ καθάρσιες μὴ πορεύωνται, μήτε φρίκης, μήτε πυρετοῦ ἐπιγινομένου, ἆσαι δὲ αὐτῇ προσπίπτωσιν, λογίζου ταύτην ἐν γαστρὶ ἔχειν.

ξβ'. Ὁκόσαι ψυχρὰς καὶ πυκνὰς τὰς μήτρας ἔχουσιν, οὐ κυΐσκουσι, καὶ ὁκόσαι καθύγρους ἔχουσι τὰς μήτρας, οὐ κυΐσκουσιν· ἀποσβέννυται γὰρ αὐταῖς ὁ γόνος· καὶ ὁκόσαι ξηρὰς μᾶλλον καὶ περικαέας. ἐνδείῃ γὰρ τῆς τροφῆς φθείρεται τὸ σπέρμα. ὁκόσαι δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τὴν κρᾶσιν ἔχουσι σύμμετρον, αἱ τοιαῦται ἐπίτεκνοι γίνονται.

ξγ'. Πά

ut bene valeat fieri non potest.

61. Si mulieri purgationes non prodeant, neque horrore, neque febre succedente, ciborum vero fastidia ei accidant, gravidam esse existimato.

62. Quæ frigidos, & densos habent uteros, non concipiunt, neque quæ præhumidos habent: siquidem in ipsis genitura extinguitur. Et quæ plus æquo siccas, & adurentes: alimenti namque inopia semen corrumpitur. At quæ ex utrisque moderatam nactæ sunt temperiem, eæ fœcundæ evadunt.

ξγʹ. Παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀῤῥένων· ἢ γὰρ δι᾽ ἀραιότητα τοῦ σώματος τὸ πνεῦμα ἔξω φέρεται, πρὸς τὸ μὴ παραπέμπειν τὸ σπέρμα· ἢ διὰ τὴν πυκνότητα τὸ ὑγρὸν οὐ διαχωρέει ἔξω· ἢ διὰ τὴν ψυχρότητα οὐκ ἐκπυριᾶται, ὥστε ἀθροίζεσθαι πρὸς τὸν τόπον τοῦτον, ἢ διὰ τὴν θερμασίην τὸ αὐτὸ τοῦτο γίνεται.

ξδʹ. Γάλα διδόναι κεφαλαλγέουσι, κακόν. κακὸν δὲ καὶ πυρεταίνουσι, καὶ οἷσιν ὑποχόνδρια μετέωρα διαβορβορίζοντα, καὶ τοῖσι διψώδεσι. κακὸν δὲ καὶ οἷσι χολώδεες αἱ διαχωρήσιες, καὶ ἐν τοῖσιν ὀξέσι πυρετοῖσιν ἐοῦσι, καὶ οἷσιν αἵματος πολλοῦ διαχώρησις γέγονεν. ἁρμόζει δὲ

63. Eadem vero ratio eſt in maribus: aut enim propter corporis raritatem ſpiritus foras diſſipatur, ita ut ne ſemen tranſmittat: aut propter denſitatem humor foras non excernitur: aut ob frigiditatem non accenditur, ut ad eum locum cogatur: aut ob caliditatem hoc idem contingit.

64. Lac exhibere capite dolentibus, malum. Malum item & febricitantibus, & quibus præcordia ſublata murmurant, & ſiticuloſis. Malum quoque & quibus bilioſæ ſunt dejectiones, quique febre acuta laborant, & quibus copioſa ſanguinis dejectio facta eſt. Attabidis

δὲ τοῖσι φθινώδεσι μὴ λίην πολλῷ πυρέσσουσι διδόναι γάλα, καὶ ἐν πυρετοῖσι μακροῖσι καὶ βληχροῖσι, μηδενὸς τῶν προειρημένων σημείων παρεόντος, παρὰ λόγον δὲ ἐκτετηκόσι.

ξε'. Ὁκόσοισιν οἰδήματα ἐφ' ἕλκεσι φαίνεται, οὐ μάλα σπῶνται, οὐδὲ μαίνονται· τουτέων δὲ ἀφανισθέντων ἐξαίφνης, τοῖσι μὲν ὄπισθεν, σπασμοί, τέτανοι· τοῖσι δὲ ἔμπροσθεν, μανίαι, ἢ ὀδύναι πλευροῦ ὀξεῖαι, ἢ ἐμπυήσιες, ἢ δυσεντερίη, ἢν ἐρυθρὰ ᾖ τὰ οἰδήματα.

ξς'. Ἢν τραυμάτων ἰσχυρῶν

ἐόν

bidis lac dare convenit, non valde admodum febricitantibus, & in febribus longis, & languidis, dum nullum ex supra commemoratis signis adfuerit, & præter rationem extenuatis.

65. Quibus cum ulceribus tumores conspiciuntur, ii fere neque convelluntur, neque in furorem aguntur. At iis derepente evanescentibus, quibus quidem id à tergo incidit, convulsiones, & nervorum distentiones fiunt. Quibus vero à fronte, furores, aut lateris dolores acuti, aut puris collectio, aut intestinorum difficultas, si rubri tumores fuerint.

66. Si magnis, & pravis existen-

ἐόντων καὶ πονηρῶν, οἰδήματα μὴ φαίνηται, μέγα κακόν.

ξζ'. Τὰ χαῦνα, χρηστά· τὰ δὲ ἔνωμα, κακά.

ξη'. Τὰ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς ὀδυνωμένῳ, ἡ ἐν μετώπῳ ὀρθὴ φλὲψ τμηθεῖσα, ὠφελέει.

ξθ'. Ῥίγεα ἄρχεται γυναιξὶ μὲν ἐξ ὀσφύος μᾶλλον, καὶ διὰ νώτου ἐς κεφαλήν. ἀνδράσι δὲ μᾶλλον ὄπισθεν ἢ ἔμπροσθεν τοῦ σώματος. οἷον ἀπό τε πηχέων καὶ μηρῶν. ἀτὰρ καὶ τὸ δέρμα ἀραιόν· δηλοῖ δὲ τοῦτο ἡ θρίξ.

ο'. Οἱ ὑπὸ τεταρταίων ἁλισκόμενοι, ὑπὸ σπασμοῦ οὐ πάνυ τι ἁλίσκονται. ἢν δὲ ἁλί-

σκωνται

ſtentibus vulneribus tumor non conſpiciatur, ingens malum.

67. Molles boni, ac crudi mali.

68. Ei, qui parte capitis poſteriore dolet, recta in fronte, inciſa vena, prodeſt.

69. Rigores mulieribus quidem initium ducunt ex lumbis magis, & per dorſum ad caput perveniunt. Quinetiam viris parte corporis poſteriore magis, quam anteriore, veluti ex cubitis, & femoribus. Quod & indicat cutis raritas, quam etiam pilus oſtendit.

70. Qui quartanis corripiuntur, fere convulſione non tentantur. Quod ſi prius corripiantur,

σκωνται πρότερον, εἶτα ἐπιγένηται τεταρταῖος, παύονται.

οα'. Ὁκόσοισι δέρματα περιτείνεται καρφαλέα καὶ σκληρὰ, ἄνευ ἱδρώτων τελευτῶσιν. ὁκόσοισι δὲ χαλαρὰ καὶ ἀραιὰ, σὺν ἱδρῶτι τελευτῶσιν.

οβ'. Οἱ ἰκτεριώδεες οὐ πάνυ πνευματώδεές εἰσιν.

Τμῆμα ἕκτον.

Α'.

Ἐν τῇσι χρονίῃσι λειεντερίῃσιν ὀξυρεγμίην ἐπιγενομένην, μὴ γενομένην πρότερον, σημεῖον ἀγαθόν.

β'. Οἷσι ῥῖνες ὑγρότε-

piantur, deinde quartana succedat, liberantur.

71. Quibus cutis obtenditur arida, & dura, ii sine sudore moriuntur: at quibus laxa, & rara, cum sudore vitam finiunt.

72. Qui morbo regio laborant, non multum flatulenti sunt.

Sectio Sexta.

I.

IN diuturnis intestinorum lævitatibus, si ructus acidus, qui antea non extitit, succedat, bonum est signum.

2. Quibus nares natura

sunt

ραὶ φύσει, καὶ ἡ γονὴ ὑγροτέρη, ὑγιαίνουσι νοσηρότερον. ὅσοι δὲ τἀναντία, ὑγιεινότερον.

γ'. Ἐν τῇσι μακρῇσι δυσεντερίῃσιν αἱ ἀποσιτίαι, κακὸν, καὶ σὺν πυρετῷ κάκιον.

δ'. Τὰ περὶ μάδηρα ἕλκεα, κακοήθεα.

ε'. Τῶν ὀδυνέων καὶ ἐν πλευρῇσι, καὶ ἐν στήθεσι, καὶ ἐν τοῖσιν ἄλλοισιν, εἰ μέγα διαφέρουσι, καταμαθητέον.

ϛ'. Τὰ νεφριτικὰ καὶ ὁκόσα κατὰ τὴν κύστιν ἀλγήματα, ἐργωδῶς ὑγιάζεται τοῖσι πρεσβύτῃσι.

ζ'. Τὰ ἀλγήματα τὰ κατὰ τὴν κοιλίην γινόμενα, τὰ μὲν μετέωρα,

ſunt humidiores, & genitura humidior, ii morboſiore ſunt valetudine, at quibus contraria ſunt, ſalubriore.

3. In longis inteſtinorum difficultatibus cibi faſtidia malum denuntiant, & cum febre pejus.

4. Ulcera undiquaque glabra, maligna.

5. Dolores & in lateribus, & in pectore, & in cæteris partibus, num multum differant, perdiſcendum.

6. Renum, & veſicæ vitia in ſenibus ægre curantur.

7. Dolores qui ad ventrem ſunt, ſublimes quidem, le-

τέωρα, κυφότερα· τὰ δὲ μὴ με-
τέωρα, ἰσχυρότερα.

η'. Τοῖσιν ὑδρωπικοῖσι τὰ γε-
νόμενα ἕλκεα ἐν τῷ σώματι, οὐ
ῥηιδίως ὑγιάζεται.

θ'. Τὰ πλατέα ἐξανθήματα
οὐ πάνυ τι κνησμώδεα.

ι'. Κεφαλὴν πονέοντι καὶ πε-
ριωδυνέοντι, πύον, ἢ ὕδωρ, ἢ
αἷμα ῥυὲν κατὰ τὰς ῥῖνας, ἢ κατὰ τ
στόμα, ἢ κατὰ τὰ ὦτα, λύει τὸ νό
σημα.

ια'. Τοῖσι μελαγχολικοῖσι καὶ
τοῖσι νεφριτικοῖσιν αἱμοῤῥοΐδες
ἐπιγενόμεναι, ἀγαθόν.

ιβ'. Αἱμοῤῥοΐδας ἰηθέντι
χρονίας, ἢν μὴ μία φυλαχθῇ
κίνδυνος ὕδρωπα ἐπιγενέσθαι,
φθίσιν.

ιγ'. Γυ

viores : non ſublimes vero, vehementiores.

8. Aqua inter cutem laborantibus, orta in corpore ulcera, non facile ſanantur.

9. Puſtulæ latæ raro pruriginoſæ.

10. Capite dolenti, ac vehementer laboranti, pus, aut aqua, aut ſanguis per nares, vel os, vel aures effluens, morbum ollit.

11. Melancholicis affectibus, & renum vitiis ſuccedentes hæmorrhoïdes (hoc eſt, anguinis profluvium per ora enarum in ano ſanguinem undere ſolita) bono ſunt.

12 Diuturnum ſanguinis profuvium per ora venarum quæ n ano ſunt hæmorrhoïdas diunt) curanti, niſi una ſerveur, periculum eſt ne aqua inter utem, aut tabes ſuccedat.

ιγ΄. Ὑπὸ λυγμοῦ ἐχομένῳ πταρμοὶ ἐπιγενόμενοι, λύουσι τὸν λυγμόν.

ιδ΄. Ὑπὸ ὕδρωπος ἐχομένῳ, κατὰ τὰς φλέβας ἐς τὴν κοιλίην ὕδατος ῥυέντος, λύσις.

ιε΄. Ὑπὸ διαρροίης ἐχομένῳ μακρῆς ἀπὸ ταὐτομάτου ἔμετος ἐπιγενόμενος, λύει τὴν διάρροιαν.

ις΄. Ὑπὸ πλευρίτιδος ἢ περιπνευμονίης ἐχομένῳ διάρροια ἐπιγενομένη, κακόν.

ιζ΄. Ὀφθαλμιῶντα ὑπὸ διαρροίης ληφθῆναι, ἀγαθόν.

ιη΄. Κύστιν διακοπέντι, ἢ ἐγκέφαλον, ἢ καρδίην, ἢ φρένας,

13. Singultu detento, si ſternutamenta accedant, ſingultum tollunt.

14. Aqua inter cutem detento, ubi aqua ex venis in ventrem confluxerit, morbus ſolvitur.

15. Longo alvi profluvio detento, ſpontanea accedens vomitio, alvi profluvium ſolvit.

16. Morbo laterali, aut pulmonum inflammatione conflictato, ſuccedens alvi profluvium, malum.

17. Lippitudine laborantem, alvi profluvio corripi, bonum.

18. Cui veſica perſecta fuerit, aut cerebrum, aut cor, aut ſe-

νας, ἢ τῶν ἐντέρων τι τῶν λεπτῶν, ἢ κοιλίην, ἢ ἧπαρ, θανατῶδες.

ιθʹ. Ἐπὴν διακοπῇ ὀστέον, ἢ χόνδρος, ἢ νεῦρον, ἢ γνάθου τὸ λεπτὸν, ἢ ἀκροποσθίη, οὔτε αὔξεται, οὔτε ξυμφύεται.

κʹ. Ἢν ἐς τὴν κοιλίην αἷμα ἐκχυθῇ παρὰ φύσιν, ἀνάγκη ἐκπυηθῆναι.

καʹ. Τοῖσι μαινομένοισι, κιρσῶν ἢ αἱμοῤῥοΐδων ἐπιγινομένων, τῆς μανίης λύσις.

κβʹ. Ὁκόσα ῥήγματα ἐκ τοῦ νώτου ἐς τοὺς ἀγκῶνας καταβαίνει, φλεβοτομίη λύει.

κγʹ. Ἢν φόβος καὶ δυσθυμίη πολὺν χρόνον διατε-

λέῃ,

ptum transversum, aut tenue quoddam intestinum, aut ventriculus, aut jecur, lethale est.

19. Os cum perfectum fuerit, aut cartilago, aut nervus, aut genæ tenuis particula, aut præputium, neque augetur, neque coalescit.

20. Si sanguis in ventrem præter naturam effusus fuerit, ut in pus vertatur necesse est.

21. Insanientibus si varices, aut sanguinis profluvium per ora venarum, quæ in ano sunt, (hæmorrhoïdes dicuntur) accesserint, insaniæ solutio.

22. Rupta, quæ ex dorso ad cubiti articulos descendunt, venæ sectio solvit.

23. Metus, & tristitia si diu perseverent, melan-

λέῃ, μελαγχολικὸν τὸ τοιοῦτον.

κδ´. Ἔντερον ἢν διακοπῇ τῶν λεπτῶν τι, οὐ ξυμφύεται.

κε´. Ἐρυσίπελας ἔξωθεν μὲν ἔσω τρέπεσθαι, οὐκ ἀγαθόν· ἔσωθεν δὲ ἔξω, ἀγαθόν.

κϛ´. Ὁκόσοισιν ἂν ἐν τοῖσι καύσοισι τρόμοι γίνωνται, παρακοπὴ λύει.

κζ´. Ὁκόσοι ἔμπυοι ἢ ὑδρωπικοὶ καίονται ἢ τέμνονται, ἐκρυέντος τοῦ πύου ἢ τοῦ ὕδατος ἀθρόου, πάντως ἀπόλλυνται.

κη´. Εὐνοῦχοι οὐ ποδαγριῶσιν, οὐδὲ φαλακροὶ γίνονται.

κθ´. Γυνὴ οὐ ποδαγριᾷ, ἢν

μὴ

choliæ iſtud indicium eſt.

24. Ex tenuioribus inteſtinis ſi quod perſectum fuerit, minime coaleſcit.

25, Eryſipelas foras effuſum intro verti, minime bonum: at ab interioribus foras, bonum.

26. Quibus in febribus ardentibus tremores contingunt, delirium ſolvit.

27. Qui pus thorace colligunt, aut aqua inter cutem laborant, ſi uruntur, aut ſecantur, aut pus, aut aqua confertim effluxerit, omnino intereunt.

28. Eunuchi neque podagra laborant, neque calveſcunt.

29. Mulier podagra non

μὴ τὰ καταμήνια αὐτέῃ ἐκλίπῃ.

λ΄. Παῖς οὐ ποδαγριᾷ πρὸ τοῦ ἀφροδισιασμοῦ.

λα΄. Ὀδύνας ὀφθαλμῶν ἀκρητοποσίη, ἢ λουτρὸν, ἢ πυρίη, ἢ φλεβοτομίη, ἢ φαρμακείη λύει.

λβ΄. Τραυλοὶ ὑπὸ διαῤῥοίης μάλιστα ἁλίσκονται μακρῆς.

λγ΄. Οἱ ὀξυρεγμιώδεες οὐ πάνυ τι πλευριτικοὶ γίνονται.

λδ΄. Ὁκόσοι φαλακροὶ, τουτέοισι κιρσοὶ μεγάλοι οὐ γίνονται. ὁκόσοισι δὲ ἂν φαλακροῖσιν ἐοῦσι κιρσοὶ ἐπιγένωνται, πάλιν οὗτοι γίνονται δασέες.

λε΄. Τοῖσ

laborat, nisi cum menstrua defecerint.

30. Puer podagra non tentatur ante venereorum usum.

31. Oculorum dolores meri potio, aut balneum, aut fomentum, aut venæ sectio, aut medicamentum purgans exhibitum solvit.

32. Balbi longo alvi profluvio maxime corripiuntur.

33. Qui acidum eructant, non admodum morbo laterali tentantur.

34. Qui calvi sunt, iis varices magni non fiunt: at quibus calvis existentibus varices succedunt, iis rursum capillitium gignitur.

35. Aqua

λε'. Τοῖσιν ὑδρωπικοῖσι βὴξ ἐπιγινομένη, κακόν.

λϛ'. Δυσουρίην φλεβοτομί[η] λύει. τάμνειν δὲ τὰς εἴσω.

λζ'. Ὑπὸ κυνάγχης ἐχομένῳ οἴδημα γενέσθαι ἐν τῷ τραχήλῳ, ἀγαθόν· ἔξω γὰρ τρέπεται τὸ νόσημα.

λη'. Ὁκόσοισι κρυπτοὶ καρκῖνοι γίνονται, μὴ θεραπεύειν βέλτιον. θεραπευόμενοι γὰρ ἀπόλλυνται ταχέως· μὴ θεραπευόμενοι δὲ πλείω χρόνον διατελοῦσι.

λθ'. Σπασμὸς γίνεται ἢ ὑπὸ πληρώσιος, ἢ κενώσιος, οὕτω δὲ καὶ λυγμός.

μ'. Ὁκόσοισι περὶ τὸ ὑποχόνδριον πόνοι γίνονται ἄτερ φλεγμονῆς, τουτέοισι πυρετὸ[ς]

ἐπι-

35. Aqua inter cutem laborantibus tussis accedens, malo est.

36. Urinæ difficultatem venæ sectio solvit: secandæ autem sunt interiores.

37. In angina detento, si tumor in cervice oriatur, bonum: foras enim morbus vertitur.

38. Quibus cancri occulti oriuntur, eos non curare præstat. Curati namque cito pereunt, non curati vero diutius perdurant.

39. Convulsio ex repletione, aut vacuatione oritur, ita vero etiam singultus.

40. Quibus ad præcordia dolores citra inflammationem oriuntur, iis febris suc-

ἐπιγενόμενος λύει τὸν πόνον.

μα΄. Ὀκόσοισι διαπύον τι ἐ
ἐν τῷ σώματι μὴ διασημαίνῃ, τ
τέοισι διὰ παχύτητα τοῦ πύου,
τοῦ τόπου, οὐκ ἀποσημαίνει.

μβ΄. Ἐν τοῖσιν ἰκτερικοῖσι
ἧπαρ σκληρὸν γίνεσθαι, πονηρόν.

μγ΄. Ὀκόσοι σπληνώδεε
ὑπὸ δυσεντερίης ἁλίσκονται, τ
τέοισιν ἐπιγενομένης μακρῆς
δυσεντερίης, ὕδρωψ ἐπιγίνετα
ἢ λειεντερίη, καὶ ἀπόλλυνται.

μδ΄. Ὀκόσοισιν ἐκ στραγ
γουρίης εἰλεὸς ἐπιγίνεται, ἐν ἑπ
ἡμέρῃσιν ἀπόλλυνται, ἢν μὴ πυ
ρετοῦ ἐπιγενομένου ἅλις τὸ οὖρον ῥυ

με΄. Ἐ

-dens dolorem solvit.

41. Quibus suppuratum aliquod in corpore existit, neque e se significationem edit, iis b puris, aut loci crassitudiem sui indicium non exhibet.

42. Morbo regio laborantius jecur durum fieri, malum.

43. Lienosi, qui difficultate ntestinorum corripiuntur, iis ost longam succedentem inteinorum difficultatem, aqua nter cutem, aut lævitas intestiorum accidit, & moriuntur.

44. Quibus ex stranguria olvulus succedit, intra diem eptimum moriuntur, nisi fere accedente copiosa urina ffluat.

με'. Ἕλκεα ὁκόσα ἐνιαύσ
γίνεται, ἢ μακρότερον χρό
ἴσχουσιν, ἀνάγκη ὀστέον ἀφίστασ
καὶ τὰς οὐλὰς κοίλας γίνεσθαι.

μϛ'. Ὁκόσοι ὑβοὶ ἐξ ἄσθμ
τος ἢ βηχὸς γίνονται πρὸ τῆς ἥβη
ἀπόλλυνται.

μζ'. Ὁκόσοισι φλεβοτομίη,
φαρμακείη ξυμφέρει, τουτέους προ
σήκει τοῦ ἦρος φλεβοτομεῖν, ἢ φα
μακεύειν.

μη'. Τοῖσι σπληνώδεσι δυσε
τερίη ἐπιγενομένη, ἀγαθόν.

μθ'. Ὁκόσα ποδαγρικὰ ν
σήματα γίνεται, ταῦτα ἀποφ
γμήναντα ἐν τεσσαράκοντα ἡμ
ρῃσιν ἀποκαθίσταται.

ν'. Ὁκ

45. Ulcera annua quæcunque fuerint, aut longius tempus habuerint, os abscedere est necesse, & cicatrices cavas fieri.

46. Qui gibbosi ex anhelatione, & tussi fiunt, ante pubertatem moriuntur.

47. Quibus venæ sectio, & medicamentum purgans confert, iis venam vere secare, aut medicamentum purgans exhibere convenit.

48. Lienosis accedens intestinorum difficultas, bono est.

49. Podagrici morbi, intra diem quadragesimum deposita inflammatione, subsistunt.

ν΄. Ὁκόσοισιν ἂν ὁ ἐγκέφα[illegible]
λος διακοπῇ, τουτέοισιν ἀνάγκ[illegible]
πυρετὸν καὶ χολῆς ἔμετον ἐπιγί[illegible]
νεσθαι.

να΄. Ὁκόσοισιν ὑγιαίνουσιν ὀ[illegible]
δύναι γίνονται ἐξαίφνης ἐν τῇ κε[illegible]
φαλῇ, καὶ παραχρῆμα ἄφωνο[illegible]
γίνονται καὶ ῥέγχουσιν, ἀπόλλυ[illegible]
ται ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν, ἢν μὴ πυ[illegible]
ρετὸς ἐπιλάβῃ.

νβ΄. Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ τὰ[illegible]
ὑποφάσιας τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖσ[illegible]
ὕπνοισιν. ἢν γάρ τι ὑποφαίνη[illegible]
ξυμβαλλομένων τῶν βλεφάρων [illegible]
λευκοῦ, μὴ ἐκ διαῤῥοίης ἐόντι, ἢ [illegible]
φαρμακοποσίης, φλαῦρον τὸ σ[illegible]
μεῖον, καὶ θανατῶδες σφόδρα.

νγ΄. Αἱ παραφροσύναι, [illegible]

50. Quibus perfectum fue-
rit cerebrum, iis febrem, & bi-
lis vomitionem succedere ne-
cesse est.

51. Quibus bene valentibus
capitis dolores derepente con-
tingunt, statimque voce defi-
ciunt, & stertunt, intra dies se-
ptem pereunt: nisi febris eos
prehenderit.

52. Spectare vero oportet
quæ etiam ex oculis per som-
num subapparent. Etenim si
quid ex albo non commissis
palpebris subappareat, neque id
ex alvi profluvio, aut medica-
menti potione contingat, pra-
vum signum est, & lethale ad-
modum.

53. Deliria quæ cum risu

μὲν μετὰ γέλωτος γινόμεναι ἀσφα-λέστεραι. αἱ δὲ μετὰ σπουδῆς ἐπισφα-λέστεραι.

νδ'. Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πάθε[σι] τοῖσι μετὰ πυρετοῦ, αἱ κλαυθμώ[δεες] ἀναπνοαὶ, κακαί.

νε'. Τὰ ποδαγρικὰ τοῦ ἦρος κ[αὶ] τοῦ φθινοπώρου κινέεται ὡς ἐπὶ τ[ὸ] πολύ.

νϛ'. Τοῖσι μελαγχολικοῖσι νου-σήμασιν ἐς τάδε ἐπικίνδυνοι α[ἱ] ἀποσκήψιες, ἢ ἀποπληξίην [τοῦ] σώματος, ἢ σπασμὸν, ἢ μανίην, ἢ τύφλωσιν σημαίνουσι.

νζ'. Ἀπόπληκτοι δὲ μάλι-στα γίνονται ἡλικίῃ τῇ ἀπὸ τε[σ]-σαράκοντα ἐτέων ἄχρις ἑξήκο[ν]-τα.

νη'. Ἢν ἐπίπλοον ἐκ-πέσ[ῃ]

ſiunt, tutiora: at quæ ſtudio adhibito, periculoſiora.

53. In morbis acutis cum febre, gemebundæ ſpirationes, malæ.

55. Podagræ vitia vere, & autumno fere moventur.

56. Morborum melancholicorum periculoſi decubitus, aut corporis ſyderationem, aut convulſionem, aut furorem, aut cæcitatem denunciant.

57. At corporis ſyderationes contingunt ea ætate maxime, quæ eſt à quadrageſimo ad ſexageſimum.

58. Ubi omentum excide-

πλόου, ἀνάγκη ἀποσαπῆναι.

νθ'. Ὁκόσοισιν ὑπὸ ἰσχιάδος ἐνοχλουμένοισι χρονίης ἐξίσταται τὸ ἰσχίον, καὶ πάλιν ἐμπίπτει, τουτέοισι μύξαι ἐπιγίνονται.

ξ'. Ὁκόσοισιν ὑπὸ ἰσχιάδος ἐνοχλουμένοισι χρονίης, τὸ ἰσχίον ἐξίσταται, τουτέοισι τήκεται τὸ σκέλος, καὶ χωλοῦνται, ἢν μὴ καυθῶσιν.

t, computrescere necesse est.

59. Quibus coxendicis dolore conflictatis, coxendicis articulus suo loco excidit, ac rursus recipitur, iis mucores innascantur.

60. Quibus diuturno coxendicis dolore conflictatis, femoris caput suo loco excidit, iis crus tabescit, & claudicant, nisi urantur.

Τμῆμα ἕβδομον.

Α'.

ΕΝ τοῖσιν ὀξέσι νοσήμασι ψύξις ἀκρωτηρίων, κακόν.

β'. Ἐπὶ ὀστέῳ νοσέοντι σὰρξ πελιδνὴ, κακόν.

γ'. Ἐπὶ ἐμέτῳ λὺγξ καὶ ὀφθαλμοὶ ἐρυθροὶ, κακόν.

δ'. Ἐπὶ ἱδρῶτι φρίκη, οὐ χρηστόν.

ε'. Ἐπὶ μανίῃ δυσεντερίη, ἢ ὕδρωψ, ἢ ἔκστασις, ἀγαθόν.

ς'. Ἐπὶ νούσῳ πολυχρονίῃ ἀποσιτίη καὶ ἄκρητοι ὑποχωρήσιες, κακόν.

ζ'. Ἐπ'

Sectio Septima.

I.

IN acutis morbis extremorum refrigeratio mala.

2. Caro livida ex osse ægrotante, malum denuntiat.

3. Ex vomitione singultus, & oculi rubentes, malo sunt.

4. Ex sudore horror, minime bonus.

5. Ex furore intestinorum difficultas, aut hydrops, aut vehemens mentis emotio (ἔκστασις dicitur) bono est.

6. In morbo diuturno ciborum fastidium, & sinceræ dejectiones, malum denuntiant.

ζ'. Ἐκ πολυποσίης ῥῖγος καὶ παραφροσύνη, κακόν.

η'. Ἐπὶ φύματος ἔσω ῥήξει ἔκλυσις, ἔμετος, καὶ λειποψυχίη γίνεται.

θ' Ἐπὶ αἵματος ῥύσει παραφροσύνη ἢ καὶ σπασμὸς, κακόν.

ι'. Ἐπὶ εἰλεῷ ἔμετος, ἢ λὺγξ, ἢ σπασμὸς, ἢ παραφροσύνη, κακόν.

ια' Ἐπὶ πλευρίτιδι περιπνευμονίη, κακόν.

ιβ'. Ἐπὶ περιπνευμονίῃ φρενῖτις, κακόν.

ιγ'. Ἐπὶ καύμασιν ἰσχυροῖσι σπασμὸς, ἢ τέτανος, κακόν.

ιδ'. Ἐπὶ πληγῇ ἐς τὴν κεφαλὴν ἔκπληξις, ἢ παραφροσύνη, κακόν.

ιε'. Ἐπὶ

7. Ex multo potu rigor, & delirium, malum.

8. Ex rupto intro tuberculo exolutio, vomitio, & animi defectio contingit.

9. Ex ſanguinis profluvio deliratio, aut etiam convulſio, malo eſt.

10. Ex morbo tenuioris inteſtini (ileum dicunt) vomitio, aut ſingultus, aut convulſio, aut delirium, malum.

11. Ex morbo laterali pulmonis inflammatio, malo eſt.

12. Ex pulmonis inflammatione phrenitis, malum denunciat.

13. Ex vehementibus ardoribus convulſio, aut nervorum diſtentio, malo eſt.

14. Ex ictu in capite accepto, ſtupor, aut deſipientia malo eſt.

15. Ex

ιε'. Ἐπὶ αἵματος πτύσει πυ-
πτύσις, κακόν.

ις'. Ἐπὶ πύου πτύσει φθίσι-
καὶ ῥύσις. ἐπὴν δὲ τὸ πτύελον ἴσχηται,
ἀποθνήσκουσιν.

ιζ'. Ἐπὶ φλεγμονῇ τοῦ ἥπατος,
λὺγξ, κακόν.

ιη'. Ἐπὶ ἀγρυπνίῃ σπασμὸς ἢ
παραφροσύνη, κακόν.

ιθ'. Ἐπὶ ὀστέου ψιλώσει ἐρυσι-
πέλας.

κ'. Ἐπὶ ἐρυσιπέλατι σηπε-
δὼν, ἢ ἐμπύησις, κακόν.

κα'. Ἐπὶ ἰσχυρῷ σφυγμῷ
ἐν τοῖσιν ἕλκεσιν αἱμοῤῥαγίη,
κακόν.

κβ'. Ἐπὶ

15. Ex ſanguinis ſputo, pu-
s ſputum, malum.

16. Ex puris ſputo tabes, &
ıxus : ubi vero ſputum ſiſti-
r, moriuntur.

17. Ex jecoris inflammatio-
e ſingultus, malo eſt.

18. Ex vigilia convulſio, vel
lirium, malum.

12. Ex oſſis nudatione ery-
pelas.

20. Ex eryſipelate putredo,
ıt ſuppuratio, malum.

21. Ex vehementi, & conſpi-
o in ulceribus arteriarum per-
ſſu, ſanguinis eruptio, malum.

22. Ex

κβ'. Ἐπὶ ὀδύνῃ πολυχρονίῃ τῶν περὶ τὴν κοιλίην ἐκπύησις.

κγ'. Ἐπὶ ἀκρήτῳ ὑποχωρήσει δυσεντερίη, κακόν.

κδ'. Ἐπὶ ὀστέου διακοπῇ παραφροσύνη, ἢν κενεὸν λάβῃ.

κε'. Ἐκ φαρμακοποσίης σπασμὸς, θανατῶδες.

κς'. Ἐπὶ ὀδύνῃ ἰσχυρῇ τῶν περὶ τὴν κοιλίην ἀκρωτηρίων ψύξις, κακόν.

κζ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ τεινεσμὸς ἐπιγενόμενος, ἐκτρῶσαι ποιέει.

κη'. Ὅ τι ἂν ὀστέον, ἢ χόνδρος, ἢ νεῦρον ἀποκοπῇ ἐν τῷ σώ-

24. Ex diuturno partium, quæ ad ventrem attinent dolore, ſuppuratio.

23. Ex ſincera alvi egeſtione inteſtinorum difficultas.

24. Ex oſſe perſecto delirium, ſi ad vacuum uſque penetravit.

25. Ex medicamenti purgantis potione convulſio, lethalis.

26. Ex vehementi partium, quæ ad ventrem attinent dolore, extremorum refrigeratio, mala.

27. Mulieri utero gerenti ſi crebra, & inanis deſidendi voluntas (teneſmum dicunt) acceſſerit, abortum facit.

28. Os quodcunque, vel cartilago, vel nervus in corpore

præ-

σώματι, οὔτε αὔξεται, οὔτε ξυμφύεται.

κθ'. Ἢν ὑπὸ λευκοῦ φλέγματος ἐχομένῳ διάῤῥοια ἐπιγένηται ἰσχυρὴ, λύει τὴν νοῦσον.

λ'. Ὁκόσοισιν ἀφρώδεα τὰ διαχωρήματα ἐν τῇσι διαῤῥοίῃσι, τουτέοισιν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ταῦτα καταῤῥέει.

λα'. Ὁκόσοισι πυρέσσουσιν ἐν τοῖσι οὔροισι κριμνώδεες αἱ ὑποστάσιες γίνονται, μακρὴν τὴν ἀῤῥωστίην σημαίνουσιν.

λβ'. Ὁκόσοισι δὲ χολώδεες αἱ ὑποστάσιες, ἄνωθεν δὲ λεπταὶ, ὀξείην ἀῤῥωστίην σημαίνει.

λγ'. Ὁκόσοισι δὲ διεστηκότα τὰ οὖρα γίνεται, τουτέοισι

ταραχ-

præcisus fuerit, neque augetur, neque coalescit.

29. Alba pituita vexato, si vehemens alvi profluvium succedat, morbum solvit.

30. Quibus per alvi profluvia spumosa sunt alvi excrementa, iis ea ex capite defluunt.

31. Quibus per febres sedimenta hordei tosti non exacte moliti crassioribus frustulis similia in urinis contingunt, longam fore ægritudinem denunciant.

32. At quibus biliosa sedimenta, supra vero tenuia fuerint, acutum morbum significant.

33. Quibus disparatæ sunt urinæ, iis vehemens est in

ταραχὴ ἰσχυρὴ ἐν τῷ σώματί ἐστιν.

λδ´. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσιν οὔροισιν ἐφίστανται πομφόλυγες, νεφριτικὰ σημαίνουσι καὶ μακρὴν τὴν ἀῤῥωστίην ἔσεσθαι.

λε´. Ὁκόσοισι δὲ λιπαρὴ ἡ ἐπίστασις καὶ ἀθρόη, τουτέοισι νεφριτικὰ καὶ ὀξέα σημαίνει.

λϛ´. Ὁκόσοισι δὲ νεφριτικοῖσιν ἐοῦσι τὰ προειρημένα συμβαίνει σημεῖα, πόνοι τε περὶ τοὺς μύας τοὺς ῥαχιαίους γίνονται, ἢν μὲν περὶ τοὺς ἔξω τόπους γίνωνται, ἀπόστημα προσδέχου ἐσόμενον ἔξω. ἢν δὲ μᾶλλον οἱ πόνοι πρὸς τοὺς ἔσω τόπους γίνωνται, καὶ τὸ ἀπόστημα προσδέ-

χου

corpore turbatio.

34. Quibus in urinarum summo bullæ consistunt, renum morbum, eumque longum fore significant.

35. At quibus summa urina pinguis est, & conferta, iis renum morbum, eumque acutum significat.

36 Quibus vero renum vitio affectis prædicta signa contingunt, doloresque circa spinæ musculos fiunt, siquidem ad loca exteriora ferantur, abscessum extra foe expecta. Quod si dolores ad loca interna magis vergant, abscessum quoque inte-

χὺ ἐσόμενον μᾶλλον ἔστω.

λζʹ. Ὁκόσοι αἷμα ἐμέουσιν, ἢν μὲν ἄνευ πυρετοῦ, σωτήριον· εἰ δὲ ξὺν πυρετῷ, κακόν. θεραπεύειν δὲ τοῖσι ψυκτικοῖσι καὶ τοῖσι στυπτικοῖσι.

λη'. Κατάῤῥοι ἐς τὴν ἄνω κοιλίην ἐκπυΐσκονται ἐν ἡμέρῃσιν εἴκοσιν.

λθ. Ἢν οὐρέῃ αἷμα καὶ θρόμβους, καὶ στραγγουρίην ἔχῃ, καὶ ὀδύνη ἐμπίπτῃ ἐς τὸ περίναιον καὶ τὸ ὑπογάστριον, καὶ τὸν κτένα, τὰ περὶ τὴν κύστιν νοσέειν σημαίνει.

μ'. Ἢν ἡ γλῶσσα ἐξαίφνης ἀκρατὴς γένηται, ἢ ἀπόπλη-

κτόν

rius potius futurum sperandum.

37. Qui sanguinem vomitione refundunt, siquidem citra febrem contingat, salutare, cum febre vero, malum. Curandum vero refrigerandi, & adstringendi vim habentibus.

38. Destillationes in superiorem ventrem, intra vigesimum diem in pus vertuntur.

39. Si quis sanguinem, & grumos meiat, & stranguria laboret, dolorque ad interfœmineum, imum ventrem, & pectinem pertingat, partes ad vesicam pertinentes male affici significat.

40. Si lingua derepente incontinens, aut aliqua cor-

κτόν τι τοῦ σώματος, μελαγχολικὸν τὸ τοιοῦτο γίνεται.

μα'. Ἢν ὑπερκαθαιρομένῳ τῷ πρεσβυτέρῳ λύγξ ἐπιγένηται, οὐκ ἀγαθόν.

μβ'. Ἢν πυρετὸς μὴ ἀπὸ χολῆς ἔχῃ, ὕδατος πολλοῦ καὶ θερμοῦ καταχεομένου κατὰ τῆς κεφαλῆς, λύσις τοῦ πυρετοῦ γίνεται.

μγ'. Γυνὴ ἀμφιδέξιος οὐ γίνεται.

μδ'. Ὁκόσοι ἔμπυοι καίονται, ἢ τέμνονται, ἢν μὲν τὸ πῦον καθαρὸν ῥυῇ καὶ λευκόν, περιγίνονται. ἢν δὲ ὕφαιμον καὶ βορβορῶδες, καὶ δυσῶδες, ἀπόλλυνται.

με'. Ὁκόσοι τὸ ἧπαρ διάπυον καίονται, ἢν μὲν τὸ

πῦον

poris pars ſyderata evadat, id atram bilem indicat.

41. Si ſenioribus ultra modum purgatis ſingultus accidat, non bonum.

42. Si febris non ex bile orta prehenderit, aqua calida, & copioſa capiti effuſa, fit febris ſolutio.

43. Mulier ambidextra non fit.

44. Suppurati cum uruntur, aut ſecantur, ſi pus purum, & album effluat, evadunt: quod ſi ſubcruentum, & cœnoſum, & graveolens fuerit, pereunt.

45. Qui ex purulento jecore aduruntur, ii ubi pus purum

πύον καθαρὸν ῥυῇ καὶ λευκὸν, περιγίνονται. ἐν χιτῶνι γὰρ τὸ πύον τουτέοισιν ἐστίν. ἢν δὲ οἷον ἀμόργη ῥυῇ, ἀπόλλυνται.

μϛ΄. Ὀδύνας ὀφθαλμῶν, ἄκρητον ποτίσας καὶ λούσας πολλῷ θερμῷ, φλεβοτόμει.

μζ΄. Ὑδρωπιῶντα ἢν βὴξ ἔχῃ, ἀνέλπιστός ἐστιν.

μη΄. Στραγγουρίην καὶ δυσουρίην θώρηξις καὶ φλεβοτομίη λύει. τάμνειν δὲ τὰς εἴσω φλέβας.

μθ΄. Ὑπὸ κυνάγχης ἐχομένῳ, οἴδημα καὶ ἐρύθημα ἐν τῷ στήθει ἐπιγινόμενον, ἀγαθὸν, ἔξω γὰρ τρέπεται τὸ νόσημα.

ν΄. Ὁκό-

fluerit, & album, superſunt, quod pus in tunica ipſis conclusum ſit. Sin vero qualis amurca fluat, pereunt.

46. Oculorum dolores exhibita meri potione, & copioſæ aquæ calentis balneo, venæ ſectione curato.

47. Aqua inter cutem laborantem ſi tuſſis detineat, deſperatus eſt.

48. Urinæ ſtillicidium (ſtranguriam vocant) & meiendi difficultatem, vini meri potio, & venæ ſectio ſolvit. At ſecandæ ſunt interiores.

49. In angina detento, ſi tumor, & rubor in pectore contingat, bonum: foras ſiquidem morbus vertitur.

ι'. Ὁκόσοισιν ἂν σφακελίσῃ ὁ ἐγκέφαλος, ἐν τρισὶν ἡμέρῃσιν ἀπόλλυνται. ἢν δὲ ταύτας διαφύγωσιν, ὑγιέες γίνονται.

ια'. Πταρμὸς γίνεται ἐκ τῆς κεφαλῆς, διαθερμαινομένου τοῦ ἐγκεφάλου, ἢ διυγραινομένου τοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ κενοῦ. ὑπερχεῖται γὰρ ὁ ἀὴρ ὁ ἐνεὼν ἔξω· ψοφεῖ δὲ ὅτι διὰ στενοῦ ἡ διέξοδος αὐτῷ ἐστιν.

ιβ'. Ὁκόσοισιν ἧπαρ περιωδυνᾷ, τουτέοισι πυρετὸς ἐπιγενόμενος λύει τὴν ὀδύνην.

ιγ'. Ὁκόσοισι συμφέρει αἷμα ἀφαιρέεσθαι ἀπὸ τῶν φλεβῶν, τουτέους χρὴ ἦρος φλεβοτομέεσθαι.

ιδ'. Ὁκόσοισι μεταξὺ τῶν φρενῶν καὶ τῆς γαστρὸς φλέγμα ἀποκλείεται,

καὶ

50. Quibus cerebrum sydeatione tentatum est, intra tres dies intereunt. Quod si hos effugerint, sani evadunt.

51. Sternutatio ex capite fit concalefacto cerebro, aut perhumectata capitis inanitate. Aër enim intus contentus extra effunditur. Strepitum autem edit, quod ei per angustum sit transitus.

52. Quibus jecur vehementer dolet, iis succedens febris dolorem solvit.

53. Quibus sanguinem ex venis detrahere convenit, iis vere vena secanda est.

54. Quibus inter septum transversum, & ventriculum pituita concluditur, & dolorem

καὶ ὀδύνην παρέχει οὐκ ἔχον διέξ-
οδον εἰς οὐδετέρην τῶν κοιλιῶν, τ-
τέοισι κατὰ τὰς φλέβας ἐς τ
κύστιν τραπέντος τοῦ φλέγματο
λύσις γίνεται τῆς νόσου.

νε΄. Ὁκόσοισι ἂν τὸ ἧπα
ὕδατος πλησθὲν εἰς τὸ ἐπίπλ
ῥαγῇ, τουτέοισιν ἡ κοιλίη ὕδατ
ἐμπιπλᾶται, καὶ ἀποθνήσκουσιν.

νϛ΄. Ἀλύκη, χάσμη, φρί
κη, οἶνος ἴσος ἴσῳ πινόμενος,
λύει τὴν νοῦσον.

νζ΄. Ὁκόσοισιν ἐν τῇ οὐρ
ήθρῃ φύματα γίνεται, τουτέοισι δια-
πυήσαντος καὶ ἐκραγέντος λύεται ὁ
πόνος.

νη΄. Ὁκόσοισι δ᾽ ἂν ὁ ἐγ-
κέφαλος σεισθῇ ὑπό τινος προ-
φάσιος, ἀνάγκη ἀφώνους γίνε-
σθαι

m exhibet, neque in alterum ventrem viam habet, iis r venas in veſicam pituita rſa, morbi fit ſolutio.

55. Quibus jecur aqua pleum in omentum eruperit, iis nter aqua impletur; & moantur.

56. Anxietudinem, oſcitaonem, horrorem, vinum æuali aqua temperatum epom, ſolvit.

57. Quibus in urinaria fiula tuberculum innaſcitur, in pus verſo, & rupto, dor ſolvitur.

58. Quibus ex occaſione aqua cerebrum concuſſum fuet, eos protinus voce defice-

re

ὥσπερ παραχρῆμα.

νθ'. Τοῖσι σώμασι τοῖσιν ὑ-
γρὰς τὰς σάρκας ἔχουσι, δεῖ λιμὸ
ἐμποιέειν. λιμὸς γὰρ ξηραίνει τὰ
σώματα.

ξ'. Ὅκου ἂν ἐν ὅλῳ τῷ σώ-
ματι μεταβολαὶ, καὶ τὸ σῶμα
καταψύχηται, καὶ πάλιν θερμαί-
νηται, ἢ χρῶμα ἕτερον ἐξ ἑτέ-
ρου μεταβάλλῃ, μῆκος νόσου ση-
μαίνει.

ξα'. Ἱδρὼς πολὺς, θερμὸς ἢ
ψυχρὸς, ῥέων αἰεὶ, σημαίνει ἔ-
χειν πλησμονὴν ὑγροῦ. ἀπάγειν
οὖν χρὴ τῷ μὲν ἰσχυρῷ, ἄνωθεν·
τῷ δὲ ἀσθενεῖ, κάτωθεν.

ξβ'. Οἱ πυρετοὶ οἱ μὴ διαλ-
λείποντες, ἢν ἰσχυρότεροι διὰ
τρίτης γίνωνται, ἐπικίνδυ-
νοι.

neceſſe eſt.

59. Corporibus humida car-
: præditis famem inducere
onvenit, fames ſiquidem cor-
ora exſiccat.

60. Ubi toto corpore muta-
ones, & corpus univerſum
rfrigeratur; rurſusque incale-
it, nec ſubinde calorem com-
utat, morbi longitudo de-
unciatur.

61. Sudor multus, calidus,
it frigidus, ſemper fluens, hu-
oris copiam ineſſe ſignificat.
æc igitur robuſto quidem ſu-
rne, debili vero inferne de-
cenda.

62. Febres non intermit-
ntes ſi tertio die vehemen-
ores evadant, periculo ob-
noxiæ.

νοι. ὅτῳ δ' ἂν τρόπῳ διαλείπω-
σι, σημαίνει ὅτι ἀκίνδυνοι.

ξγ'. Ὁκόσοισι πυρετοὶ μα-
κροὶ, τουτέοισιν ἢ φύματα, ἢ ἐς
τὰ ἄρθρα πόνοι ἐγγίνονται.

ξδ'. Ὁκόσοισι φύματα μα-
κρὰ, ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι ἐκ
πυρετοῦ γίνονται, οὗτοι σιτίοισι
πλείοσι χρέονται.

ξε'. Ἤν τις τῷ πυρέσσοντι τρο-
φὴν διδῷ, τῷ μὲν ὑγιαίνοντι ἰσχὺς,
τῷ δὲ κάμνοντι νοῦσος.

ξς' Τὰ διὰ τῆς κύστιος διαχω-
ρέοντα ὁρᾶν δεῖ, εἰ οἷα τοῖς ὑγιαίνου-
σιν ὑποχωρέεται. τὰ ἥκιστα οὖν ὅμοια
τουτέοισι, ταῦτα νοσωδέστερα. τὰ δὲ
ὁμοιό-

oxiæ. Quoquo autem modo intermiserint, periculum abesse indicat.

63. Quos febres longæ exercent, iis tubercula, vel in articulis dolores innascuntur.

64. Quibus longa tubercu... t, aut in articulis dolores ex ...ebre fiunt, ii copiosioribus ci...is utuntur.

65. Si febricitanti quis ci...um exhibuerit, sano quidem ...bur, & ægrotanti morbus.

66. Quæ per vesicam ex...rnuntur spectare oportet, an ...ualia sanis subeunt. Nam ...æ his minime sunt simi...a, ea morbosiora. Quæ ve-

ὅμοια τοῖσιν ὑγιαίνουσι, ἥκιστα
στρά.

ξζ'. Καὶ οἷσι τὰ ὑποχω
ματα, ἢν ἐάσῃς στῆναι, καὶ μὴ
νήσῃς, ὑφίσταται οἷον ξύσμα
καὶ ἢν ὀλίγα ᾖ, ὀλίγη ἡ νοῦσος γί
ται. ἢν δὲ πολλά, πολλή· του
οισι ξυμφέρει ὑποκαθῆραι τ
κοιλίην. ἢν δὲ μὴ καθαρὴν π
ἤσας διδῷς τὰ ῥοφήματα, ὁ
σῳ ἂν πλείω διδῷς, μᾶλλον β
ψεις.

ξη'. Ὁκόσοι ἂν κάτω ὠμὰ δ
χωρέῃ, ἀπὸ χολῆς μελαίνης ἢ
ἢν πλείω, πλείων, ἢν ἐλάσ
ἐλάσσων ἡ νοῦσος.

ξθ'. Αἱ ἀποχρέμψιες αἱ ἐν
πυρετοῖσι τοῖσι μὴ διαλείπουσι
πελιδναί, καὶ αἱματώδεες, καὶ χ

sanis similia, minime morsa.

67. Et quibus dejectiones, residere permiseris, neque moveris, veluti strigmenta subsident, & si paucæ sunt, parvus est morbus, sin vero multæ, magnus, iis alvum inpurgari conducit. Quod si minime purgata alvo sorbitionem exhibueris, quo plures dederis, eo magis nocebis.

68. Quæ cruda deorsum secedunt, ab atra bile sunt, si plura, major: si pauciora, minor morbus.

69. In febribus non intermittentibus excreationes lividæ, cruentæ, biliosæ,

δέες καὶ δυσώδεες πᾶσαι κακαί,
ἀποχωρέουσαι δὲ καλῶς, ἀγαθαί
καὶ κατὰ κοιλίην, καὶ κύστιν, καὶ ὅκου ἂ
τι ἀποχωρέον στῇ μὴ κεκαθαρμέ
νου, κακόν.

ο'. Τὰ σώματα χρὴ ὅκου τι
βούλεται καθαίρεσθαι, εὔροα ποιέει
καὶ ἢν μὲν ἄνω βούληται εὔροα ποιέ
ειν, στῆσαι τὴν κοιλίην. ἢν δ
κάτω, ὑγρῆναι.

οα'. Ὕπνος, ἀγρυπνίη, ἀμ
φότερα μᾶλλον τοῦ μετρίου γινό
μενα, νοῦσος.

οβ'. Ἐν τοῖσι μὴ διαλείπου
πυρετοῖσιν, ἢν τὰ μὲν ἔξω ψυ
χρὰ ᾖ, τὰ δὲ ἔσω καίηται,
δίψαν ἔχῃ, θανάσιμον.

ογ'. Ἐ

graveolentes omnes malæ. Cum vero probe secedunt, bonæ. Per alvum etiam, & vesicam, & ubicunque quod fecerit substeterit minime purgatum, malum.

70. Corpora cum quis repurgare volet, fluxilia reddere oportet. Quod si supra fluxilia reddere voles, alvus sistenda: si vero infra, humectanda.

71. Somnus, vigilia, utraque si modum excesserint, morbus.

72. In febribus non intermittentibus, si externa frigeant, interna vero urantur, & febris detineat, lethale.

ογ΄. Ἢν μὴ διαλείποντι π
ρετῷ, ἢν χεῖλος, ἢ ῥὶς, ἢ ὀφθα
μὸς, ἢ ὀφρὺς διαστραφῇ, ἢν
βλέπῃ, ἢν μὴ ἀκούῃ, ἤδη ἀσθεν
ἐὼν, ὅ, τι ἂν τουτέων γένηται, θα
νάσιμον.

οδ΄. Ἐπὶ λευκῷ φλέγματι ὕ
δρωψ ἐπιγίνεται.

οε΄. Ἐπὶ διαῤῥοίῃ δυσεντερίη.

ος. Ἐπὶ δυσεντερίῃ λειεντε
ρίη ἐπιγίνεται.

οζ΄. Ἐπὶ σφακελισμῷ ἀπό
στασις ὀστέου.

οη΄ Ἐπὶ αἵματος ἐμέτ
φθόη, καὶ τοῦ πύου κάθαρσις ἄνω.

οθ΄. Ὁκοῖα καὶ ἐν τοῖ
κατὰ τὴν κύστιν, καὶ τοῖσι κ
τὰ τὴν κοιλίην ὑποχωρήμασι

καὶ

73. In febre non intermittente, si labrum, aut nasus, aut oculus, aut supercilium pervertatur, si neque videat, neque audiat, & jam debilis sit, hominem quicquid acciderit, lethale.

74. Albæ pituitæ aqua inter cutem succedit.

75. Ex alvi profluvio intestinorum difficultas.

76. Intestinorum difficultati lævitas intestinorum succedit.

77 Ex syderatione os abscedit.

78. Ex sanguinis vomitione tabes, & puris per superiora purgatio.

79. Qualia etiam quæ per vesicam, & alvum, & carnes excernuntur, & sicubi

καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὰς σάρκας, καὶ
ἢν ὅπου ἄλλῃ τῆς φύσιος ἐκβαίνῃ
σῶμα. ἢν ὀλίγον, ὀλίγη ἡ νοῦσος
γίνεται· ἢν δὲ πολὺ, πολλή· ἢν δὲ πά-
νυ πολὺ, θανάσιμον τὸ τοιοῦτον.

...as corpus à natura recesserit,
...spicere oportet. Si parum,
...rvus est morbus, si multum,
...agnus, si admodum multum,
...thale istud est.

O 5 APHO-

ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ

Παρεμβεβλημένοι,

Η

Τμῆμα ὄγδοον.

Α'.

Ὁκόσοι ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα ἔτεα φρενιτικοὶ γίνονται, οὐ πάνυ τι ὑγιάζονται· ἧσσον γὰρ κινδυνεύουσιν οἷσιν ἂν οἰκείη τῆς φύσιος καὶ τῆς ἡλικίης ἡ νοῦσος ᾖ.

β'. Ὁκόσοισιν ἐν τῇσιν ἀρρωστίῃσιν οἱ ὀφθαλμοὶ κατὰ προαίρεσιν δακρύουσιν, ἀγαθόν. ὁκόσοισι δὲ ἄνευ προαιρέσιος, κακόν.

γ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρε-

τοῖσι

APHORISMI INTERIECTI,

seu

Sectio Octava.

I.

QUI seniores annis quadraginta phrenetici fiunt, non admodum convalescunt: minus enim periclitantur *ii*, quorum naturæ & ætati morbus fuerit familiaris.

2. Quibuscunque oculi in morbis lacrymantur voluntarie, bonum: quibus vero sine voluntate, malum.

3. Quibus in febribus quar-

τοῖσι τεταρταίοισιν ἐοῦσιν αἱ
ἐκ τῶν ῥινῶν ῥυῆ, πονηρόν.

δʹ. Ἱδρῶτες ἐν τῇσι κρισ
μοισιν ἡμέρῃσι γινόμενοι σφ
δροὶ καὶ ταχέες ἐπικίνδυνοι· οἱ ἀ
μενοι ἐκ τοῦ μετώπου, ὥσπερ στ
λαγμοὶ καὶ κρουνοί· καὶ ψυχ
σφόδρα καὶ πολλοί· ἀνάγκη
τὸν τοιοῦτον ἱδρῶτα πορεύεσθαι μ
τὰ βίης, καὶ πόνου ὑπερβολῆς,
ἐκθλίψιος πολυχρονίου.

εʹ. Ἐπὶ χρονίῳ νοσήμα
κοιλίης καταφορὴ, κακόν.

ϛʹ. Ὁκόσα φάρμακα
ἰῆται, σίδηρος ἰῆται· ὅσ
σίδηρος οὐκ ἰῆται, πῦρ ἰῆτ
ὅσα δὲ πῦρ οὐκ ἰῆται, τα

[illegible]artanis sanguis è naribus [illegible]xerit, malum *est*.

4. Sudores in diebus judi[illegible]toriis oborientes, vehemen[illegible]s, & veloces, periculosi *sunt*: [illegible] qui expelluntur ex fronte [illegible]lut guttæ & aquæ scaturien[illegible]s: & frigidi valde ac multi. [illegible]ecesse *est* enim ejusmodi su[illegible]rem prodire cum violentia, [illegible] laboris excessu, ac expressio[illegible] diuturna:

5. Ex morbo diuturno, alvi [illegible]ior, malum.

6. Quæcunque non sa[illegible]ant medicamenta, ea fer[illegible]um sanat: quæ ferrum non [illegible]nat, ea ignis sanat: quæ [illegible]gnis non sanat, ea incura-
bilia

τα χρὴ νομίζειν ἀνίατα.

ζ'. Φθίσιες μάλιστα γίγνονται ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν μέχρι τριήκοντα καὶ πέντε.

η'. Τὰ δὲ κατὰ φύσιν γινόμενα κατὰ φθίσιν, πάντα μὲν ἰσχυρὰ, τὰ δὲ καὶ θανατώδεα· δεύτερον δὲ, ἢν μὲν ἐν τῇ ὥρῃ νοσέῃ, αὐτὴ ἡ ὥρη ξυμμαχεῖ τῇ νόσῳ, οἷον καύσῳ θέρος, ὑδρωπικῷ χειμών. ὑπερνικᾷ γὰρ τὸ φυσικὸν, φοβερώτερον δὲ ἀπληνί.

θ'. Γλῶσσαι μέλαιναι καὶ αἱματώδεις, εἴ τι τῶν τοιούτων σημείων ἄπεστι, μὴ σφόδρα

δρα

lia judicare oportet.

7. Tabes iis maxime ætati-
s fiunt, quæ à decimo octavo
t uſque ad triceſimum quin-
m.

8. Quæ ſecundum naturam
tabem vergunt, omnia qui-
m vehementia, quædam ve-
etiam lethalia. Secundum
tem erat, ſi eo tempore ægro-
t, quo tempus ipſum morbo
em fert, quemadmodum fe-
i ardenti æſtas, hydropico
ems. id enim quod eſt à na-
ra victoriam obtinet, at ſple-
plus affert timoris.

9. Lingua nigra atque
uenta, cum quid horum
norum abeſt, non admo-
dum

δρα κακόν· δηλοῖ γὰρ νοῦσον σμικροτέρην.

ι'. Ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ὀξέσι σημειοῦσθαι χρὴ, ὁπότε μέλλει ἀποθνήσκειν, καὶ ὁπότε σωθήσεσθαι.

ια'. Ὄρχις δεξιὸς ψυχρὸς καὶ συσπασμένος, θανατῶδες.

ιβ'. Ὄνυχες μέλανες καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν ψυχροὶ, συνεσταλμένοι ἢ καθειμένοι, ἐγγὺς τὸν θάνατον δηλοῦσιν.

ιγ'. Τὰ χείλη πελιδνὰ, ἢ καὶ ἀπολελυμένα, καὶ ἐξεστραμμένα, καὶ ψυχρὰ, θανατώδεα.

ιδ' Τὰ ὦτα ψυχρὰ, διαφα-

νέα

dum malum *signum*: morbum enim minorem significat.

10. Hæc igitur in febribus acutis obſervare oportet, *uti noſcamus* quando *quis* moriturus ſit, & quando evaſurus.

11. Teſtis dexter frigidus convulſusque, mortiferum *eſt*.

12. Ungues nigri, & digiti manuum ac pedum frigidi, contracti vel remiſſi, mortem proximam eſſe ſignificant.

13. Labra livida, aut etiam reſoluta, & inverſa, & frigida, mortifera.

14. Aures frigidæ, pelluci-

νέα συνεσταλμένα, θανατώδεά
εἰσι.

ιε΄. Καὶ σκοτοδινιῶν καὶ ἀπο-
στρεφόμενος, καὶ ὕπνῳ καὶ καύ-
ματι πολλῷ κατεχόμενος, ἀνέλ-
πιστος.

ιϛ΄. Καὶ ἢν λυσσάωσι ἀτρέμα,
καὶ ἀγνοέωσι, καὶ μηδὲ ἀκούωσι, μηδὲ
ξυνιεῖς, θανατώδης.

ιζ΄. Μελλόντων ἀποθνήσκειν
ταῦτα σαφέστερα γίγνεται, καὶ
αἱ κοιλίαι ἐπαίρονται, καὶ φυ-
σῶνται.

ιη΄. Ὅροι δὲ τοῦ θανάτου ἐὰν τὸ
τῆς ψυχῆς θερμὸν ἐπανέλθῃ ὑπὲρ
τοῦ ὀμφαλοῦ, εἰς τὸ ἄνω τῶν φρενῶν
τόπον

lucidæ, contractæ, lethales ſunt.

15. Et tenebricoſa vertigine laborans, & *lucem* averſans, & ſomno ac ardore multo detentus, deſperatus *eſt*.

16. Et qui paulatim rabie agitari incipit, & non agnoſcit, neque audit, neque intelligit, exitio proximus *eſt*.

17. Morituris *ſigna* hæc multo fiunt manifeſta, & venter attollitur, atque inflatur.

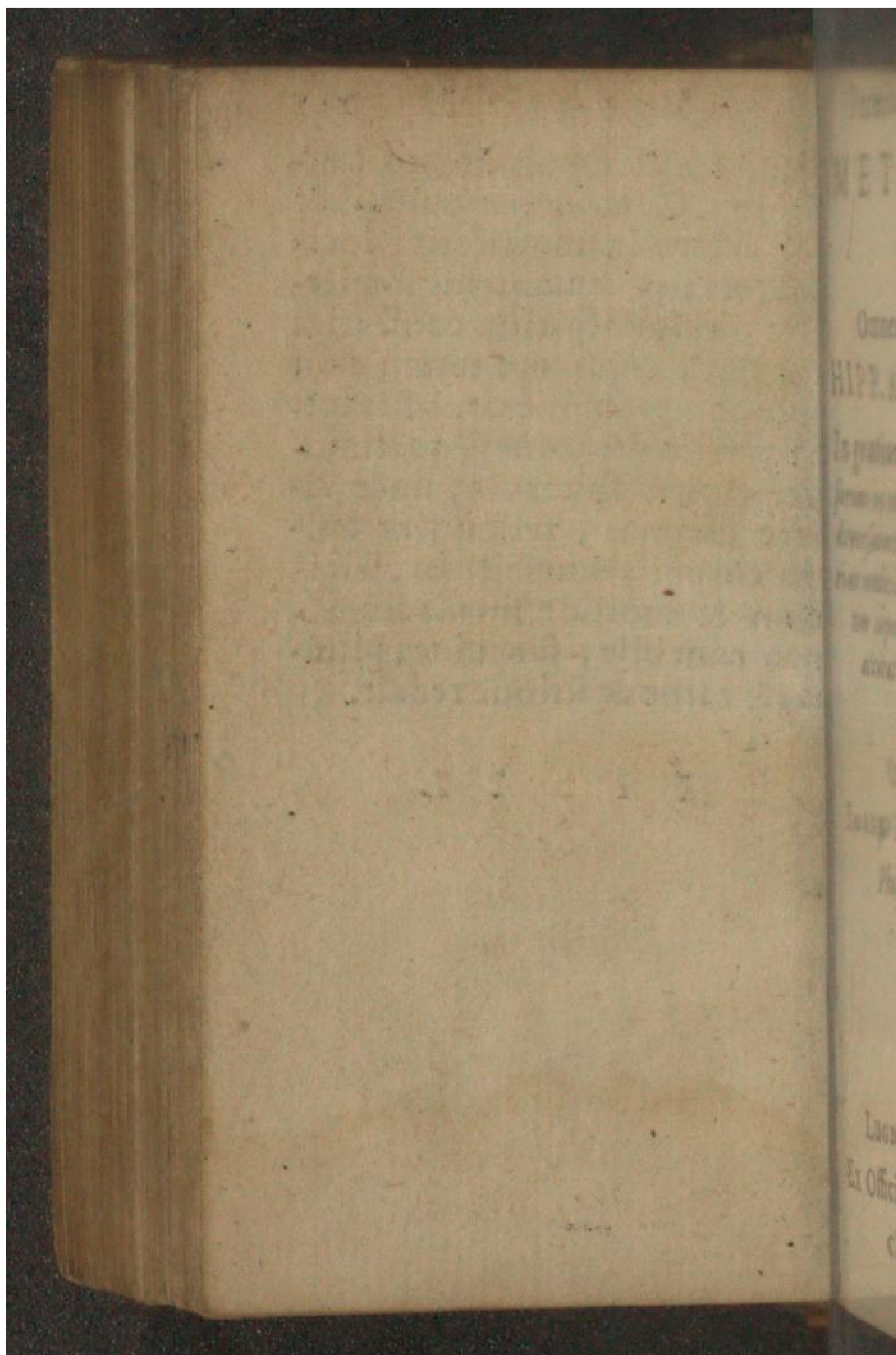
18. Terminus vero mortis eſt, cum animæ calor ſupra umbilicum ad locum ſepto tranſverſo ſuperiorem a-

τόπον. καὶ συγκαυθῇ τὸ ὑγρὸν ἅπαν· ἐπειδὰν ὁ πνεύμων καὶ ἡ καρδία τὴν ἰκμάδα ἀποβάλλωσι τοῦ θερμοῦ ἀθροισθέντος ἐν τοῖσι θανατώδεσιν τόποις, ἀποπνέει ἀθρόον τὸ πνεῦμα τοῦ θερμοῦ, ὅθεν περ συνέστη τὸ ὅλον εἰς τὸ ὅλον. πάλιν τὸ μὲν διὰ τῶν σαρκῶν, τὸ δὲ διὰ τῶν ἐν κεφαλῇ ἀναπνοῶν, ὅθεν τὸ ζῆν καλοῦμεν, ἀπολείπουσα ἡ ψυχὴ τὸ τοῦ σώματος σκῆνος. καὶ τὸ ψυχρὸν, καὶ τὸ θνητὸν εἴδωλον ἅμα καὶ χολῇ καὶ αἵματι καὶ φλέγματι καὶ σαρκὶ παρέδωκεν.

ΤΕ΄ΛΟΣ.

ſcendit, & omnis humor exuritur. Cum *autem* pulmo & cor calore in mortiferis locis coacervato humorem amiſerint, caloris ſpiritus confertim exhalat, cujus ope totum cum toto compactum erat. Præterea partim per carnes, partim per capitis ſpiracula, unde vivere dicimus, relinquens anima corporis domicilium, frigidum & mortale ſimulacrum una cum bile, ſanguine, pituita, & carne deditione reddit.

FINIS.

Perutilis & luculenta

METHODUS,

Qua

Omnes in universum

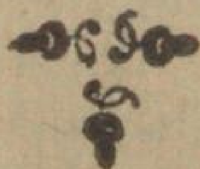
HIPP. APHORISMI

In gratiam tyronum studiosorum in certam seriem secundum diversas artis medicæ materias, varias medici actiones, ac omnes totius corporis humani affectus accuratè digesti ac dispositi sunt.

Opera ac studio

IOANNE ERNESTO SCHEFFLER,

Phil. & Med. Doct.

LUGDUNI BATAVORUM,

Ex Officinâ IOANNIS MAIRE,

cIↃ IↃ C XXXIII.

METHODI APHORISMIS

HIPPOCRATIS. adjunctæ

DISTINCTIO I.

Continens

Aphorism. ad Prognosin & Diagnosin spectantes.

LIBELLUS *Aphorismorum Hipp. de omnibus fermè medicis actionibus rationalem Medicum fundamentaliter instruere, cuilibet attentius eundem perlustranti, manifestum evadit. Cum autem Medici actiones, quæ alias infinitæ videntur, ad*

duos præcipue dirigantur ſcopos, rerum nempe ſecundum naturam in ſubjecto ſuo conſervationem, & præter naturam ab eodem amotionem: majoris perſpicuitatis & diſtinctionis gratia, aphoriſmos, tam has quam illas Medici actiones dirigentes, ſeparatim ob rationes in præfatione allatas proponimus. verum antequam rationalis Medicus auxilia ad finem conſequendum admovere, atque ad operationem ipſam accedere tentet, prius an affectus actiones reſpuat, vel recipiat per ſigna inquirit, de quibus ſequentes & idcirco primo loco

co dispositi aphorismi informant. itaque

Sect.	*Aph.*	*Fol.*

Procœmium operis.

1	1	3

De signis Diagnosticis.

2	4	25
2	5	25
2	6	25
2	26	33
2	27	35
2	28	35
2	30	37
2	31	37
2	33	37
2	39	41
2	40	41
2	42	43
2	44	43
2	45	43
2	50	45

Sect.

Sect.	Aph.	Fol.
2	53	47
2	54	49
4	30	87
4	33	87
4	36	89
4	38	91
4	41	93
4	42	93
4	45	93
4	51	97
4	52	97
4	53	99
4	54	99
4	56	99
4	57	101
4	58	101
4	59	101
4	60	101
4	62	101
4	63	103
4	64	103
4	68	105
4	70	105

Et omnes reliqui usque ad finem sectiones quartæ.

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
7	30	185
7	32	185
7	33	185
7	36	187
7	37	189
7	38	189
7	39	189
7	40	189
7	41	191
7	42	191
7	49	193
7	52	195
7	54	197
7	56	197
7	57	197
7	61	199
7	63	201
7	64	201
7	65	201
7	66	201
7	71	205

De ſignis Prognoſticis.

1	12	13
2	5	25

Sect.

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
2	13	27
2	23	33
2	24	33
2	27	35
2	28	35
2	33	37
2	44	43
4	11	77
4	21	83
4	22	83
4	23	83
4	24	85
4	25	85
4	26	85
4	27	85
4	28	85
4	29	87
4	30	87
4	35	89
4	37	91
4	40	91
4	43	93
4	44	93
4	46	95
4	47	95

Sect.

Sect.	Aph.	Fol.
4	48	95
4	49	97
4	50	97
4	55	99
4	61	101
4	65	103
4	66	103
4	67	105
5	1	113
5	2	113
5	3	113
5	4	113
5	5	113
5	6	115
5	7	115
5	8	115
5	9	115
5	10	117
5	11	117
5	12	117
5	13	117
5	14	119
5	15	119
5	71	151
7	1	177

Sect.

Sect.	Aph.	Fol.
7	2	177
7	3	177
7	4	177
7	5	177
7	6	177
7	7	179
7	8	179
7	9	179
7	10	179
7	11	179
7	12	179
7	13	179
7	14	181
7	15	181
7	16	181
7	17	181
7	18	181
7	19	181
7	20	181
7	21	183
7	22	183
7	23	183
7	24	183
7	25	183
7	26	183

Sect.

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
7	27	183
7	28	185
7	29	191
7	41	191
7	42	191
7	44	191
7	45	195
7	50	197
7	55	199
7	60	207
7	74	207
7	75	

De ſignis è ſputo.

1	12	13
4	47	95

De ſudoribus.

4	36	98
4	37	91
4	41	91
4	42	93
4	56	99

Sect.	Aph.	Fol.
5	71	151
7	4	177
8	4	213

De Urinis.

4	69	105
4	70	105
4	71	105
4	72	107
4	74	107
4	75	109
4	76	109
4	77	109
4	78	109
4	79	111
4	80	111
4	81	111
4	83	111
7	31	185
7	32	185
7	33	185
7	34	187
7	35	185

Sect.	Aph.	Fol.
De ſignis ex alvi fluxu.		
2	14	29
2	15	29
2	20	31
4	21	83
4	23	83
4	24	85
4	25	85
4	26	85
De tempore futuræ criſeos.		
1	12	13

DISTINCTIO II.

Continens Aphoriſmos de victus ratione.

Recenſiti aphoriſmi morbi eſſentiam & conditionem manifeſtarunt, quâ cogni-

tâ deinceps ſagax Medicus curativos ſibi ſcopos proponere & id quod in ægro ſecundum naturam ſupereſt, cuſtodire aggreditur. Hoc poſtremum fit convenientе victus ratione, quam Hippoc. ſeqq. aphoriſmis docet.

De victu morbis convenientе.

Sect.	Aph.	Fol.
1	4	7
1	5	9
1	7	9
1	8	11
1	9	11
1	10	11
1	11	13
1	16	19
1	17	19
1	19	19

Sect.	*Aph.*	*Fol.*

De victu ætatibus accommodato.

1	13	15
1	14	15

De victu temporum anni.

1	15	17
1	18	19

De qualitate, modo, quantitate, & aliis victus conditionibus.

2	8	25
2	10	27
2	11	27
2	16	29
2	18	29
2	22	31
2	31	37
2	32	37
2	38	41

Sect.	Aph.	Fol.
	De lacte.	
5	64	145
	De vino.	
2	21	31
7	56	197
	De aqua.	
5	26	127
	De siti.	
4	19	18
5	27	127

DISTINCTIO III.

Continens aphoriſmos ad generalem curandi rationem ſpectantes.

Cum boni Medici munus ſit

ſit, non ſolum ægrorum vires cuſtodire, verum etiam hoſtes humanam naturam infeſtantes depellere, huic ſcopo bene adminiſtrando, Medicus opus habet inſtrumentis, indicatione ſcilicet curatoria & præſervatoria: poſtremam hanc moderantur aphoriſmi informantes, quos, quæ, qualia, quantũ, ubi, quomodo, & quando evacuare vel revellere oporteat, ſuntque

Sect.	Aph.	Fol.
De indicationibus generalibus.		
1	3	5
1	19	19
2	20	35

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
1	37	41
2	9	25
2	9	27
2	22	31
2	50	45
2	51	45
2	52	47
4	3	75
4	2	73
5	18	121
5	19	121
5	21	123
5	23	125
5	24	125
8	6	213

De purgatione in genere.

1	3	5
2	36	39
2	29	34
2	37	41
6	47	167

Sect.	Aph.	Fol.
Qualia & quæ purganda.		
1	1	3
1	20	21
1	22	21
1	25	23
2	9	27
4	2	73
De quantitate purgandi.		
1	23	21
De loco per quem purgandum.		
1	21	21
4	6	75
4	7	75
4	8	77
4	9	77
4	12	77
4	13	79
4	14	79
4	15	79

Sect.	Aph.	Fol.
4	16	79
4	17	81
4	18	81
4	19	81
4	20	81

De tempore purgandi.

Sect.	Aph.	Fol.
1	24	23
2	29	35
4	4	75
4	5	75
5	10	77

De Prægnantium purgatione.

Sect.	Aph.	Fol.
4	1	73
5	29	127
5	36	131

Iudicium ex purgatione.

Sect.	Aph.	Fol.
4	19	81
7	25	183

Sect.

Sect.	Aph.	Fol.
De venæ ſectione.		
5	31	129
5	68	149
9	22	159
6	47	169
7	48	193
7	46	193
De cucurbitulis.		
5	50	137

DISTINCTIO IV.

Continens aphoriſmos explicantes affectus p. n. ſecundum ætates, ventos & anni tempora diſtributos.

Hactenus aph. qui ad generalem curationem pertinere

nere videntur contemplati sumus; Nunc omnium p.n. affectuum, quorum in toto hoc libello fit mentio, aphorismos, juxta singulos, singularum partium, anni temporum, ætatum &c. morbos, certa serie disponere conabimur; Initium sumentes à morbis ætatum, anni temporum &c. unde sit.

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
De morbis ætatum.		
2	39	41
2	54	49
3	18	61
5	9	115
De puerorum morbis.		
3	24	67

Sect.	Aph.	Fol.
3	25	67
3	26	67
3	28	69

De juvenum morbis.

3	27	69
3	29	71

De virorum morbis.

3	30	71

De ſenum morbis.

3	31	71

De mulierum morbis videatur infra titulus de affectibus uteri.

De temporis anni morbis.

3	1	49
3	4	51
3	8	53
3	19	63

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
De vernalibus morbis.		
3	9	55
3	18	61
3	20	63
De æstivis morbis.		
3	6	53
3	13	57
3	21	63
De autumnalibus morbis.		
3	8	55
3	10	55
3	14	57
3	22	65
De hiemalibus morbis.		
3	11	55
3	12	55
3	13	57
3	23	65
De affectibus à ventis.		
3	5	51
4	7	53

Sect.	Aph.	Fol.
3	8	33
3	14	57
3	16	59
3	17	61
3	15	59

DISTINCTIO V.

Continens aphoriſmos ad febres ſpectantes.

Vt rationalis Medicus curativis ſcopis ſatisfacere, materias medicas invenire, inventis recte uti valeat: non ſatis erit vires cuſtodire, & morbificas cauſas amovere, ſed &, morbi ſpeciem, & locum affectum exquiſitè cognitum habeat, neceſſe eſt. Quod rectiſſime fiet, ſi de affectibus tum corporis totius, tum ſingularum partium apho-

aphorismos probe perspexerit. Hoc primum aphorismi de febribus, secundũ sequentia maxima ex parte manifestabunt. Sint ergo

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
De febre continua.		
3	21	63
4	43	93
4	46	95
4	47	95
4	48	95
4	49	97
4	50	97
4	56	99
7	72	205
7	73	207
De febre acuta.		
1	14	17
2	19	31
2	23	31
3	7	53

Sect.

Sect.	Aph.	Fol.
3	9	55
3	11	55
4	37	91
4	66	103
5	64	145
6	54	173
7	1	177

De causone.

Sect.	Aph.	Fol.
3	21	63
4	54	99
4	58	101
6	26	161

De febre intermittente.

Sect.	Aph.	Fol.
1	11	13
1	12	13
4	30	87
4	43	93

De tertiana.

Sect.	Aph.	Fol.
3	31	63
4	43	93
4	59	101

Sect.	Aph.	Fol.
	De quartana.	
2	25	33
3	21	63
3	22	65
2	70	149
	De quotidiana.	
3	17	61
4	63	103
	De febribus longis.	
2	25	33
2	28	35
3	16	59
3	27	69
4	36	89
4	44	93
4	51	97
4	53	99
5	64	147
	De ſudore febrium.	
1	12	15

Sect.	Aph.	Fol.
3	21	63
4	36	89
4	37	91
4	56	99

De rigore febrium.

Sect.	Aph.	Fol.
4	29	87
4	46	95
4	58	101
4	63	103
5	17	119
5	20	121

De convulsione in febribus.

Sect.	Aph.	Fol.
2	26	33
4	57	101
4	66	103
4	67	105
4	68	105
5	5	113
5	70	149

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
	De reliquis symptomatibus febrium.	
2	28	35
4	27	85
4	31	87
4	34	89
4	35	89
4	44	93
4	47	95
4	48	95
4	49	97
4	50	97
4	51	97
4	52	97
4	53	99
4	54	99
4	55	99
4	60	101
4	62	101
4	63	103
4	64	103
4	65	103
4	69	105

Sect.	Aph.	Fol.
4	70	105
4	73	107
5	55	139
6	26	161
6	44	167
6	50	171
6	54	173
7	52	195
7	65	201

DISTINCTIO VI.

Continẽs aphoriſmos ſpe-
ctantes ad morbos ſingula-
rum partium, à vertice
ad plantas pedis.

Vt partes corporis, ita & morbi in externos & internos dividuntur. Aphoriſmos pertinentes ad hos, præſenti, ad illos, ſequenti di-

stinctione subjicimus.

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
	De dolore capitis.	
3	13	57
3	17	61
4	70	105
5	22	123
5	28	127
5	64	145
5	68	149
6	10	155
6	51	171
	De lethargo, cataphora & catoche &c.	
2	3	25
3	23	65
3	30	71
	De Apoplexia.	
2	42	43
3	16	59
3	23	65
1	2	3

Sect.

Sect.	Aph.	Fol.
3	31	73
6	51	171
6	57	173

De Melancholia & furore.

3	20	63
3	22	65
4	9	77
6	11	155
6	21	159
6	23	159
6	56	173
7	5	177
7	40	189

De Phrenitide.

3	30	71
4	72	107
7	12	179
8	1	211

De Delirio.

2	2	23

Sect.	Aph.	Fol.
6	35	171
7	7	179
7	10	179

De desipientia.

7	5	177
7	9	179
7	14	179
7	18	181

De Epilepsia.

2	45	43
3	16	59
3	20	63
3	22	65
3	29	71
5	7	115

De convulsione & nervorum cæteris quibusdam affectibus.

2	26	33
3	25	67
4	16	79

Sect.	Aph.	Fol.
4	57	101
4	66	103
4	67	105
4	68	105
4	1	113
4	2	113
4	3	113
4	4	113
4	5	113
4	6	115
4	22	123
4	25	125
4	76	139
4	65	147
4	70	149
6	39	165
6	56	173
7	9	179
7	10	179
7	13	179
7	18	181
7	25	183

De ſtupore.

Sect.	Aph.	Fol.
7	14	179
7	40	189

Sect.	Aph.	Fol.

De oculorum affectibus.

3	14	57
3	17	61
3	31	71
4	49	97
4	52	97
6	31	163
6	52	171
7	3	177
7	46	193
8	2	211
8	15	219

De aurium affectibus.

3	5	51
3	17	61
3	21	65
3	24	67
3	31	71
4	28	85
4	49	97
4	60	101
6	10	155

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
8	14	217
8	14	219

De narium affectibus.

2	40	41
3	13	57
3	14	59
3	20	63
3	27	69
3	31	71
4	25	85
4	27	85
4	49	97
4	60	101
4	74	107
5	33	129
6	2	151

De sternutatione.

5	35	131
6	13	157
7	51	195

Sect.

Sect.	Aph.	Fol.
De gravedine.		
2	40	41
De oris & linguæ affectibus.		
3	21	63
3	24	67
6	32	163
7	40	189
8	9	215
De dentium affectibus.		
3	25	67
4	53	99
5	18	121
De gingivarum & labiorum affectibus.		
4	49	97
8	13	217

Sect. *Aph.* *Fol.*

De gutturis affectibus, angina, asthmate &c.

Sect.	Aph.	Fol.
2	43	43
3	16	59
3	20	63
3	22	65
4	34	89
4	35	89
6	37	165
6	46	169
7	49	193
5	10	117

De pectoris & pulmonis affectibus, & primo de anhelitu.

Sect.	Aph.	Fol.
3	23	65
3	29	71
3	31	71
4	34	89
4	50	97
4	68	105

Sect.

Sect.	Aph.	Fol.
De tussi & raucedine.		
2	40	41
3	5	51
3	13	57
3	20	63
3	24	67
3	31	71
4	54	99
5	24	125
6	35	165
6	46	169
7	46	193
De vocis læsione.		
5	5	113
6	51	171
7	58	197
De peripneumonia.		
4	23	65
3	30	71
6	16	157

Sect.

Sect.	Aph.	Fol.
7	11	179
7	12	179

De Empyemate.

Sect.	Aph.	Fol.
5	8	115
5	10	117
5	15	119
5	65	147
6	27	161
6	41	167
7	15	181
7	38	189
7	44	191

De phthisi seu tabe.

Sect.	Aph.	Fol.
3	13	57
3	22	65
3	29	71
4	18	77
5	9	115
5	11	117
5	12	117
5	13	117
5	14	119

Sect.	Aph.	Fol.
5	15	119
5	64	115
6	12	115
7	16	181
8	7	215
8	8	215

De pleuritide.

1	12	15
3	23	65
5	8	115
5	15	119
6	5	153
6	16	157
6	33	193
7	11	75

De ſputo ſanguinis.

3	29	71
4	25	85
5	13	117
6	10	155
7	15	181
7	37	189

Sect.

Sect.	Aph.	Fol.
De cordis affectibus.		
2	36	39
2	41	41
4	17	81
5	56	39
7	8	179
De mammarũ affectibus.		
5	37	131
5	38	131
5	39	133
5	40	133
5	50	137
5	52	137
5	53	139
De ventriculi affectibus.		
1	2	3
1.	15	17
2	21	31
4	65	103
6	7	153
6	18	157

Sect.	Aph.	Fol.
7	54	195
7	6	177
8	17	219

De siti.

Sect.	Aph.	Fol.
4	19	81
4	48	97
4	54	99
5	27	127
5	64	145

De vomitu.

Sect.	Aph.	Fol.
1	2	3
3	21	63
3	24	67
4	4	75
4	6	75
4	7	75
4	8	77
4	12	77
4	13	79
4	17	81
4	18	81
4	22	85
4	25	85

Sect.	Aph.	Fol.
5	32	129
6	15	157
7	3	177
7	8	179
7	10	197
7	30	189
7	70	205

De singultu.

5	3	113
5	4	113
5	58	141
6	13	157
6	39	165
7	3	177
7	10	179
7	17	181
7	41	191

De hypochondriorum affectibus.

4	64	103
4	73	107
5	64	145
6		
	40	165

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
De hepatis affectibus.		
5	58	141
6	18	159
6	42	167
7	17	181
7	45	191
7	55	197
De hydrope.		
3	22	65
4	11	77
6	8	155
6	14	157
6	27	161
6	35	165
7	5	177
7	55	197
De icteritia.		
4	62	101
4	64	103
5	72	151
6	42	167
De lienis affectibus.		
3	22	65

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
6	43	167
6	48	169

De alvi profluviis.

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
2	14	29
3	16	59
3	25	67
3	30	71
4	21	83
4	22	83
4	23	83
4	24	85
4	26	85
4	28	85
5	12	117
5	14	119
5	34	129
5	65	147
6	3	153
6	15	157
6	16	157
6	17	157
6	32	163
6	43	167
6	48	169
6	52	171

Sect.	Aph.	Fol.
7	[illegible]5	177
7	23	183
7	29	185
7	30	185
7	75	207
7	76	207
8	5	213

De dyſenteria.

Sect.	Aph.	Fol.
4	24	85
4	26	85
6	43	267
7	75	207
7	76	207

De lienteria.

Sect.	Aph.	Fol.
4	12	77
6	1	151
6	15	157

De iliaca paſſione.

Sect.	Aph.	Fol.
3	22	65
6	44	167
7	10	197

Sect.	Aph.	Fol.
De dolore ventris.		
4	11	77
4	65	103
6	5	153
6	7	153.
6	40	165
7	22	137
7	26	183
7	39	189
De tenesmo.		
7	27	183.
De ani affectibus & hæmorrhoïdibus.		
3	20	71
4	25	85
6	11	155
6	12	155
6	21	159
De renum affectibus.		
3	31	71
4	75	109

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
4	76	109
4	78	109
5	58	141
6	6	153
6	11	155
7	34	187
7	35	187
7	36	187

De vesicæ affectibus.

3	5	51
3	16	59
3	22	65
3	31	71
4	69	105
4	70	105
4	71	105
4	72	107
4	73	107
4	74	107
4	75	109
4	76	109
4	77	109
4	79	111
4	80	111
4	81	111

Sect.	Aph.	Fol.
4	83	111
5	22	123
5	58	141
6	6	153
6	18	157
6	44	167
7	32	185
7	34	187
7	35	187
7	39	189
7	48	193

De affectibus pudendorũ.

3	21	65
4	82	111
5	22	123
5	62	143
5	63	145
6	19	159

De testibus.

8	11	217

De affectibus uteri.

3	13	55
3	14	57

Sect.	Aph.	Fol.
3	28	69
2	1	73
5	22	123
5	28	127
5	29	227
5	30	129
5	34	129
5	45	135
5	47	135
5	49	137
5	51	137
5	54	139
5	55	139
5	58	141
5	62	143
	De menstruis.	
5	32	129
5	33	129
5	36	131
5	39	133
5	50	137
5	56	139
5	57	141
5	60	141
5	61	143

Sect.	Aph.	Fol.
6	29	161

De conceptu.

5	39	133
5	41	133
5	42	133
5	43	133
5	46	145
5	59	141
5	61	143

De abortu.

5	31	129
5	37	131
5	38	131
5	44	133
5	45	235
5	55	139
7	27	183

De fœtu & partu.

5	35	131
5	48	137
5	52	137
5	53	139
5	55	139
5	60	141

Sect.

Sect.	Aph.	Fol.
De articulorum affectibus.		
3	46	43
3	16	59
3	20	63
3	31	71
4	20	81
4	31	87
4	32	87
4	33	87
4	44	93
4	45	93
4	74	107
5	25	125
6	28	161
6	29	161
6	30	163
6	46	169
6	49	169
6	55	173
6	59	175
6	60	175
De digitis & unguibus.		
8	12	217

DISTINCTIO VII.

Continẽs aphorismos spectantes ad morbos qui externi dicuntur.

Nec satis est ad internos solũ morbos pertinentes aphorismos probè cognitos habere, sed ut curativis scopis omni ex parte satis fiat, etiam ii qui de morbis externis informant, continenter in conspectu habendi: suntque

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
De capillorum affectibus.		
5	11	117
6	28	161
6	34	163
De pustulis.		
3	20	63
6	9	155

Sect.

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
6	9	155

De tumoribus præter naturam.

4	34	89
4	35	89
5	25	125
5	65	147
5	66	147
5	67	149
5	37	165
7	49	193

De inflammatione.

3	24	67
3	23	125
5	58	141
6	40	165

De Eryſipelate.

5	23	125
5	43	133
6	25	161
7	19	181
7	20	181

De ſphacelo & gangræna.

7	2	187

Sect.	Aph.	Fol.
7	50	195
7	77	207
	De cancro.	
9	38	165
	De herpete.	
5	22	123
	De strumis.	
3	26	67
	De bubonibus.	
4	55	99
	De tuberculis.	
2	15	29
3	20	63
3	26	67
4	44	93
4	45	93
4	82	111
7	8	179
7	57	197
	De Verrucis.	
3	26	69
	De Vulneribus.	
5	2	113

Sect.

Sect.	*Aph.*	*Fol.*
	De vulneribus.	
5	2	113
5	66	147
6	18	157
6	19	159
	De abſceſſu.	
4	31	87
4	44	93
7	36	189
	De ulceribus.	
3	20	63
3	22	65
3	24	67
4	75	109
5	20	121
5	21	121
5	22	123
5	23	125
6	4	153
6	8	155
6	45	169
7	21	181
	De oſſium fracturis.	
5	22	123

FINIS.

